

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ

Σιδηρόδρομος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΗΣΑΠ

Η σύνταξη δεν είναι
παροχή ελεησύννης
αλλά δίκαιη αναγνώ-
ριση σκληρής δουλειάς
μιας ολοκληρωμένης ζωής

Έδρα ΑΘΗΝΑ 104 37 • Γραφεία: Μενάνδρου 51B, 4ος όροφος • Τηλέφωνο 210.5228664 - 5233865 - Fax: 210.5243451 • Έτος Ιδρύσεως 1995 • Αριθ. Φύλλου 111 • Οκτώβριος - Νοέμβριος 2013 • e-mail: info@somstaxiouchon-isap.gr

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Τι είναι η εφημερίδα και ποιος ο ρόλος της

Εφημερίδα είναι ένα έντυπο που μπορεί να είναι ημερήσιο, εβδομαδιαίο, μηνιαίο, τοπικό ή πανελλήνιο το οποίο έχει ένα και μοναδικό σκοπό, την πλήρη και σωστή ενημέρωση του αναγνώστη για τα τεκταινόμενα στην πόλη του ή στο χωριό του καθώς και για ό,τι συμβαίνει στην κοινωνία και στον κόσμο.

Υπάρχουν και οι εφημερίδες των διαφόρων συλλόγων-οργανισμών καθώς και σωματείων οι οποίες πέρα από την αναφορά που θα κάνουν στα γενικά θέματα, θα πρέπει να αποτελούν μέσο πληροφόρησης και να είναι χώρος ανταλλαγής απόψεων και θέσεων πάνω στα οποιαδήποτε προβλήματα του χώρου τους.

Πιστεύω μας είναι, ότι στους συλλόγους και τα σωματεία η εφημερίδα θα πρέπει να σέβεται και να αγκαλιάζει όλους και να αποτελεί πάντοτε κυρίαρχο και αποτελεσματικό μέσο για την όσο το δυνατό σωστή και αντικειμενική πληροφόρηση, ενημέρωση, και εμπέδωση όλων των προβλημάτων για τους ενδιαφερόμενους να αποφεύγει τις ακρότητες, να είναι μακριά από τα πολιτικά πάθη και μίση, να ενώνει και όχι να χωρίζει και να μην γίνεται πεδίο αντιπαλότητας μεταξύ των αναγνωστών και των συντακτών και αρθρογράφων.

Για να γίνει αυτό, πρωτίστως πρέπει η πληροφόρηση να είναι αντικειμενική, να προσεγγίζει τα προβλήματα μικρά ή μεγάλα με το σωστό τρόπο, αντικειμενικά και χωρίς καμία σκοπιμότητα.

Σήμερα που ζούμε μια μεγάλη περίοδο σπλήρους και ολοκληρωτικής προσπάθειας ισοπέδωσης των πάντων, ισοπέδωσης κάθε δικαιώματος των πολιτών, η εφημερίδα πρέπει και επιβάλλεται να γίνει φραγμός στις αδηφάγες ορέξεις της πολιτείας και να σταθεί με αίσθημα ευθύνης και σεβασμού απέναντι στον αναγνώστη και να τον κατευθύνει υπεύθυνα σωστά και αντικειμενικά.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Στις 18 Δεκεμβρίου τα αποκαλυπτήρια του Μνημείου

Την Τετάρτη 18 Δεκεμβρίου στις 11:00 το πρωί θα γίνουν τα αποκαλυπτήρια του Μνημείου για τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης το οποίο βρίσκεται δίπλα από την είσοδο του Μουσείου στον ηλεκτρικό σταθμό του Πειραιά.

Το Μνημείο είναι αφιερωμένο στους αγώνες που έκαναν οι εργαζόμενοι στους ΕΗΣ κατά τον πόλεμο Ελλάδας - Ιταλίας - Γερμανίας τα έτη 1940-1945.

Ένας ελάχιστος φόρος τιμής και μία μικρή αναγνώριση στους σκληρούς και ενωτικούς αγώνες των παλαιότερων συνδελφών μας για την ελευθερία της πατρίδας μας.

Τα Διοικητικά Συμβούλια του Μουσείου και του Σωματείου Συνταξιούχων ΗΣΑΠ σε συνεργασία με τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο των ΣΤΑ.ΣΥ κ. Νικόλαο Παπαθανάση αποφάσισαν τα αποκαλυπτήρια να γίνουν από τους παλαίμαχους συνδικαλιστές Γιάννη Παπαδημητρίου και Πέτρο Ψαρόγιαννη, οι οποίοι την εποχή εκείνη με τους αγώνες τους και με τους αγώνες του υπόλοιπου προσωπικού αντιστάθηκαν στους κατακτητές.

Καλούμε όλους τους συνταξιούχους των Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων και τους εργαζόμενους των ΣΤΑ.ΣΥ να τιμήσουν με την παρουσία τους την ιστορική αυτή εκδήλωση.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΙΣ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Συναδέλφισσες - Συνάδελφοι,
Σας ενημερώνουμε ότι την Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2014 θα γίνει στο Ξενοδοχείο «ΤΙΤΑΝΙΑ» η Πρωτοχρονιάτικη γιορτή (συνεστιάση) του Σωματείου μας. Η φετινή εκδήλωση είναι αφιερωμένη σε όλους και όλες εσάς που στηρίζετε το Σωματείο μας για να μπορεί να στέκεται όρθιο σε αυτές τις δύσκολες μέρες που περνάμε όλοι μας.

Συναδέλφισσες - Συνάδελφοι,
Σας ενημερώνουμε ότι έχουν εκδοθεί 600 προσκλήσεις γιατί αυτή είναι η χωρητικότητα του Ξενοδοχείου «ΤΙΤΑΝΙΑ» και θα είναι αποκλειστικά και μόνο για τα μέλη του Σωματείου μας και θα δοθούν με σειρά προτεραιότητας που θα έρχονται στα γραφεία του Σωματείου μας στον Πειραιά μέχρι να εξαντληθούν. Οι προσκλήσεις θα είναι προσωπικές για τον κάθε συνάδελφο

και συναδέλφισσα και δεν θα δίνονται με παραγγελία. Όποιος θέλει πρόσκληση θα έρχεται να την παραλάβει προσωπικά μέχρι να εξαντληθούν.

Προσοχή. Χωρίς πρόσκληση δεν θα μπορέσει να εισέλθει κανείς στους χώρους της εκδήλωσης, γι' αυτό για να μην υπάρξουν προστριβές και παρεξηγήσεις, καλό θα είναι όσες και όσοι ενδιαφέρεστε να συμμετέχετε στην Πρωτοχρονιάτικη εκδήλωση του Σωματείου μας θα πρέπει να εφοδιαστείτε έγκαιρα με την πρόσκληση.

Η διάθεση των προσκλήσεων θα αρχίζει να γίνεται από την Παρασκευή 3 Ιανουαρίου 2014 από 8:00 μέχρι 13:00 στα γραφεία μας στον Πειραιά μαζί με το ημερολόγιο του Σωματείου και το πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Επίσης από τις 3 Ιανουαρίου θα γίνεται και η θεώρηση των ταυτοτήτων.

Ευχές για τα Χριστούγεννα και το νέο έτος

Στις γιορτές που φθάνουν σε λίγο, τα Χριστούγεννα και το νέο έτος 2014 ευχόμαστε σε όλους τους συναδέλφους και τις οικογένειές τους, οικογενειακή γαλήνη, αγάπη, δημιουργικότητα, προσφορά ψυχής προς το συνάνθρωπο και το νέο έτος το οποίο δεν ανατέλλει με τους καλύτερους καινούριους να είναι ειρηνικό για όλη την ανθρωπότητα, να σταματήσουν οι αδελφοκτόνοι πόλεμοι, να πάψει να βασιλεύει επί της γης η φτώχεια και η ανεργία και να φέρει σε όλον τον κόσμο την ειρήνη, τη δικαιοσύνη, την ασφάλεια, το ψωμί, την παιδεία, την εργασία.

Η Διοίκηση

Εκδικάστηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή του Σωματείου μας για τα Δώρα Πάσχα - Χριστουγέννων καθώς και το επίδομα αδείας στις 7 Οκτωβρίου.

Λεπτομέρειες στη σελίδα 11

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Όταν η εφημερίδα βρισκόταν στο τυπογραφείο για εκτύπωση πληροφορηθήκαμε ότι το Υπουργείο Μεταφορών σχεδιάζει την απόλυση 260 εργαζομένων στις ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ γιατί κατά την άποψή του, πλεονάζουν. Κύριε Υπουργέ στις ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ δεν υπάρχει πλεονάζον προσωπικό, έστω και μία απόλυση θα είναι αιτία πολέμου για το Σωματείο Συνταξιούχων ΗΣΑΠ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Από την προηγούμενη Εφημερίδα μας μέχρι σήμερα 24 συνάδελφοι και συναδέλφισσες έφυγαν για πάντα από κοντά μας, υποκύπτοντας στην κοινή ανθρώπινη μοίρα:

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΝΔΡΕΑΚΟΥ: Ετών 32
ΓΟΥΡΓΙΩΤΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ:
Ηλεκτρολόγος ετών 59
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ:
Προϊστάμενος Τμήματος ετών 84
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ:
Ηλεκτροδηγός ετών 75
ΜΠΟΥΓΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ:
Χήρα Παναγιώτη ετών 76
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑ του Παύλου: Ετών 88
ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ:
Επιθεωρητής Έλξης ετών 61
ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ:
Σύζυγος Αργυρώς ετών 86
ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ:
Χήρα Νικολάου ετών 84
ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ:
Ηλεκτροδηγός (εργαζόμενος) ετών 43
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ:
Θυρωρός ετών 83
ΠΑΝΤΑΖΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ:
Χήρα Ξενοφώντα ετών 75
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Συμεών:
Θυρωρός ετών 69
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ:
Χήρα Νικολάου ετών 93
ΤΣΙΛΙΓΚΑΚΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ:
Οδηγός Πράσινων Λεωφορείων ετών 86
ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ:
Οδηγός Πράσινων Λεωφορείων ετών 65
ΛΑΣΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ:
Ηλεκτροδηγός ετών 80
ΜΠΑΡΟΛΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ:
Αρχιηλεκτροδηγός ετών 83
ΣΒΟΥΡΔΑΚΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ:
Χήρα Γεωργίου ετών 80
ΜΠΕΣΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ:
Αρχιτεχνίτης Α΄ Κ.Τ.Υ. ετών 64
ΜΠΙΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ:
Προϊστάμενος Αμαξοστοιχίας ετών 70
ΚΟΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ:
Οδηγός Πράσινων Λεωφορείων ετών 86
ΣΚΑΛΚΟΥ ΑΜΑΛΙΑ:
Χήρα Γαβριήλ ετών 88
ΔΗΜΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ: Ετών 79

Στους συγγενείς τους εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Η Διοίκηση

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ 01-3164
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΗΣΑΠ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1995
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2013
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 111
ΤΙΜΗ: 50 Λεπτά

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Σωματείο Συνταξιούχων ΗΣΑΠ
Μενάνδρου 51
Τηλ. 210.5228.664-210.5233.865 • FAX: 210.5243.451

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΡΟΥΣΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΗΤΡΟΚΩΤΣΑΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΤΣΟΝΙΚΟΛΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΝΤΡΗΣ

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Δημοσιογράφος
6932 212755 - 210 5241576 - Fax: 210 5229150
E-mail: n.theodorakis@esica.gr
http://www.thrapsaniotis.gr

ΠΑΡΑΓΩΓΗ PRESS LINE
Μάγερ 11, Αθήνα, Τηλ. 210.5225479

Δωρεές για το Σωματείο

• Καραμπάτσας Γιάννης	20 Ευρώ
• Μωυτέρη Δέσποινα	20 Ευρώ
• Μπαλωμένου Νίνα	15 Ευρώ
• Ασκητόπουλος Γεώργιος	20 Ευρώ
• Γιαννακόπουλος Αλέκος	40 Ευρώ
• Ρακοβίτης Δημοσθένης	10 Ευρώ
• Διαμαντής Κώστας	10 Ευρώ
• Βενέτης Αθανάσιος	40 Ευρώ
• Μπάρμπας Γεώργιος	30 Ευρώ
• Βασιλόπουλος Χρήστος	50 Ευρώ
• Κόλλιας Θεόδωρος	20 Ευρώ
• Κλημαντήρης Νίκος	20 Ευρώ
• Αργύρης Ηλίας	20 Ευρώ
• Κατσαμάγια Ευφροσύνη	15 Ευρώ
• Μπαμπουτζάνης Απόστολος	10 Ευρώ
• Κουντουριώτης Γεώργιος	20 Ευρώ
• Δήμτσας Αχιλλέας	20 Ευρώ
• Διονυσιοπούλου Έλλη	10 Ευρώ
• Πάσχος Γεώργιος	30 Ευρώ
• Θεοχάρης Κώστας	20 Ευρώ
• Σταυρόπουλος Ιωάννης	20 Ευρώ
• Μασσαλής Νικόλαος	20 Ευρώ
• Δέδες Κώστας	30 Ευρώ
• Μανίκας Χρήστος	50 Ευρώ
• Χριστοφυλάκης Γεώργιος	20 Ευρώ
• Ασημακόπουλος Ιωάννης	15 Ευρώ

Δωρεές για το Σωματείο και την Εφημερίδα

• Καψάσκης Δημήτριος	50 Ευρώ
• Γεωργιάδης Γιάννης	40 Ευρώ
• Τσαπλαντώκας Γιάννης	50 Ευρώ
• Σπηλιωτοπούλου Παρασκευή	30 Ευρώ
• Κόκκινου Βαρβάρα	50 Ευρώ
• Παπαϊωάννου Παναγιώτης	50 Ευρώ
• Τατούλη Μαγδαληνή	70 Ευρώ

Δωρεές εις Μνήμην

- Η κα. Παρασκευή Σπηλιωτοπούλου κατέθεσε στη μνήμη του συζύγου της και συναδέλφου μας Γιάννη Σπηλιωτόπουλου, το ποσό των 30 Ευρώ υπέρ των σκοπών του Σωματείου.
- Η κα. Βαρβάρα Κόκκινου κατέθεσε στη μνήμη του συζύγου της και συναδέλφου μας Αντώνη Κόκκινου, το ποσό των 50 Ευρώ για το Σωματείο και την Εφημερίδα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αυτοί που φεύγουν αλλά... μένουν

Το άγγελμα του θανάτου του αγαπητού συναδέλφου και φίλου Βασίλη Γεωργίου, κατέπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία το απομεσήμερο του Σαββάτου στις 5 Οκτωβρίου και επέφερε βαριά οδύνη και βαθιά πίκρα στην καρδιά και στη ψυχή όλων μας.

Μπορεί σήμερα να μην είναι ανάμεσά μας, θα είναι όμως στη μνήμη μας και μαζί θα συνεχίσουμε να συμπορευόμεθα όπως κάναμε όλα τα χρόνια, γιατί ο Βασίλης ήταν ένας ξεχωριστός άνθρωπος, ένας άνθρωπος αγαπητός σε όλους του συναδέλφους του, ένας καλός οικογενειάρχης, ένας άνθρωπος που είχε μέσα του μόνο αγάπη και την οποία προσπαθούσε να την μεταλαμπαδεύσει σε όλους μας, ένας άνθρωπος που είχε πάντα τον καλό λόγο για όλους, ήταν μια σπουδαία και με πολλαπλές αρετές προσωπικότητα ολοκληρωμένη. Ήταν ο άνθρωπος που σπάνια συναντά κανείς σήμερα. Ήταν ο άνθρωπος που με το δικό του υποδειγματικό τρόπο ζωής και συμπεριφοράς διέηλσε και διαμόρφωσε την οικογένειά του κατά τρόπο τέτοιο που να χαίρουν κατά κοινή ομολογία μεγάλης εκτίμησης. Ο Βασίλης ήταν ένα άτομο βαθιά φιλοσοφημένο και κοινωνικά μορφωμένο, καλοσυνάτος και πάντα με το χαμόγελο στα χείλη. Ήταν τιμή για όλους εμάς που είχαμε την ευτυχία να έχουμε δίπλα μας για πολλά χρόνια έναν τέτοιο συνεργάτη και συνάδελφο. Ο Βασίλης υπήρξε πρωτοπόρος και οραματιστής και με πολλές γνώσεις που απέκτησε φιλοσοφώντας τη ζωή. Διακρινόταν για την εργατικότητα και την ευαισθησία του για τα προβλήματα του πλησίου του. Ήταν ένας εξαιρετικός οικογενειάρχης, έντιμος και συνεπής, αλλά και συγκαταβατικός όταν έπρεπε καθώς και ανεξί-

κακος. Ήταν ένας άνθρωπος αγωνιστής της ζωής. Έπρεξε να βοηθήσει όπου υπήρχε ανάγκη, ακούραστα και αγόγυστα, με ένα φωτεινό χαμόγελο που τα έλεγε όλα και με αυτό το γλυκό και άσβηστο χαμόγελο πέταξε στα ουράνια με τη γαλήνη ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του.

Σύσσωμη η αγαπημένη του οικογένεια την οποία λάτρευε, η σύζυγος του, τα παιδιά του, τα εγγόνια του, τα αδέρφια του, όλοι οι συγγενείς του και πλήθος συναδέλφων και φίλων συνόδευσαν τον Βασίλη στην τελευταία του κατοικία. Εκεί όπου οι καρδιές όλων ράγισαν από τον πόνο και τη θλίψη. Ας είναι παρήγορα τα λόγια αυτά για τους δικούς του ανθρώπους με την ευχή να απαλύνουν τον πόνο τους στις δύσκολες ώρες της δυσβάσταχτης απώλειας ενός τόσο αγαπημένου προσώπου.

Αγαπημένε μας συνεργάτη, συνάδελφε και φίλε Βασίλη, για μας τους συνταξιούχους του ΗΣΑΠ που τόσο αγάπησες, θα είσαι πάντα ανάμεσά μας. Για μας δεν πέθανες, θα ζεις και θα μας οδηγείς με το παράδειγμα της ζωής σου.

Καλό ταξίδι αγαπημένε φίλε και συνάδελφε Βασίλη.

Η Διοίκηση

Ευχαριστήρια Επιστολή του Δημήτρη Γεωργίου

Η οικογένειά του και εγώ προσωπικά, ευχαριστούμε όλους τους συναδέλφους που συνόδευσαν τον αδελφό μου Βασίλη Γεωργίου στην τελευταία του κατοικία.

Δωρεές για την Εφημερίδα

• Τσίκλης Αντώνης	20 Ευρώ
• Βασιλειάδης Παντελής	10 Ευρώ
• Μηλιώνης Ιωάννης του Δημ.	20 Ευρώ
• Μπούσμπουρας Γεώργιος (Πρώην Γεν. Δ/της)	50 Ευρώ
• Βραχάτης Παναγιώτης	20 Ευρώ
• Κανελλόπουλος Μιχάλης	20 Ευρώ
• Φρίμας Λεωνίδας	20 Ευρώ
• Λεκαράκου Γρηγορία	20 Ευρώ
• Ζήκου Γεωργία	10 Ευρώ
• Βουνισέας Δημήτριος	20 Ευρώ
• Δέδες Κώστας	20 Ευρώ

ΓΑΜΟΙ

Στους συναδέλφους που πάντρεψαν τα παιδιά τους θερμά συγχαρητήρια και στους νεόνυμφους τις καλύτερες ευχές μας, στο ξεκίνημα της νέας ζωής τους.

Παρασκευή Κολλύρη: Θυγατέρα του συναδέλφου μας Ανδρέα Κολλύρη

Δημήτριος Ταλαμάκας: Υιός του συναδέλφου μας Ευθυμίου Ταλαμάκα

Δημήτριος Κατσαμάγιας: Υιός της συνταξιούχου μας Ευφροσύνης Κατσαμάγια

Στυλιανή Καπαρέλου: Θυγατέρα του συναδέλφου μας Βασίλη Καπαρέλου

Δημήτριος Γαλανός: Υιός του συναδέλφου μας Νίκου Γαλανού

Βουνισέα Θεώνη: Θυγατέρα του συναδέλφου μας Δημητρίου Βουνισέα

Νέοι Συνταξιούχοι

Από την προηγούμενη έκδοση της Εφημερίδας μας μέχρι σήμερα 12 συνάδελφοι αποχώρησαν από την εργασία τους και συνταξιοδοτήθηκαν από το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού ΗΣΑΠ:

- **Ρακοβίτης Δημοσθένης:**
Προϊστάμενος Αμαξοστοιχίας
- **Κόλλιας Θεόδωρος:**
Προϊστάμενος Αμαξοστοιχίας
- **Αργύρης Θωμάς:**
Οδηγός Πράσινων Λεωφορείων
- **Πάσχος Γεώργιος:** Τμηματάρχης Α΄
- **Δέδες Κωνσταντίνος:**
Προϊστάμενος Αμαξοστοιχίας
- **Σπίθας Ευάγγελος:** Θυρωρός
- **Βιδινιώτης Γεώργιος:** Μηχανολόγος Τ.Ε.
- **Παπαϊωάννου Παναγιώτης:**
Προϊστάμενος Αμαξοστοιχίας
- **Μασσαλής Νικόλαος:** Συλλέκτης Εισιτηρίων
- **Σελίμης Νικόλαος:**
Ελεγκτής Πράσινων Λεωφορείων
- **Μανίκας Χρήστος:** Εκδότης Εισιτηρίων
- **Φραγκάκος Παναγιώτης:**
Τμηματάρχης Α΄ Προϊστάμενος Τμήματος

Καλωσορίζουμε τους νέους συναδέλφους στη μεγάλη οικογένεια των συνταξιούχων στους Η.Σ.Α.Π. και τους ευχόμαστε με υγεία να χαρούν τη σύνταξή τους.

Η Διοίκηση

Αντί Στεφάνου

Σύμφωνα με το άρθρο ΙΙ του Καταστατικού του Σωματείου μας, καταθέσαμε τα παρακάτω σε διάφορα ιδρύματα αντί στεφάνου, στη μνήμη των συναδέλφων μας που έφυγαν για πάντα από κοντά μας:

- Στη μνήμη της Σταυρούλας Ανδρεάκου και ύστερα από επιθυμία της μητέρας της Σταματίνας, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε υπέρ των σκοπών του ιδρύματος «Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα».**
- Στη μνήμη του Βασιλείου Γεωργίου και ύστερα από επιθυμία της συζύγου του Αικατερίνης Γεωργίου, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε στο Γυμνάσιο Σμίνθης για τις ανάγκες των μαθητών και μαθητριών του.**
- Στη μνήμη του Ανδρέα Αγγελόπουλου και ύστερα από επιθυμία του υιού του Παναγιώτη Αγγελόπουλου, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε υπέρ των σκοπών του Συλλόγου «Το Χαμόγελο του Παιδιού».**
- Στη μνήμη του Κωνσταντίνου Ουρανού και ύστερα από επιθυμία της συζύγου του Παναγιώτας Ουρανού, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε υπέρ των σκοπών του Συλλόγου «Το Χαμόγελο του Παιδιού».**
- Στη μνήμη του Δημητρίου Βασιλειάδη και ύστερα από επιθυμία της συζύγου του Παρασκευής Βασιλειάδη, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε υπέρ των σκοπών του συλλόγου «Το Χαμόγελο του Παιδιού».**
- Στη μνήμη της Καλλιόπης Χασομέρη-Λιζάρδου και ύστερα από επιθυμία του συζύγου της Γεωργίου Λιζάρδου, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε υπέρ των σκοπών του συλλόγου «Το Χαμόγελο του Παιδιού».**
- Στη μνήμη του Χρήστου Μπίτα και ύστερα από επιθυμία της συζύγου του Τριανταφυλλιάς Μπίτα, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε υπέρ του συλλόγου «ΕΛΠΙΔΑ»**
- Στη μνήμη του Θεόδωρου Μπέση και ύστερα από επιθυμία της συζύγου του Πηνελόπης Μπέση, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε στο Γυμνάσιο Σμίνθης για τις ανάγκες των μαθητών και μαθητριών του.**
- Στη μνήμη της Σταυρούλας Κυριακοπούλου και ύστερα από επιθυμία του συζύγου της και συναδέλφου μας Πέτρου Κυριακόπουλου, **το ποσό των 90 Ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε υπέρ των σκοπών του συλλόγου «Η Κιβωτός του Κόσμου».**

Παιδική Μέριμνα ΕΗΣ-ΗΣΑΠ

Παιδικές εξοχές - Πολιτιστική Λέσχη - Παιδικός Σταθμός ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΚΙ ΕΝΑ ΟΔΥΝΗΡΟ «ΘΑ»

Το οδυνηρό «ΘΑ»...
(Η πδονή της καταστροφικότητας)
Στη σελ. 8 του ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ
(αριθμός φύλλου 110 –
Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2013) διάβασα:

«Παιδικές κατασκηνώσεις». «Στη γιορτή λήξης της κατασκήνωσης που έγι-
νε στις 21 Αυγούστου ειπώθηκε ότι το
«Χαρούμενο χωριό» ύστερα από 63 χρό-
νια λειτουργίας και προσφορά ΘΑ κλεί-
σει... ή θα συνταξιοδοτηθεί δηλαδή θα
απολυθεί πριν καν συμπληρώσει τα συν-
τάξια χρόνια...» Δυστυχώς έλειπα στο
εξωτερικό για εκπαιδευτικούς – διδακτι-
κούς λόγους και δεν ήμουν εκεί... Από
ποιον-ποιους ειπώθηκε ένα τέτοιο «ΘΑ»,
ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Αυτός που θα πά-
ρει μια τέτοια απόφαση θα πρέπει να τη
σκεφτεί σοβαρά, απαλλασσόμενος από το
άγχος των αριθμών και των ποσοστών. Το
ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΧΩΡΙΟ είναι ένας ΘΕΣΜΟΣ.
Εκκόλαψε – διαμόρφωσε – βοήθησε αν-
θρώπους στην παιδική τους ηλικία, οικο-
γένειες εργαζομένων στην κοινωνική,
ψυχική, αισθητική, μορφωτική τους εξέ-
λιξη. Θα πρέπει να σκεφτεί σοβαρά γιατί
αυτός που γκρεμίζει τα όνειρα των παι-
διών, που «κλειδώνει» ή μετατρέπει χώ-
ρους όπως του «Χαρούμενου Χωριού»
στερώντας από την παιδική ηλικία ότι της
προσφέρει τέρψη και γνώση, συμβάλλει
στην εξαφάνιση των μορφοπαιδευτικών,
πολιτιστικών αγαθών που είναι απαραίτη-
τα για την ανάπτυξη μιας ανθρωπίνης και
δημιουργικής κοινωνίας. Σίγουρα οι τύ-
ψεις θα μεταβληθούν σε ερινύες για εκεί-
νους που θα πάρουν ασυλλόγιστα μια τέ-
τοια απόφαση. Τύψεις που ίσως τους βα-
σανίσουν μια ζωή. Ο χώρος, το κτίριο, τα
στρέμματα που κατέχει το Χαρούμενο Χω-
ριό μπορούν να αξιοποιηθούν και να απο-
δώσουν και οικονομικά εάν αξιοποιηθούν
κατάλληλα, με δραστηριότητες που έχει
ανάγκη η εποχή μας, χωρίς το Χαρούμε-
νο Χωριό να χάσει τον χαρακτήρα του, να
πάψει να λειτουργεί, αντίθετα οι ανάγκες
των σύγχρονων κοινωνιών και μάλιστα
χώροι που βρίσκονται τόσο κοντά σε με-
γάλα αστικά κέντρα μπορούν να αξιοποι-
ηθούν και να εκμεταλλευτούν τα πλεονε-
κτήματα που διαθέτουν.

Το κτίριο που στεγάζει τα παιδιά του
Χαρούμενου Χωριού θα μπορούσε να χα-
ρακτηριστεί με την έγκριση του Υπουργεί-
ου Πολιτισμού ως ένα κτίριο ιδιαίτερης πολι-
τιστικής και αρχιτεκτονικής αξίας.

Έγινε από τον Αρχιτέκτονα Βουρέκα
και είναι το πρώτο κτίριο αυτής της μορ-
φής που χτίστηκε στην Ελλάδα το 1951-
1952.πάνω στα σχέδια και στην ίδια
αισθητική ακολούθησε η ανέγερση του
κτιρίου της Εμπορικής Τράπεζας στην Βα-
ρυμπόμμη με αρχιτέκτονα τον Αντ. Κιτσί-
κη και το κτίριο όπου στεγάζεται το ίδρυ-
μα ΜΗΤΕΡΑ. Αλλά το Χαρούμενο Χωριό
δεν είναι μόνο κτίρια και οικοπέδα...είναι
ψυχές, κοίτη συνάντησης δημιουργικών
δυνατοτήτων και συλλογικών ευαισθη-
σιών.

Για να λυθούν ορισμένα προβλήματα
στην εποχή μας χρειάζεται να χρησιμο-
ποιήσουμε κι άλλα συστήματα λογικής /
εκτός της λογικής των οικονομολόγων.
Χρειαζόμαστε και κάποια ποσότητα συναι-

σθηματικής λογικής και συγκινησιακής
νοημοσύνης.

Το ευχάριστο «ΘΑ»...
(Η πδονή της δημιουργικότητας)
Θα λειτουργήσει και πάλι ο Παιδικός
Σταθμός Ν. Φαλήρου...πολύ ωραία.
Αλλά από ποιους θα λειτουργήσει;
Από τον Δήμο Πειραιά;
Με ποιο πρόγραμμα, με τι προσωπικό;
Ποια η παιδαγωγική κατάρτιση, τα Pro-
jects;

Θα συνεχίσει να είναι ένας πρότυπος
Παιδικός Σταθμός όπως ήταν μέχρι τότε
που έκλεισε, θα γίνει ένα parking παιδιών
και μάλιστα προ-νηπίων;

Είχαμε λίγα παιδιά τότε γιατί εφαρμό-
ζαμε παιδαγωγικό πρόγραμμα, δεν στοι-
βάζαμε παιδιά για να αυξήσουμε την «πε-
λατεία».

Το κτίριο μας χαρίστηκε. Οι ΕΗΣ τότε
δεν πλήρωσαν δραχμή. Αντίθετα έσωσα το
οικόπεδο από τα σχέδια του δημάρχου
Πειραιά Αρ. Σκυλίτση που κατεδάφισε το
μέγαρο Βλαγκίλη όπου στεγαζόταν η Πο-
λιτιστική μας Λέσχη, ο Συνεταιρισμός και
τα ιατρεία των ΕΗΣ.

Είχαμε έναν Παιδικό Σταθμό όπου
εφαρμόζαμε πρωτοποριακά συστήματα
όπως το Open System κ.α. πρωτοφανέ-
ρωτα τότε στην Ελλάδα. Γι' αυτό έρχονται
νηπιαγωγοί από ΑΕΙ και ΤΕΙ να κάνουν
πρακτικές προκειμένου να εξοικειωθούν
με τα σύγχρονα προγράμματα λειτουργίας
Παιδικών Σταθμών σύμφωνα με τα ευρω-
παϊκά πρότυπα.

Θα ήταν ωφέλιμο εάν οι νέοι ένοικοι
του Παιδικού Σταθμού ενδιαφέρονταν γι
αόλα όσα προϋπήρξαν. Όποιος αγνοεί το
παρελθόν χάνεται στις ασάφειες και στους
προβληματισμούς του παρόντος.

Άλλωστε το «καινούργιο» μέσα από το
«παλιό» προκύπτει... Αρκεί να ανακαλύ-
ψεις, να είσαι ικανός να επιλέξεις τα
πράγματα , τις αξίες που δεν παλιώνουν,
που δεν φθείρονται. Αναπαράγοντας νέες.
Γι' αυτό αποκτούν οντότητα-κύρος-και

Το άρθρο της Ζωής Σταματάκη

Αλήθεια, αυτός ο όρος ισχύει σήμερα: Τα εν
οίκω μη εν δήμω... Άλλη ειρωνεία αυτή, με την
απαξίωση του λαού μας... Το κακό όμως είναι
ότι δεν βγαίνουν στη δημοσία τα κοινωνικά προ-
βλήματα που αφορούν τις ανθρώπινες σχέσεις
και κάνουν αφόρητη τη ζωή του κάθε νομοταγή
πολίτη. Ο τρόμος και η αγωνία έχουν εγκαταστα-
θεί μόνιμα στις καρδιές των απλών ανθρώπων,
ακόμα και για το διπλανό τους διαμέρισμα. Άρα-
γε αυτός ο καινούριος που ήρθε στη γειτονιά μας
είναι καλός, μήπως είναι ληστής, δολοφόνος,
επικίνδυνος γενικά για εμάς, για τα παιδιά μας,
εφόσον τρομάζουμε με κάθε άγνωστο πρόσωπο
που εμφανίζεται... Αλλά το κράτος δεν ασχολεί-
ται με τους φόβους και τις ανασφάλειες των ανώ-
νυμων πολιτών.

Το μόνο που ψάχνει στα φτωχόσπιτα είναι τα
οικονομικά. Μήπως κρύβουμε μερικά πενταρο-
ευρώ, μήπως μας περίσσεψαν από τον περα-
σμένο μισθό και τα κάνουμε κομπόδεμα, μήπως
έχουμε στην άκρη τα λεφτά της κηδείας μας και
δεν τα δίνουμε στην εφορία;

Ε! ναι λοιπόν, κάθε νοικοκυρεμένος άνθρω-
πος που έχει αξιοπρέπεια και έχει φτάσει στο
πληθυσίωμα, φροντίζει πάση θυσία γι' αυτήν την

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Προς όλα τα “παιδιά” της Πολιτιστικής Λέσχης ΗΣΑΠ

Ο χρόνος τρέχει.
Μπήκαμε κιόλας στον Νοέμβρη. Ήλθε ο καιρός να
ξανασυναντηθούμε.
Στις 14 του Νοέμβρη το φιλόξενο “Σπίτι μας” θα
μας περιμένει.
Όπως και ο Μπαλός.
Θα νιώσουμε πάλι τη θερμή ατμόσφαιρα του δι-
κού μας χώρου.
Θα σφίξει το χέρι ο ένας του άλλου.
Ίσως και να παίξουμε κάτι.
Στη βραδιά αυτή (έναρξη 7 ½ - 8 μ.μ.) θα μπορεί
κανείς να εκφράσει κάτι απ' όλα εκείνα που τον
απασχολούν και με τα οποία θα 'θελε να επικοι-
νωνήσει με τους παλιούς και νέους φίλους. Γιατί
είναι ωραίο να μοιραζόμαστε, να δημιουργούμε
και να διατηρούμε τέτοιες σχέσεις.

Καλή αντάμωση
-Γεννηματά 20 – Αμπελόκηποι – Θέατρο Ημέρας
(Με το Μετρό: Στάση Πανόρμου)
Τηλ.: 210-6929.090 ή 210-8021.165 (Π. Τσολάκος)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
Ο Προς Όλα τα Παιδιά της Πολιτιστικής Λέσχης ΗΣΑΠ
χρόνος τρέχει.
Μπήκαμε κιόλας στο Νοέμβρη.
Ήλθε ο καιρός να ξανασυναντη-
θούμε.
Στις 14 του Νοέμβρη το φιλόξενο
“Σπίτι μας” θα μας περιμένει.
Όπως και ο Μπαλός.
Θα νιώσουμε πάλι τη θερμή ατμόσφαι-
ρα του δικού μας χώρου.
Θα σφίξει το χέρι ο ένας του άλλου.
Ίσως και να παίξουμε κάτι.
Στη βραδιά αυτή (έναρξη 7 ½ - 8 μ.μ.)
θα μπορεί κανείς να εκφράσει κάτι
απ' όλα εκείνα που τον απασχολούν
και με τα οποία θα 'θελε να επικοινωνή-
σει με τους παλιούς και νέους φίλους.
Γιατί είναι ωραίο να μοιραζόμαστε,
να δημιουργούμε και να διατηρούμε
τέτοιες σχέσεις.
Καλή αντάμωση.
- Γεννηματά 20 - Αμπελόκηποι - Θέατρο Ημέρας
(Με το μετρό: Στάση Πανόρμου)
Τηλ. 210-6929.090 ή 210-8021.165 (Π. Τσολάκος)

ΗΘΟΣ.
Ο Σάμιουελ Μπέκετ σε ένα από τα θε-
ατρικά του έργα με τίτλο «Ω, ευτυχισμένες
μέρες» παρουσιάζει μια γυναίκα στην
πρώτη πράξη να είναι βυθισμένη μέχρι το
στήθος μέσα σε έναν λόφο. Στη δεύτερη
πράξη βυθίζεται έως τον λαιμό. Προσπα-
θεί να επικοινωνήσει με τον άντρα της τον
Ουίλι που λιάζεται ξαπλωμένος στο γρα-
σίδι, αμέριμνος απολαμβάνοντας τις ειδή-
σεις από την εφημερίδα που διαβάζει.
Αδιαφορεί, δεν την ακούει. Κι εκείνη βυ-
θίζεται... βυθίζεται.
Δεν περνάμε ως χώρα και ως πολίτες
τις πιο ευτυχισμένες μέρες αυτά τα τελευ-
ταία χρόνια, βυθιζόμαστε σε έναν λόφο
που λέγεται παρακμή.
Η ανάκαμψη θα προέλθει από εκεί-
νους που διαθέτουν την αναγκαία βούλη-

ση ώστε πλήττουμε θεσμούς και σύμβολα
όπως το «Χαρούμενο Χωριό», η «Παιδική
Μέριμνα», που συγκεντρώνουν και εξακο-
λουθούν να συγκεντρώνουν το σεβασμό,
να εμπνέουν παιδιά και νέους... Ας σκε-
φτούμε την κατάληξη και το Κόστος που
θα είχε η υλοποίηση ενός τέτοιου οδυνη-
ρού «ΘΑ».
Εύχομαι και πιστεύω με την αγωνιστι-
κή διάθεση του Σωματείου εργαζομένων
και ιδιαίτερα τον ΗΣΑΠ την ΣΤΑΣΥ το δυ-
σάρεστο «ΘΑ» να μείνει «ΘΑ» και το ευ-
χάριστο «ΘΑ» να γίνει «ΝΑ» το συντομό-
τερο...

ΜΠΑΛΟΥΣ
Λάκης Κουρετζής
Παιδαγωγός – Συγγραφέας – Επιτ.
Διδάκτωρ Παν/μιου Αθηνών

Προσωπικά δεδομένα

ύστατη ώρα, να μην επιβαρύνει τα παιδιά του!...
Και να μην πέσει στα αζήτητα για λίγα ψωροευ-
ρώ!
Ακούγονται διάφορα, για κατασχέςσεις συντά-
ξεων, καταθέσεων και ό,τι άλλο εξευτελιστικό,
που αφορά ανθρώπους έντιμους και αξιοπρεπείς
ως χθες. Οι αξιότιμοι πολιτικοί μας, επειδή είναι
ανίκανοι να μαζέψουν χρήματα από τους λεφτά-
δες, που έχουν χάσει κάθε ίχνος ανθρωπιάς και
κρύβουν τους θησαυρούς τους αφήνοντας τα
φτωχαδάκια να πληρώνουν το μάρμαρο, δεν σκέ-
φτονται λοιπόν οι ανεγκέφαλοι, ότι όλα τα φτω-
χαδάκια της χώρας κι αν ξεζουμίσουνε, το πορ-
τοφύλι ενός λεφτά θα έχει περισσότερο ζουμί...
Όλοι αυτοί λοιπόν, οι πολιτικοί και υψηλά ιστά-
μενοι, έχουν απλώσει ένα δίκτυο τρομοκρατίας
στα χαμηλά στρώματα της χώρας, μιας και έχει
αφανιστεί και η μεσαία τάξη, και προσπαθούν με
διάφορα ταπεινά μέσα να μας εξαφανίσουν, εμάς
τους Έλληνες, και δεν σκέφτονται πως αν μας
πιάσει το πατριωτικό μας, από άκακα αρνιά γι-
νόμαστε λιοντάρια, και τότε πρώτοι γίνονται οι

δεύτεροι, κι είμαστε λεύτεροι, όπως λέει κι ένα
τραγούδι.
Έχουν χάσει κάθε έλεγχο λογικής και δικαιο-
σύνης. Από την αγωνία τους να μην τους επι-
πλήξει η Τρόικα κάνει τα κλωρά μαζί με τα ξε-
ρά... Στο ίδιο καζάνι όλοι. Αυτοί που έχουν δέκα
σπίτια και άνω, με αυτούς που έχουν ένα και με
δάνειο, ακόμα και αυτοί που μένουν με νοίκι, η
εφορία τους ισοπεδώνει.
Κι επειδή το θέμα μου είναι προσωπικά δεδο-
μένα, στη ρούγα λοιπόν, αυτό που με αφορά. Μέ-
νω στο νοίκι, δίνω τέσσερις χιλιάδες ευρώ το
χρόνο, από τα δεκαέξι χιλιάδικα εισόδημα ετή-
σιο, της σύνταξης.
Το 2011 πλήρωσα εφορία 196 ευρώ.
Το 2012, η εφορία, με όλα τα έξτρα κομμένα,
με χρέωσε 1.135 ευρώ.
Το 2013 ανέβηκε στο 1.630.
Στη θέση μου, εσείς θα παίρνατε το δίκαιο; Ας
έχουν χάρη που δεν έχω ούτε άδεια οπλοφο-
ρίας... Ελπίζω κάποιος άλλος να κάνει ό,τι δεν
μπορώ εγώ!...
Και φαντάζεστε το '14 να βάλουν χέρι σ' εκεί-
να που λέγαμε για την ύστατη ώρα.
Ε! τότε σίγουρα θα πάρω το δίκαιό!

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

Το ερώτημα που πλανάται σήμερα σε όλη την ελληνική επικράτεια είναι σε τι κράτος ζούμε.

- Υπάρχει κράτος πρόνοιας;
- Υπάρχει κοινωνικό κράτος;
- Υπάρχει κράτος που να ενδιαφέρεται για τους πολίτες αυτής της χώρας;
- Υπάρχει κράτος που να εξασφαλίζει εργασία για όλους τους πολίτες;
- Υπάρχει κράτος που να ενδιαφέρεται για τον συνταξιούχο;
- Υπάρχει κράτος που να ενδιαφέρεται για την παιδεία;
- Υπάρχει κράτος που να ενδιαφέρεται για την ασφάλεια των πολιτών;
- Υπάρχει κράτος που να εξασφαλίζει τους πολίτες του, την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη;
- Υπάρχει κράτος που να προστατεύει τους πολίτες από τις ληστρικές επιθέσεις των τραπεζών;

Δυστυχώς κανείς δεν μπορεί να απαντήσει θετικά ότι υπάρχει κράτος, έχουν καταρρεύσει τα πάντα και οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων έχουν γίνει υποτελείς ξένων συμφερόντων και ξένων κρατών. Δηλαδή ζούμε υπό ξένη κατοχή την οποία οι κυβερνώντες την λένε φιλική βοήθεια για να βγει η χώρα από την κρίση. Το μόνο που πέτυχαν όμως ήταν να διογκώσουν το χρέος και να πλουτίσουν την Γερμανία, γιατί δεν μας έφθανε η Γερμανική Κατοχή του 1941-1945 που τότε δεν άφησαν πέτρα πάνω στην πέτρα, ήρθαν τώρα να μας σώσουν, άραγε από ποιον; Μήπως οι ίδιοι είναι οι κατακτητές για άλλη μια φορά της πατρίδας μας; Με τη μόνη διαφορά, τώρα έρχονται σαν σύμμαχοι και δεν μπορούμε να τους πολεμήσουμε και έτσι θα ζούμε κάτω από την αδιάκοπη πίεση και τη συνεχή απειλή της ασφυξίας ώστε να υποχρεωθεί η Ελλάδα να τηρήσει τις δεσμεύσεις της και να κάνει τις «μεταρρυθμίσεις» που απαιτεί η αποτυχημένη γερμανική συνταγή. Μπορεί έτσι η Ελλάδα να πάρει μία ανάσα, αλλά δεν θα πάρει αέρα. Θα συνεχίζει να φυτοζωεί με την προσδοκία μιας οριστικής λύσης που δεν φαίνεται να έρχεται. Σε αυτό όμως δεν φταίνει μόνο οι Γερμανοί. Φταίνει και οι διαδοχικές ελληνικές κυβερνήσεις, οι οποί-

Σε τι κράτος ζούμε;

ες επί 4 χρόνια τώρα δεν έχουν κατορθώσει να επεξεργαστούν ένα αξιόπιστο εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση. Είναι δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι αντάμα και απλώς προσμένουν κάθε τρίμηνο μία τρσίκα υπαλλήλων για να τους δώσει γραμμή, διαταγές και υποδείξεις. Δεν υπάρχει στη σύγχρονη ελληνική ιστορία παράδειγμα άλλης πολιτικής εξουσίας που να έχει παραιτηθεί τόσο απροκάλυπτα από τον ηγετικό της ρόλο.

Αυτή ακριβώς η παράιτηση έχει κοστίσει στη χώρα μας ίσως περισσότερο κι απ’ όσο της κοστίζει σήμερα η γερμανική κατοχή. Οι αρμόδιοι χειρίστηκαν ένα εξαιρετικό σύνθετο και κρίσιμο ζήτημα χωρίς να υπάρχει κανένα πρόγραμμα και κανένα σχέδιο για να ξεπεράσουμε την κρίση. Για άλλη μια φορά δηλαδή, δεν υπήρξε εθνικό σχέδιο. Και για άλλη μια φορά η Ελλάδα σχεδόν απείχε από τις διαπραγματεύσεις για την Ελλάδα.

Έτσι δεν είναι συμπτωματικό ότι και ο τελευταίος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου απευθύνονται πλέον καθημερινά στην ελληνική κυβέρνηση με e-mails που περιέχουν τις πιο απίστευτες και αυθαίρετες απαιτήσεις σε ύψος κατοχικού διοικητή.

Η πατρίδα μας σήμερα για να βγει από την κρίση χρειάζεται την κατάργηση του ελέγχου, την αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής να αποκτήσει την αυτοπεποίθησή της και την αξιοπρέπεια της για να οδηγηθεί στην ανάπτυξη και την πρόοδο διαφορετικά ο κατήφορος θα συνεχιστεί ίσως και με τραγικά αποτελέσματα. Καθώς οι αποφάσεις των ελληνικών κυβερνήσεων και ειδικά των τελευταίων χρόνων έχουν

Η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας «Ο Ηλεκτρικός», δηλώνει ότι όσα αναγράφονται στο ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ απηχούν θέσεις, σκέψεις και απόψεις εκκείνων που υπογράφουν τα κείμενα και όχι κατ’ ανάγκη του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματίου.

οδηγήσει σε απόγνωση όλους τους Έλληνες περισσότερο δεν τους ανήμπορους να αντιδράσουν συνταξιούχους. Όπως καταλαβαίνει και ο τελευταίος πολίτης αυτής της χώρας, η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο.

Η ανεργία έφτασε το 29%, έτσι 1.500.000 άνθρωποι είναι μακροχρόνια άνεργοι με τραγικά οικογενειακά προβλήματα. Τρία εκατομμύρια κάτοικοι αυτής της χώρας ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Η απόγνωση έχει οδηγήσει χιλιάδες συνανθρώπων μας στα ψυχιατρεία και στην αυτοκτονία. Η ανασφάλιστη εργασία κυριαρχεί στη χώρα και τα ασφαλιστικά ταμεία είναι άδεια, οπότε η ανώτατη σύνταξη σε λίγο θα φτάσει τα 360,00 Ευρώ, όπως εγγυάται ο αρμόδιος Υπουργός Εργασίας. Οι γιατροί του ΕΟΠΥΥ καθημερινώς παραιτούνται γιατί δεν πληρώνονται. Τα σχολεία παραμένουν κλειστά. Η ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη είναι ανύπαρκτη. 700 και πλέον κλίνες νοσοκομείων έκλεισαν.

Τα στεγαστικά δάνεια πνίγουν τους μισθοσυντρήτους και τους συνταξιούχους οι οποίοι αδυνατούν να τα πληρώσουν με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να μείνουν στο δρόμο από τον ανελέητο διωγμό των τραπεζών.

Η εργασία και ειδικά για τους νέους είναι άπιαστο όνειρο. Όλα τα προβλήματα είναι υπαρκτά για τον μέσο άνθρωπο και από το άλλο μέρος είναι η έλλειψη αξιοπιστίας από την πολιτεία, η οποία και ασφαλώς γνωρίζει τα προβλήματα αλλά δεν θέλει να τα αγγίξει.

Τώρα χρειάζεται να αφυπνιστεί η πολιτεία να αποτινάξει το ζυγό της δουλείας και να δώσει να καταλάβουν ότι η Ελλάδα με πολιτισμό πάνω από 6 χιλιάδες χρόνια, μια Ελλάδα που γέννησε τόσους ήρωες, μια Ελλάδα που δοξάστηκε και ήταν ονομαστή στα πέρατα της οικουμένης, δεν αντέχει άλλο στο σβέρκο της τυράννου. Ήρθε η ώρα να σηκώσει το ανάστημά της και να αποτινάξει το ζυγό. Είναι το πρώτο και το τελευταίο που απομένει να κάνουν οι κυβερνώντες διαφορετικά θα τρίζουν τα κόκαλα τόσων ηρώων που πολέμησαν για την τιμή, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία της πατρίδας μας. Τολμήστε το.

Ρουσιάς Ευθύμιος

Όχι παραμύθια

Αρχίζω και παραμιλώ, όλα μου γύρω μου φαίνε ν’ ακούω του παραμυθά τα ψέματα που καίνε.

Παραμυθιάζουν όλους μας ψέματα μας γεμίζουν λένε πως λένε αλήθειες, για βλάβες μας ζυγίζουν.

Το μαύρο το κατάνυδρο, άσπρο το παρουσιάζουν για το συμφέρον τους λοιπόν, για τ’ άλλα δεν τους νοιάζουν.

Βογκά ο ένας από ‘δω, κλαίει ο από πίσω ψάχνει για λίγο φαγητό, για ποιον να μαρτυρήσω.

Και ‘κει που νόμιζες “κουτέ” ότι θα μετανιώσουν άλλα βάσανα φέρνουνε εσένα να φορτώσουν.

Σου λένε παραμύθια εσύ μιν του πιστεύεις το δικιο σου υπεράσπισε, άλλο τι μιν γυρεύεις.

Να βάλεις όλα στα σειρά, όλα να τα ζυγίσεις, να βρεις τον ίδιο ντορό, αν θέλεις για να ζήσεις.

Διώξε τα παραμύθια τους, καθάρισε τον νου σου να μιν πιστεύεις τα θολά, ΚΥΡΗΣ του εαυτού σου.

Μας δίδαξαν να δίνουμε μια κάποια σημασία, στα λόγια τα φανταχτερά, και ‘δω ‘ναι η ουσία.

Μόνο για τα συμφέροντα φροντίζουν τα δικά τους για τους ταλαίπωρους λαούς λένε ας παν καλιά τους.

Σπκώστε το κεφάλι σας, πρέπει να το πιστέψετε πως έχετε τη δύναμη, και έτσι θα αντέξετε.

Έτσι ετούτη η γενιά, δόξα θα ‘χει γεμίσει στο Νότο μα και στον Βορρά, σ’ Ανατολή και Δύση.

Νοέμβριος 2013
Κολλινιάτης Παναγιώτης
Συν/χος Η.Σ.Α.Π.

Αστική Ανασυγκρότηση και Δημόσια Συγκοινωνία

Είναι γεγονός ότι κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκατιών, οι ευρωπαϊκές πόλεις που αντιμετώπιζαν σημαντικά προβλήματα προσπελασιμότητας λόγω του μετασχηματισμού του χώρου, έχουν αρχίσει να αναθεωρούν παλιές τεχνικές .

Τεχνικές όπως διάνοιξης νέων δρόμων, υπογειοποίησης τμημάτων τους ή αύξησης των διαστάσεων του υπάρχοντος δικτύου εις βάρος κυρίως του δημόσιου χώρου προς εξυπηρέτηση της μηχανοκίνητης κυκλοφορίας εγκαταλείπονται. Η τάση που επικρατεί στρέφεται πλέον στις αστικές ανασυγκροτήσεις, οι οποίες περνούν μέσα από μια αναπτυξιακή άποψη, με περιβαλλοντικές, χωρικές, κοινωνικές και οικονομικές διαστάσεις.

Περιοχές με ιδιαίτερο χαρακτήρα, ιστορικά κέντρα, υποβαθμισμένες από διάφορες αιτίες κεντρικές περιοχές, που τείνουν να αποτελέσουν νησίδες παραβατικότητας και περαιτέρω υποβάθμισης, εντοπίζουν και δημιουργούν ελκυστικές και συγχρόνως ασφαλείς διαδρομές που αποβλέπουν στην ήπια επανένταξη της περιοχής στο χωρικό περιβάλλον. Διαμορφώνουν νέους τύπους δρόμους, εμπλουτίζουν και αναδεικνύουν πλατείες και υπαίθριους χώρους, ανασυγκροτώντας μια νέα εικόνα που βασίζεται σε ένα μοντέλο βιώσιμου τρόπου διαβίωσης των κατοίκων των περιοχών επέμβασης.

Μια επιτυχημένη προσέγγιση ανασυγκρότησης, ενθαρρύνει και προτρέπει τη σύνδεση ανθρώπων-κατοίκων, και της κυκλοφορίας στις αστικές περιοχές. Με τον τρόπο αυτό, το αστικό τοπίο μετασχηματίζεται, παράγοντας ένα δομημένο περιβάλλον με οικολογική διάσταση που προσδίδει σημαντική αξία, τόσο στην περιοχή επέμβασης, όσο και στις επόμενες επεμβάσεις έργων πολεοδομικού χαρακτήρα.

Για να καταστούν “εύχρηστες” οι τοποθεσίες που δέχονται τέτοιου είδους επεμβάσεις, πρέπει να αποκτήσουν εύκολη πρόσβαση, να διαθέτουν σωστή διασύνδεση με τις όμορες περιοχές, χωρίς, χωρίς να τις επιφορτίζουν με επιπλέον κυκλοφορία οχημάτων.

Οι διασυνδέσεις μπορεί να χωριστούν σε διάφορες κατηγορίες ανάλογα με τον τρόπο προσέγγισης της περιοχής. Καταρχάς, απαιτείται η δημιουργία ενός δικτύου πεζοδρόμων στο κεντρικό τμήμα της περιοχής επέμβασης. Το σύστημα πεζοδρόμων ενισχύει την αναζωογόνηση της περιοχής, συνδέοντας πλατείες και υπαίθριους χώρους, αναβαθμίζοντας την ποιότητα ζωής, παρέχοντας επιπλέον ασφάλεια σε όλους εκείνους που χρησιμοποιούν το δίκτυο. Στην άμεση περίμετρο αναπτύσσεται ένα δίκτυο ποδηλατοδρόμων, που θα συνεργάζεται άριστα τόσο με το πεζοδρομημένο τμήμα, όσο και με το ευρύτερο δίκτυο της περιοχής, με στόχο την αποσυμφόρηση του οδικού δικτύου. Θα αποτελεί το συνδετήριο κρίκο μεταξύ πεζοδρόμων και οδικού δικτύου. Οι δύο αυτοί τρόποι μετακίνησης αποτελούν τους πλέον “πράσινους” τρόπους. Περιμετρικά αυτών των δικτύων, αναπτύσσονται τα δημόσια μεταφορικά συστήματα, κυρίως επιφανειακά, λόγω των χαμηλού κόστους υποδομής που απαιτούν, τα οποία αναλαμβάνουν τη διασύνδεση της πόλης με την περιοχή και συγχρόνως τροφοδοτούν τα σταθερά μέσα δημόσιων μεταφορών. Το ΙΧ αυτοκίνητο περιορίζεται στο ελάχιστο δυνατόν.

Η σωστή μελέτη και οργάνωση της κυκλοφορίας αναδεικνύει την περιοχή, αποφορτίζοντας την από την οχλούσα κυκλοφορία και κυρίως από την κατάληψη δημόσιου ανοικτού χώρου που σήμερα διατίθεται, άλλοτε δωρεάν και άλλοτε με πληρωμή, για στάθμευση των οχημάτων. Οδηγούμεθα έτσι στην αποδοτικότερη εκμετάλλευση του χώρου ο οποίος κατανέμεται σε χρήσεις από τις οποίες επωφελούνται όλοι.

Τα τελευταία χρόνια, άρχισε μια τέτοιου χαρακτήρα οργάνωση του χώρου και την Αθήνα. Αν και επεμβάσεις δεν έγιναν συγκροτημένα και όπως συνήθως συμβαίνει χωρίς κεντρικό σχεδιασμό, απόδωσαν κάποια αποτελέσματα αλλά όχι εκείνα τα οποία θα περίμενε κανείς από έναν ολοκληρωμένο πολεοδομικό σχεδιασμό. Οι περιοχές του

κέντρου που αναδιαμορφώθηκαν ήταν η περιοχή του Ψυρρή που χωροθετείται στην καρδιά του ιστορικού και εμπορικού κέντρου της πόλης και κατόπιν η περιοχή του Γκάζι. Και οι δύο περιοχές αναπτύχθηκαν και “εξευγενίστηκαν” ως συνήθως συμβαίνει άναρχα και χωρίς σχεδιασμό από ευκαιριακούς “επενδυτές” που επένδυσαν χρήματα στις υποβαθμισμένες και παραμελημένες αυτές περιοχές, χωρίς φυσικά να ληφθεί καμία πρόνοια για σωστή ανάπλαση του χώρου. Το μόνο ενδιαφέρον των “επενδυτών” ήταν η κερδοσκοπία επί του εδάφους και του κτηριακού αποθέματος.

Έτσι η παλαιά συνοικία του Ψυρρή, από κέντρο εμπορίας δερμάτων, μικρών παραγωγικών βιοτεχνικών επιχειρήσεων και κατοικίας -ανθρώπων χαμηλότερης βαθμίδας της οικονομικής και κοινωνικής κλίμακας- που συμβίωναν αρμονικά στην περιοχή, μετατράπηκε σε μικρό χρονικό διάστημα με την είσοδο των “επενδυτών” σε μια απέραντη έκταση τραπεζοκαθισμάτων από τα καταστήματα εστίασης και ψυχαγωγικού χαρακτήρα που εγκαταστάθηκαν εκεί αλλοτριώνοντας τον χαρακτήρα της αλλά κυρίως τη λειτουργία του χώρου. Μια περιοχή που έσφυζε από ζωή κατά τις ώρες που τα καταστήματα ήταν ανοικτά από πλήθος ανθρώπων που προσεγγίζει την περιοχή για τις αγορές του σε οικονομικές τιμές, αλλά και προς αναζήτηση συγκεκριμένων ειδών και ευκαιριών, παραχώρησε τη λειτουργία της στις βραδυνές ώρες, όπου τα καταστήματα ψυχαγωγικού χαρακτήρα άνοιγαν.

Η συνοικία του Ψυρρή δεν έμελλε να γίνει το Σόχο της Αθήνας, όπως το συνέλαβαν μερικοί νέοι καλλιτέχνες που αρχικά εγκατέστησαν τα ατελιέ τους στην περιοχή λόγω των χαμηλών ενοικίων που η περιοχή προσέφερε, αλλά μετασχηματίστηκε πολύ γρήγορα σε μια περιοχή όπου ανθεί η “μονοκαλλιέργεια” των μπαρ της ταβέρνας και των ουζερί, όπου το “τεχνιτό κέφι” ξεκινά από τις μεσημεριανές ώρες τα Σάββατο-κύριακα μέχρι τις πρώτες πρωινές .

Και εδώ πάλι η πολιτεία παρέμεινε θεατής των αλλαγών, όπως και οι δημόσιες συγκοινωνίες που αποτελούν σημαντικό μοχλό ανάπτυξης μιας περιοχής. Οι σταθμοί του Ηλεκτρικού στο Μοναστηράκι και το Θησείο, που προϋπήρχαν έδωσαν μια δυνατή ώθηση για περισσότερη ανάπτυξη της περιοχής. Η λειτουργία του Μετρό με τις γραμμές 2 και 3 και με σταθμούς στο Μοναστηράκι και στον Κεραμικό συνέβαλαν ακόμη περισσότερο στην ανάπτυξη των περιοχών αυτών, χωρίς όμως να υπήρχαν στον αρχικό σχεδιασμό. Επειδή όμως η λειτουργία των δημόσιων μεταφορικών συστημάτων σταματά τα μεσάνυχτα, η ζήτηση για μετακινήσεις προς τις περιοχές αυτές στράφηκε και πάλι προς τα ιδιωτικά μέσα μεταφοράς

Το μικρών διαστάσεων δίκτυο των περιοχών αυτών δεν ήταν ικανό να υποδεχθεί και να εξυπηρετήσει τη συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση, με αποτέλεσμα να προξενούν τα πολλά κυκλοφορικά προβλήματα κυρίως από την παράνομη παρόδια στάθμευση στο δίκτυο των όμορων περιοχών. Η χρονική επέκταση της λειτουργίας του Ηλεκτρικού αρχικά σε συνδυασμό με την άρση της απαγόρευσης μεταφοράς των ποδηλάτων με τους συρμούς κατά τις ημέρες Παρασκευή και Σάββατο μέχρι τις 2 το πρωί, και του Μετρό μετέπειτα προσέφερε να ανακούφισι χωρίς όμως να επιλύει το πρόβλημα.

Για μια ακόμη φορά οι φορείς της πολιτείας με πυροσβεστικά μέτρα προσπαθούν να επιλύσουν μερικών ορισμένα προβλήματα που ένα συντονισμένος πολεοδομικός και συγκοινωνιακός σχεδιασμός θα είχε εντοπίσει και θα είχε προσφέρει λύσεις και κατευθύνσεις. Για άλλη μια φορά συρδύσατε πίσω από καταστάσεις τις οποίες από ένα σημείο και έπειτα δεν μπορούν να ελεγχθούν, προξενώντας μια σειρά από προβλήματα που έχουν επίπτωση σε όλες σχεδόν τις λειτουργίες μιας περιοχής.

Αλέξανδρος Χατζηδούρος
Δρ. Συγκοινωνιολόγος Ε.Μ.Π.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ

Τα καλά και συμφέροντα

Είναι η ονομασία του νέου “κόμματος” που συζητείται ότι θα ιδρυθεί για να σώσει τον ελληνικό λαό από την πείνα, τη δυστυχία, την ανεργία, την ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης, τους δυσβάσταχτους φόρους και την Ελλάδα από την χρεοκοπία.

Στο υπό ίδρυση κόμμα θα συμμετέχουν:

Οι 300 της Βουλής, μνημονιακοί, αντιμνημονιακοί, ψιλοί, κοντοί, χοντροί, αδύνατοι, δεξιόι, ακροδεξιόι, κεντρώοι, αριστεροί και όλοι οι αυτοαποκαλούμενοι αριστεροί.

Όπως λέγεται η ιδέα της ίδρυσης του νέου κόμματος ανήκει στους βουλευτές όλων των κομμάτων οι οποίοι προέρχονται από το συνδικαλιστικό κίνημα, όλους αυτούς που με τόση “αφοσίωση” και χωρίς να “αποβλέπουν” σε τίποτα υπηρέτησαν με “αυταπάρνηση” το συνδικαλιστικό κίνημα.

Το κυρίαρχο σύνθημα του νέου κόμματος θα είναι:

“Κάτω τα χέρια από τα προνόμια μας, γιατί λεφτά υπάρχουν αλλά μόνο για τους βουλευτές.”

Πειραιάς 15 Νοεμβρίου 2013

Μανώλης Φωτόπουλος
Πρώην Πρόεδρος
του Σωματείου Συνταξιούχων ΗΣΑΠ

Σημείωση: Την ώρα που πετσοκόβονται μισθοί και συντάξεις οι μισθοί των βουλευτών εκτινάχτηκαν στα 8.284 ευρώ το μήνα, αυτά τουλάχιστον ακούστηκαν από τις τηλεοράσεις, τα ραδιόφωνα και γράφτηκαν στον ημερήσιο τύπο.

Στρίμωγμα στο Τραμ

Του Χαράλαμπου Δρακάτου
Γενικού Γραμματέα της Πολιτιστικής Ενώσεως Περάματος

Δευτέρα 20 Ιανουαρίου 1958, ώρα βραδινή, το Τραμ γεμάτο ξεκινά απ’ την αφετηρία του σταθμού στον Πειραιά για Πέραμα. Μέσα οι εργάτριες του Παπαστράτου, οι λεγόμενες Παπαστρατίνες, ζωηρό και πολύβουο μελίσσι, με τη νεανική τους φύση να ξεπερνά τον κάματο της ημέρας, στριμώνχονται και στριμώνχουν τον πάντα φιλικό εισπράκτορα Βάσο που σαν ανύπαντρος που είναι τις ενδιαφέρει περισσότερο, καλή ώρα όπως τώρα.

– Γιατί με ρωτάτε βέβαια συχνά πυκνά και από ενδιαφέρον οπωσδήποτε· δε λέω γιατί μέχρι τώρα δεν έχω βρει κι εγώ μια κοπέλα να παντρευτώ. Και ίσως λιγάκι, ποιο λίγο ποιο πολύ να με βρίσκετε λειψό. Έτσι δεν είναι;

– Εί! όχι και λειψό καπνέμε Βάσο. Ούτε καν μας πέρασε κάτι τέτοιο απ’ το μυαλό.

– Δε σας πέρασε, δε σας πέρασε, αλλά όλο εκεί το φέρνετε, όλο κει γύρω το γυρίζετε.

– Εντάξει, εντάξει! Ας πούμε, ας πούμε ότι το παρατραβάμε λίγο. Αλλά και συ μωρ’ αδελφέ μου κάποια αιτία θα’ χεις για να μένεις έτσι πίσω σ’ ένα τέτοιο σοβαρό ζήτημα. Δεν θα’ θελες λοιπόν να μας την πεις;

Χαμήλωσε το κεφάλι ο Βάσος προχώρησε λίγο κι ύστερα γύρισε και είπε.

– Ας είναι, θα σας πω κάτι που μου συνέβη δω στο Τραμ· όχι πως είναι αυτό αιτία αλλά με πείραξε.

– Άντε λοιπόν σ’ ακούμε. Τ’ απάντησαν όλες μαζί μ’ ένα στόμα.

– Κάποια μέρα ώρα βραδινή που ερχόμαστε απ’ τον Πειραιά και ήταν ως συνήθως γεμάτο το βαγόνι, πάπσα χωρίς να το θέλω το πόδι κάποιας κυρίας με ευγενική εμφάνιση.

Και αμέσως άκουσα μια απότομη στριγγιά φωνή.

– Πρόσεχε λίγο ηλίθιε! μου φώναξε εκείνη.

Η αγένεια της και το γεγονός, ότι μου μιλούσε στον ενικό, μου έκανε κατάπληξη και ετοιμαζόμουν να διαμαρτυρηθώ, όταν, ξαφνικά η κυρία γύρισε το κεφάλι της, με κοίταξε με απορία και μου είπε:

– Αί! Με συγχωρείτε πολύ κύριε εισπράκτορα! Είχα την ιδέα, ότι πίσω μου έστεκε άλλος άνδρας. Με συγχωρείτε.

Και πιο κείθε ένας φαινομενικά καθώς πρέπει κύριος γυρίζοντας προς το μέρος της κυρίας είπε.

– Θέλεις τίποτα περιστεράκι μου;

– Όχι εγώ τίποτα, μόνον να ζητήσεις συγγνώμη από τον κύριο εισπράκτορα , γιατί μ’ αυτή τη στριμωξίδα τον παρεξήγησα και νόμισα πως ήσουν εσύ, Βρασίδα. και γω αμέσως έσπευσα να διορθώσω και να προχωρήσω.

– Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ δεν έγινε και τίποτα το σπουδαίο, βάλαμε πολλούς, βάλαμε πολλούς επιβάτες βλέπετε. Προχωρήστε λιγάκι εκεί στο μέσον.

– Βάλατε πολλούς, βάλατε πολλούς κύριε εισπράκτορα, το λέτε ναι, αλλά δε σταματάτε να βάζετε κι άλλους;

– Και τι θέλετε κύριέ μου να κάνουμε; Δουλειά μας είναι να εξυπηρετούμε τον κόσμο.

Και συνεχίζω τη δουλειά μου κορίτσια κι όταν αδειάσει το βαγόνι τα ξαναλέμε.

– Θα σε περιμένουμε.

– Τα εισιτήριά σας παρακαλώ.

– Εσείς κύριε τι στέκεστε εδώ;

– Και που να σταθώ;

– Σταθείτε παραπέρα. Δε βλέπετε που γράφει “ΜΗ ΣΤΗΡΙΖΕΣΘΕ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ ΑΝΟΙΓΟΥΣΙ ΚΑΙ ΚΛΕΙΟΥΣΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ”.

– Έλα κορίτσια τα εισιτήριά σας, παρακαλώ.

– Καλά κυρ εισπράκτορα, καλά, λιγουλάκι βιαστικός απόψε, να πούμε και καμιά κουβεντούλα με ελλόγου σου.

– Κορίτσια βλέπετε το Τραμ είναι γεμάτο να κάνω και γω τη δουλειά μου.

– Θα την κάνεις, θα την κάνεις το δίκως άλλο, αλλά ας κάνουμε και μεις τη δικιά μας.

– Ορίστε λοιπόν τη θέλετε να ρωτήσετε απόψε.

– Να θέλαμε να ρωτήσουμε εσύ ένας τόσο λεβέντης κι όμορφος, πως δεν παντρεύτηκες μέχρι τώρα;

– Μα δεν έτυχε βρε κορίτσια, τόσο δύσκολο είναι να το καταλάβετε;

– Μάλιστα, μάλιστα δύσκολο είναι. Το’ χουμε απορία. Να μας πεις μια αιτία. Γιατί δεν μπορεί κάποια να υπάρχει. Κι ύστερα, κι ύστερα κάποια από μας σ’ αρέσει περισσότερο έτσι δεν είναι;

– Να βγεις ένα σινεμά βρε αδελφέ μια φορά μαζί μας.

– Να πάμε στο Η ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΠΟΘΩΝ που παίζει ο Φούντας και η Τζένη Καρέζη.

– Εγώ θα ’λεγα να πάμε να δούμε τη Μαρία την Πενταγιώτισσα με την Αλίκη Βουγιουκλάκη, αλλά όλοι μαζί όμως.

– Και γιατί όλοι μαζί; Φοβάσαι μήπως σε κλέψει κάποια από μας;

– Ακριβώς. Το βρήκες.

– Δε μας είπες όμως τι σε κάνει και δεν παντρεύτηκες μέχρι σήμερα.

– Άντε θα σας πω. Άντε να σας πω.

– Μα δεν καταλαβαίνω αυτό το ανοίγουςι και κλείουςι.

– Μα είναι αρχαίο αγαπητές μου.

Τι δηλαδή, το Τραμ κουβαλάει αρχαίους ή λειτουργούσε και στην αρχαιότητα;

– Ελάτε τώρα! Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ!!

– Μα δε μου εξηγήσατε κύριε εισπράκτορα τι σημαίνει.

– Θέλει να πει αγαπητέ μου ότι οι πόρτες ανοιγοκλείουν από μόνες τους κι αν κάποιος ακουμπάει απάνω τους με το άνοιγμα μπορεί να βρεθεί έξω.

– Αί! έτσι. Κατάλαβα. Πες μου έτσι, πες μου έτσι να κάνω και γω παρακείθε, τώρα μάλιστα, τώρα μάλιστα.

– Φαίνεσθε σαν μην έχετε ξαναμπει σε Τραμ κύριε.

– Φαίνομαι ε! Κι ο εισπράκτορας συνεχίζει.

– Παρακαλώ, τα εισιτήριά σας!! Και ψιλά, ψιλά παρακαλώ. Και απευθύνεται σε μια κυρία με ένα παιδί.

– Εισιτήρια κυρία μου.

– Μάλιστα ένα ολόκληρο και μισό εισιτήριο για το μικρό μου.

Ο Βάσος ο εισπράκτορας ρίχνει μια ματιά στο μικρό, τον κοιτάει, τον ξανακοιτάει, μα μικρός δεν του φαίνεται σαν να θέλει να τον γελάει η κυρία. Οπότε της λέει.

– Αυτό το παιδί κυρία μου δεν μπορεί να ταξιθεύσει με μισό εισιτήριο.

– Και γιατί παρακαλώ. Ρωτάει απότομα η κυρία.

– Γιατί κυρία μου φοράει μακρυνά παντελόνια. Και όπως ξέρετε όλα τα μικρά παιδιά μέχρι δώδεκα χρονών φοράνε κοντά παντελόνια. (έτσι συνιιζόταν τότε). Μα η κυρία μιας πρώτης τάξεως πριμαντόνα αεράτη και λουσάτη λέει με νάζι.

– Αν πάρете για κριτήριο τα παντελόνια κύριε εισπράκτορα τότε εγώ πρέπει να ταξιθεύσω δωρεάν. Και με μια ζωηρή και απότομη κίνηση έδειξε τις ακάλυπτες καλλίγραμμες γάμπες της.

Ο Βάσος βέβαια παρά το ότι ήταν άλλης ιδιοσυγκρασίας άνθρωπος και μάλιστα εν ώρα πυκνής υπηρεσίας δεν μπόρεσε να μην θαυμάσει τα υπέροχα εκείνα πόδια της αφιλότιμης που οδηγούσαν κατ’ ευθείαν στο ναό της Αφροδίτης και είπε βιαστικά συγκαταβατικά.

– Αφήστε κυρία μου, αφήστε δεν μπορώ παρά να παραδεχθώ πως έχετε δικιο.

– Το δικίο μου είναι ολοφάνερο κύριε εισπράκτορα, δεν το δεσ;

– Πως δε τοδα! Πως δε τοδα!!

Μα και κείνη σταματημό δεν είχε, λες και την έβαζε ο εξαποδό απάνω.

– Και αν θες να ξέρεις κύριε εισπράκτορα πιο πάνω έχω κάτι περισσότερο από δικίο

Αλλά και ο Βάσος κατάλαβε πως έπρεπε να δώσει ένα τέλος και να συνεχίσει τη δουλειά του.

– Ουφ! Κυρά μου! όλοι δικίο έχουμε αλλά που να του βρούμε, που να το βρούμε. Και είμαι και εν υπηρεσία, εν υπηρεσία λέγω. Ας μη ήμουνα υπηρεσία και το ψαχουλεύαμε το θέμα όσο τραβεί η ψυχή σου. Κι έδωσε τόπο στον πειρασμό προχωρώντας στους άλλους επιβάτες.

– Εισιτήρια, παρακαλώ τα εισιτήριά σας.

Το τελευταίο δρομολόγιο

Πράσινα Λεωφορεία
VOLVO 1981-2001

Αφετηρία: Πειραιάς Αμαξοστάσιο Πράσινων Λεωφορείων ΗΣΑΠ

Προορισμός: ΟΔΥ Άνω Λίδιας τέρμα διαδρομής.

Αμαξοστάσιο Λεωφορείων το μέρος όπου οι εργαζόμενοι: Μηχανικοί – εργοδηγοί – τεχνίτες – σταθμάρχες Αμαξοστασίου - αρχιοδηγοί - ελιγμοδηγοί, έκαναν τη σωστή δουλειά για να μπορούμε εμείς που δουλεύαμε στην Κίνηση, οδηγοί, ελεγκτές, σταθμάρχες, ρυθμιωτές να στεκόμαστε με αξιοπρέπεια απέναντι στους επιβάτες και τη Διεύθυνση.

Από εκεί ξεκίνησε το τελευταίο δρομολόγιο ένα πρωί στο τέλος του 2001. Ακόμα και σε αυτό το δρομολόγιο, εκτός των συνηθισμένων διαδρομών: 040 Πειραιάς–Β Σύνταγμα, 912 Πειραιάς–Χαροκόπουν, 843 Πειραιάς–Πέραμα, 874 Πειραιάς– Άνω Πέραμα, 844 Πειραιάς– Άγ. Γεώργιος, 859 Πειραιάς–Δραπετσώνα, 049 Πειραιάς–Ομόνοια, φροντίσαμε να είμαστε στην ώρα μας γιατί αυτό στην ώρα μας μας είχε γίνει βίωμα στα χρόνια δουλειάς. Τα δρομολόγια στην ώρα τους για τη σωστή εξυπηρέτηση του επιβατικού κοινού, προσοχή στα πρώτα και στα τελευταία δρομολόγια για τη σωστή εξυπηρέτηση του εργατόκοσμου, λέγαμε σχεδόν κάθε μέρα.

Το προσωπικό και η Διεύθυνση των λεωφορείων φρόντισε ώστε αυτά να εξυπηρετούν το κοινό με αξιοπρέπεια ως το τελευταίο δρομολόγιο.

Με αυτή την ευκαιρία και μέσα από την εφημερίδα των συνταξιούχων ΗΣΑΠ θέλω να πω σε όλους όσους συνεργάσθηκα τα χρόνια δουλειάς ένα ειλικρινέστατο ευχαριστώ και να πω ακόμα σε αυτούς που έχουν κάποιο παράπονο ότι οι αποφάσεις στην Κίνηση πρέπει να παίρνονται γρήγορα γιατί όλα τρέχουν και ως εκ τούτου δεν είναι πάντα οι δικαιότερες.

Αρβανίτης Γεώργιος
Από τα Πράσινα Λεωφορεία

Γιατί αυτό το δισέλιδο;

Στον ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ευχιστόμουμε ότι η ζωή χρειάζεται γέλιο. Είναι ο μόνος τρόπος έμπρακτης αντίστασης.

Αυτό είναι και ο λόγος που εδώ και χρόνια δίνουμε χώρο στον σχολιασμό της επικαιρότητας μέσα από χελιογραφίες ή φωτογραφίες με... υποτίτλους και ποιή χιούμορ.

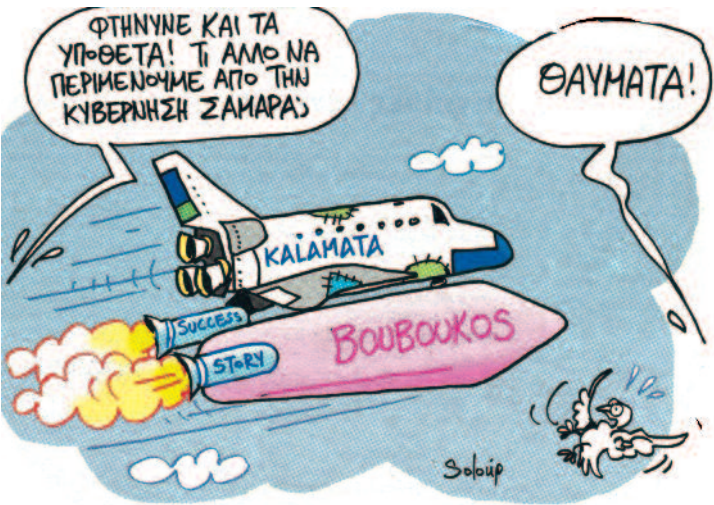
Είναι αποκόμματα εφημερίδων που είδαμε το δίκτυο που μας πέρασε. Μερικά από αυτά ίσως τα σχολιάσαμε μόνοι μας καιώς τα είδαμε, αλλά τώρα μαζεμένα μπορούμε να σταθούμε λίγο περισσότερο και να γελάσουμε.

Να ξεριζώσουμε το κακό που μας έχει βρει. Ένας τρόπος αντίστασης με χαμόγελο!

Ο κύριος Πρωθυπουργός εκτιμά ότι τα κρίσιμα νομοσχέδια θα είναι και τα τελευταία που περιλαμβάνουν δυσάρεστα και αντιδημοφιλή δημοσιονομικά μέτρα και πως από την αρχή του νέου έτους σειρά θα έχουν οι αναπτυξιακές πολιτικές. Γι' αυτό άλλωστε είναι τόσο χαμογελαστός και περικαρής. Μήπως όμως ο κύριος πρωθυπουργός δεν είχε ενημερωθεί για τις αποφάσεις της Τρόικα; Αυτά κάνουν οι πολιτικοί μας και εκτίθενται στα αφεντικά τους.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ

ΜΕΡΟΣ Β΄

Άρθρο
του Κώστα Γαζή

Η έρευνά μας δεν σταμάτησε εδώ και από πληροφορίες που είχαμε, μάθαμε πως εκείνον τον επίμαχο καιρό ο Λάμπρος, σχεδόν καθημερινά βρισκόταν στο Υπουργείο Εσωτερικών – Διεύθυνση Διοίκησης και Αποκέντρωσης με στόχο **να πετύχει οπωσδήποτε μεταφορά προσωπικού των ΗΣΑΠ, σύμφωνα με το νόμο 2669/98, που προβλέπει μεταφορά μόνο συμβασιούχων.**

Επισκεφτήκαμε λοιπόν το παραπάνω υπουργείο και συναντήσαμε τον τότε αρμόδιο Δ/ντη της Διεύθυνσης για το προσωπικό με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου στο Δημόσιο.

Του εκφράσαμε την έντονη διαμαρτυρία μας για την αυθαίρετη και παράνομη μεταφορά **ΜΟΝΙΜΟΥ προσωπικού, με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου** και του τονίσαμε ότι το θέμα μας αφορά διότι θα έχει επιπτώσεις και στα ασφαλιστικά μας ταμεία. Μάλιστα του επισημάναμε ότι η όλη διαδικασία έγινε **χωρίς να τηρηθούν οι από το νόμο προβλεπόμενες προϋποθέσεις και εκπρόθεσμα**. Τέλος τον ενημερώσαμε για το άρθρο των κανονισμών του προσωπικού που αναφέρονται στο μόνιμο και ορισμένου χρόνου προσωπικό και σε εκείνο του αορίστου χρόνου, δηλαδή των συμβασιούχων, όπου γίνεται σαφής διαχωρισμός.

Πετάχτηκε κυριολεκτικά από το κάθισμά του και μας είπε: **“Μένω άναυδος. Από τους ΗΣΑΠ δεν μου μίλησε κανείς για τη σχέση εργασίας του προσωπικού, όπως προβλέπεται από τους κανονισμούς. Ο νόμος είναι σαφής: Μεταφέρεται προσωπικό με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, δηλαδή συμβασιούχοι και σ’ αυτό το προσωπικό έπρεπε να περιοριστούν. Εμείς (είπε) ζήτησαμε από τους φορείς την εφαρμογή του νόμου και τίποτε περισσότερο ή λιγότερο. Άλλωστε ο νομοθέτης δεν προβλέπει αλλαγή στη σχέση εργασίας.”**

Όταν τον ρωτήσαμε αν τα συνδικάτα τον είχαν επισκεφτεί και του είχαν θέσει υπόψη το θέμα της **μονιμότητας** του προσωπικού, με βάση τους ισχύοντες κανονισμούς, μας απάντησε: **“Όχι, όχι. Αντίθετα με επισκέφτηκε ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων μαζί με τον κ. Λάμπο και το μόνο που μου ζήτησαν ήταν να διευκολυνθεί η μεταφορά προσωπικού οικειοθελώς και κάτι τέτοιο. Τους απάντησα ότι δεν μ’ ενδιαφέρει εσείς τι κάνετε, εμείς θέλουμε να εφαρμόσετε όσα ο νόμος ορίζει. Δεν τέθηκε ποτέ θέμα μονιμότητας του προσωπικού από πουθενά.”**

Όταν του επισημάναμε την παραβίαση του νόμου και από τις υπηρεσίες του υπουργείου, με την αποδοχή μεταφοράς μεμονωμένων εργαζομένων και μάλιστα εκπρόθεσμα, μας απάντησε:

“Την ευθύνη φέρνει η Διοίκηση των ΗΣΑΠ που ενέπλεξε τις υπηρεσίες του υπουργείου. Δεν πρόκειται ν’ αφήσω να εκτεθούν υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου (και συνέχισε): Τώρα όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα δεν μπορεί άμεσα ν’ ανατραπεί πλήρως η εφαρμογή του νόμου για το προσωπικό των ΗΣΑΠ. Διότι χρειάζεται νέα νομοθετική ρύθμιση και εμπλέκονται πολλά υπουργεία. Άμεσα θα συνηνονηθώ με τη Διοίκηση των ΗΣΑΠ να δέχεται την επιστροφή κάθε μόνιμου υπαλλήλου που μεταφέρθηκε με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, ύστερα από αίτησή του. Θέλω να υποβάλλετε εγγράφως όσα μου αναφέρετε, μαζί με τους δύο κανονισμούς προσωπικού. Επίσης να μου προσκομίσετε και σχέδιο διάταξης νόμου που να αποκαθιστά τη νομιμότητα.”

Τέλος του επισημάναμε τη στήρηση της εφάπαξ αποζημίωσης, που προβλέπει ο νόμος, για το χρόνο που οι μεταφερόμενοι υπηρέτησαν στους ΗΣΑΠ, χρήματα που χάρισαν στην Εταιρία. Πράγμα πρωτοφανές και έξω από κάθε προηγούμενο. Μας απάντησε: **“Πράγματι, έτσι είναι, αυτό όμως έπρεπε ν’ αντιμετωπιστεί από τα συνδικάτα όταν συζητείτο ως νομοσχέδιο”**. Νο φανταστεί κανείς ότι αυτό έγινε το 1998, χωρίς μνημόνια και πιέσεις, όταν σε άλλες περιπτώσεις αποχωρήσεων κ.λπ. δινότουσαν και μπόνους!!!

Τέτοια συνδικαλιστική αφαρία δεν νομιζώ να έχει υπάρξει ποτέ. Ακόμα και στον μνημονιακό νόμο 3920/11 υπάρχει διάταξη, το άρθρο 13 παρ. Α’ που εξασφαλίζει την εφάπαξ αποζημίωση, για το συνολικό χρόνο υπηρέσιας κάθε μεταφερόμενου!!!

Αμέσως συντάξαμε έγγραφο με όλα τα στοιχεία που προφορικά καταγγέλαμε, καθώς επίσης και σχέδιο διάταξης νόμου (μέσω διαπρεπούς δικηγόρου που γνώριζε καλά το θέμα) και τα προσκομίσαμε στο Υπουργείο. Όλα αυτά προσπαθήσαμε να γίνουν στα κρυφά διότι ήμασταν πεπεισμένοι ότι Λάμπρος και οι συγκεκριμένοι Συνδικαλιστές θα τα μποικoiάριζαν, αν έφταναν στην αντίληψή τους!!!

Το υπουργείο αμέσως προώθησε την αποδοχή από την Εταιρία της επιστροφής των μόνιμων υπαλλήλων των ΗΣΑΠ, όσων το ζήτησαν με αίτησή τους.

Μας υποσχέθηκε δε την προώθηση του σχεδίου νόμου για την αποκατάσταση της νομιμότητας όπως έλεγε.

Παράλληλα όμως και προκειμένου να καλύψει τα νώτα του, γιατί είχε αντιληφθεί την παρανομία που είχε συντελεστεί εις βάρος των ΜΟΝΙΜΩΝ υπαλλήλων των ΗΣΑΠ, σε άσχετο νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών (αφορούσε τον ΟΔΣΕ), πρόθεσε διάταξη στην οποία αναφέρεται: **“Μεταφορά προσωπικού των ανωτέρω φορέων (ΟΑΣΑ, ΕΘΕΛ, ΗΛΠΑΠ και ΗΣΑΠ) που έχει ολοκληρωθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος θεωρείται νόμιμη.**

Αν αυτό δεν είναι επίσημη παραδοχή της παρανομίας που είχε γίνει εις βάρος των ΜΟΝΙΜΩΝ εργαζομένων των ΗΣΑΠ, τότε τι είναι;

Είναι αξιο να μνημονευτεί ότι υπήρχε νόμος να μεταταγεί μόνιμο προσωπικό συγκοινωνιακών φορέων, ύστερα από αίτησή του και να καταλάβει αντίστοιχη θέση στο ΜΟΝΙΜΟ προσωπικό του δημοσίου. Είναι ο ν.2175/93 παρ. 9 του άρθρου 6. Αυτόν επικολέστηκε ο κ. Βογιατζής στον Λάμπο και τους παρατρεχόμενους, προκειμένου να ΜΕΤΑΤΑΓΟΥΝ ΩΣ ΜΟΝΙΜΟΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΟΥΝ ΩΣ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΟΙ ΜΟΝΙΜΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΩΝ ΗΣΑΠ. Αυτοί όμως τον αγνόησαν παντελώς!

ΝΑ ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΜΟΝΙΜΟΥΣ ΣΕ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΥΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΜΕ ΠΩΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Σε δύο μακροσκελείς καταγγελίες που είχαμε δημοσιεύσει τότε στην εφημερίδα “Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ” φύλλα 39 και 40 το 2001, αλλά και σε δύο ακόμη καταγγελίες στα φύλλα 46 και 47 το 2002 και 2003 τα είχαμε αναφέρει όλα αυτά και μάλιστα μιλούσαμε με ονόματα. Όμως κανενός δεν ίδρωσε τ’ αφτί. Ούτε της τότε Διοίκησης της Εταιρίας, ούτε των ανώτερων υπηρεσιακών παραγόντων, ούτε των εκπροσώπων των εργαζομένων στο Δ.Σ. αυτής και ούτε βέβαια των συνδικαλιστών που πρωτοστάτησαν στην αυθαίρετη και παράνομη αλλαγή σχέσης εργασίας του προσωπικού, δηλαδή από ΜΟΝΙΜΟΥΣ σε ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΥΣ. Τότε είχαμε δυστυχώς προφητεύσει και γράφει: **“Είναι τραγικό αυτό που έγινε, για το παρόν και το μέλλον των εργαζομένων”**. Και δυστυχώς επαληθευτήκαμε πλήρως.

Το παρόδοχο και ανεξήγητο βέβαιο είναι πως οι συγκεκριμένοι συνδικαλιστές συνέχισαν να υποστηρίζουν τη θέση τους περιφερόμενοι στους χώρους δουλειάς της Εταιρίας. Προφανώς για να μην ξεσκεπαστεί το ανσιούργημα που είχαν διαπράξει. Έτσι μέχρι και σήμερα προπαγανδίζουν υπέρ της σχέσης εργασίας αορίστου χρόνου. Υπέρ της θέσης δηλαδή ότι οι εργαζόμενοι στους ΗΣΑΠ είναι ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ!!!

Όπως λοιπόν είχαμε προβλέψει το κακό έγινε διαρκές:

1^ο: Με την παράνομη και καταχρηστική εφαρμογή του νόμου 2669/98, μεταφέρθηκε ΜΟΝΙΜΟ προσωπικό των ΗΣΑΠ, με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου και με απώλεια: Τη νόμιμη αποζημίωση, τις τραγικές οικονομικές και υπηρεσιακές επιπτώσεις, καθώς και με την απώλεια της ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ σήμερα και στην απώλεια της εργασίας.

2^ο: Τον Μάρτιο του 2011 ψηφίστηκε ο μνημονιακός νόμος 3920, με τον οποίο γίνεται δόλθεν “εξυγίανση” και “αναδιάρθρωση” των αστικών συγκοινωνιακών και σύμφωνα με αυτόν οι ΗΣΑΠ απορροφώνται (!) από το ΜΕΤΡΟ και συγχροτούνται δύο συγκοινωνιακοί φορείς ΟΙ ΟΣΥ και ΣΤΑΣΥ.

Στα άρθρα 8,9,10,11 και 12 ορίζονται τα εξής: **α) Η σύνταξη νέων οργανογραμμάτων και κανονισμών εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας, από τα Δ.Σ. των δύο φορέων και τίθενται σε ισχύ με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Δικτύων. (Δημοσιεύτηκε ήδη σχετική υπουργική απόφαση Α16447/1304/8-5-11 ΦΕΚ 1539 Β’).** β) **Οι Διοικήσεις των φορέων με συμμετοχή συνδικαλιστών από τα δύο αντιπροσωπευτικότερα σωματεία (για κάθε φορέα), διαπραγματεύονται τον εξορθολογισμό, την τροποποίηση, την αντικατάσταση και την κατάρτιση επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας, οποιουδήποτε τυχόν κανονισμού και οποιoδήποτε άλλο θέμα. Αν δεν πετύχει η διαπραγμάτευση τα θέματα αυτά θα ρυθμιστούν με νόμο”**.

Δεν γνωρίζω τις θέσεις των Σωματείων πάνω στο πρόβλημα που προκύπτουν. Όταν όμως συνδικαλιστής που μετέχει στην διαπραγμάτευση από πολύ υπεύθυνο πόστο, μου είπε πρόσφατα ότι: **“Η ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ έχει καταργηθεί με το νόμο 3920/2011”**, τι μπορεί να περιμένει κανείς; **“Όχι λοιπόν, δεν έχει καταργηθεί η ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ με τον 3920. Ό, τι καταργηθεί ή τροποποιηθεί και σε σχέση με τους κανονισμούς, ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΡΟΚΥΨΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ή ΘΑ ΡΥΘΜΙΣΤΕΙ ΜΕ ΝΟΜΟ. Η κατάσταση είναι απλή. Να τεθεί τουλάχιστον θέμα διατήρησης της μονιμότητας του προσωπικού που προέρχεται από τους ΗΣΑΠ, μέχρι την συνταξιοδότηση και του τελευταίου. Πού όμως τέτοια θέση από τα συνδικάτα, όταν μέσα στην πλήρη άγνοια και αδιαφορία για τα αντικειμενικά δεδομένα που υπάρχουν, παπαγαλίζουν ακόμη την αρχική θέση των εμπνευστών συνδικαλιστών, ότι οι εργαζόμενοι των ΗΣΑΠ είναι ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ. Οι κανονισμοί ισχύουν μέχρι τη δημοσίευση των νέων κανονισμών, αυτά αναφέρονται στα αρθ. 10 και 11 του ν. 3920/11).**

Η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας «Ο Ηλεκτρικός», δηλώνει ότι όσα αναγράφονται στο ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ απηχούν θέσεις, σκέψεις και απόψεις εκκίνων που υπογράφουν τα κείμενα και όχι κατ’ ανάγκη του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου.

Στον ίδιο νόμο προβλέπεται ΜΕΤΑΤΑΞΗ πλεονάζοντος προσωπικού σε δύο φάσεις: Σε πρώτη με τη ψήφιση του νόμου και σε δεύτερη μετά τη θέση σε ισχύ του οργανογράμματος. Το δεύτερο λοιπόν τσουνάμι διαθεσιμότητων είναι προ των πυλών, που θα συνοδευτεί με απολύσεις προσωπικού.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Όταν τα αρμόδια υπουργεία μιλούν για ΜΕΤΑΤΑΞΗ, νομικά εννοούν τη μετακίνηση ΜΟΝΙΜΟΥ προσωπικού σε αντίστοιχη θέση (υπηρεσιακή και οικονομική) του ΜΟΝΙΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ στο Δημόσιο και εφαρμογή όλων των ισχυόντων για τους μόνιμους υπαλλήλους του Δημοσίου. Όταν μιλούν για ΜΕΤΑΦΟΡΑ, νομικά εννοούν τη μετακίνηση υπαλλήλων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, δηλαδή συμβασιούχους, σε προσωποπαγείς συνθήκες θέσεις, χωρίς κανέναν ουσιαστικό περιορισμό, στο αντικείμενο εργασίας, στις οικονομικές απολαβές, μη ύπαρξη μονιμότητας και την εφαρμογή γι’ αυτούς, των γενικών νόμων της εργατικής νομοθεσίας. Προστατεύονται δηλαδή όσο και ένας υπάλληλος καταστήματος. Άσε που στην προκειμένη μνημονιακή κατάσταση κινδυνεύουν και με απόλυση, μέσω της διαθεσιμότητας.

Έστω λοιπόν και την τελευταία ώρα και κατά την εφαρμογή του ν. 3920/11, θα μπορούσαν να επικαλεσθούν την εφαρμογή της ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ και να μετακινθούν οι εργαζόμενοι ως ΜΟΝΙΜΟΙ στις νέες θέσεις τους. Ποιός θα μπορούσε ν’ αντιδράσει στην εφαρμογή των ισχυόντων κανονισμών; Όταν για όλους τους σχετικούς μνημονιακούς νόμους, Π.Ν.Π. στις σχετικές εγκυκλίους αναφέρεται ρητά ότι: **“Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ ΔΕΝ ΘΙΓΕΙ ΤΗΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ”**;

Που όμως τέτοιες παρακολουθήσεις των υφιστάμενων δεδομένων; Για μία φορά ακόμη πρυτάνευσε η άγνοια και ο φόβος του προσωπικού κόστους. Έτσι μένουμε στο συνδικαλιστικό έγκλημα και γαία πυρί μεκχθίσι!!!

Και ενώ υποτίθεται, κατά το νόμο, το προσωπικό απομακρύνετο από την εταιρία ως πλεονάζον, έφερναν στο πόστο τους άλλους από άλλους φορείς!!! και οι σιδηροτροχιές έμειναν στη θέση τους. Διότι για ποιο πλεονάζον προσωπικό μας μιλούν οι αρμόδιοι κυβερνητικοί, όταν από την πίσω πόρτα φέρνουν άλλο προσωπικό στην εταιρεία; Σε πιάνει κατάβληψη όταν σήμερα επισκεφτείς τα γραφεία της Γενικής Δ/νσης. Οι ΗΣΑΠ έχουν εξαφανιστεί. Το κτίριο που έχει χτιστεί με τη δουλειά εργαζομένων στους Ηλεκτρικούς Σιδηροδρόμους το απολαμβάνουν άλλοι, ξεκουράζοντας καμιά φορά τα πόδια τους πάνω στα πολυτελή γραφεία. Κύριε Δ/ντα, λίγο σεβασμός στο προσωπικό που προέρχεται από τους ιστορικούς Ηλεκτρικούς Σιδηροδρόμους, είναι καθήκον και υποχρέωσή σας.

3^ο: Με τις κοινές υπουργικές αποφάσεις 12993/3/Δ14050/8-7-11 και 746442/14-7-11, μεταφέρθηκαν 180 περίπου ΜΟΝΙΜΟΙ εργαζόμενοι των ΗΣΑΠ, με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, με τραγικές συνέπειες γι’ αυτούς, αφού πέρα από την απώλεια της μονιμότητας αγνοήθηκε παντελώς και η οικονομική και υπηρεσιακή τους κατάσταση. Οι δε περισσότεροι τοποθετήθηκαν ως φύλακες Μουσείου. (Σε εφαρμογή της πρώτης φάσης πλεονάζοντος προσωπικού).

Ενώ λοιπόν στη φάση αυτή που το παικτίδι χόντρυνε σε βάρος των εργαζομένων, οι συνδικαλιστές θα έπρεπε ν’ αντιληφθούν τις τεράστιες ευθύνες που επιμύζονται στο να επιμένουν ότι, οι εργαζόμενοι των ΗΣΑΠ είναι με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, (δηλαδή συμβασιούχοι), κατά τρόπο εξωφρενικά απαράδεκτο και τελείως καταστροφικό για τους εργαζόμενους, συνέχισαν να ξεπουλάνε τη ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ. Το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν πως θα απομακρυνθούν λιγότερο από τον κλάδο που ο καθένας εκπροσωπούσε!!!

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Μέχρι σήμερα, που ακόμη ισχύουν οι κανονισμοί, όποιοι εργαζόμενοι από τους ΗΣΑΠ ζητήσει να του χορηγηθεί βεβαίωση της υπηρεσιακής τους σχέσης, στη βεβαίωση αναγράφει ότι ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΙΜΟΣ και Η ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ διέπεται από τα όσα ο κανονισμός ορίζει. Δεν τολμά άλλωστε επισήμως Διοίκηση Εταιρίας και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες να προχωρήσουν σε παράνομη και καταχρηστική παραποίηση κανονισμού.

Μόνο στο μυαλό του Λάμπου και των εμπνευστών συνδικαλιστών ότι: **“ Οι εργαζόμενοι στους ΗΣΑΠ είναι συμβασιούχοι”**, υπήρξε αυτή η διαστρέβλωση, την οποία δυστυχώς στη συνέχεια και άλλοι συνδικαλιστές υιοθέτησαν, τελείως άκριτα, με τεράστιες συνέπειες για τους εργαζόμενους.

4^ο: Σε εφαρμογή σχετικής διάταξης του ν. 4093/12 περί “διαθεσιμότητας” είχαμε την εξήχλιξη. Μεταφερθέντες με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, των προηγούμενων εφαρμογών, μπήκαν σε νέα διαδικασία διαθεσιμότητας (με νέα μείωση μισθού) και νέα μετακίνηση τους σε άλλους φορείς. Στην εταιρία δεν έγινε εφαρμογή λόγω “ποσοτών”. Δεν θέλω ν’ αναφερθώ τώρα στο θέμα αυτό. Όμως για μια φορά ακόμη αγνοήθηκε η ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ του προσωπικού των ΗΣΑΠ και τους χαρακτήρισαν όλους συμβασιούχους.

5^ο: **Ερχόμαστε στην πρόσφατη φάση διαθεσιμότητας με την βεβαιότητα πλέον ότι θ’ απολυθεί κόσμος.** Με τη δημοσίευση των κοινών υπουργικών αποφάσεων, οι οποίες δημοσιεύτηκαν στο με αρ. 2318/13/17-9-13 ΦΕΚ, έχουμε το πρώτο μέρος διαθεσιμότητας 12.500 υπαλλήλων με απολύσεις. Πάλι υπάλληλοι των ΗΣΑΠ που είχαν μεταφερθεί, τίθενται σε διαθεσιμότητα με τον κίνδυνο πλέον να απολυθούν. Στη συνέχεια θα έρθει και το δεύτερο κύμα άλλων 12.500 διαθεσιμότητων και απολύσεων. Γεγονός που συμπίπτει με την εφαρμογή της δεύτερης φάσης, απομάκρυνσης πλεονάζοντος προσωπικού από τους συγκοινωνιακούς φορείς. Νέα δηλαδή φουρνιά εργαζομένων για μεταφορά και απολύσεις.

Συμπέρασμα: Σ’ αυτό λοιπόν το μνημονιακό ορμηγόδο, εξαφάνισες όλων σχεδόν των εργασιακών, οικονομικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, εργαζομένων και συνταξιούχων: **Αν δεν είχε θιγεί η ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ των υπαλλήλων των ΗΣΑΠ, και εκείνοι που θα είχαν μετακινωθεί με νόμο, θα είχαν καταλάβει θέση μόνιμου στο δημόσιο και δεν θα είχαν υποστεί υπηρεσιακές και οικονομικές μειώσεις ΚΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΔΙΕΤΡΕΧΕ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ Ν’ ΑΠΟΛΥΘΕΙ, ΛΟΓΩ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ.** (Με τα σημερινά τουλάχιστον δεδομένα).

Επειδή λοιπόν κατά τρόπο παράνομο, αυθαίρετο και καταχρηστικό πολλοί συνάδελφοι, εργαζόμενοι και άλλοι σήμερα που συνταξιοδοτήθηκαν και τέλος αυτοί που θ’ ακολουθήσουν απομακρυνόμενοι, με τη μέθοδο της διαθεσιμότητας, τους αφαιρέσαν και θα τους αφαιρεθούν καταχωρημένα υπηρεσιακά και οικονομικά δικαιώματα και πιθανόν ν’ απολυθούν: **ΑΙΣΘΑΝΟΗΚΑ την υποχρέωση να τους πληροφορήσω πως ακριβώς έχει το θέμα. Πιστεύω ακράδαντα ότι με προσφυγή τους στα διοικητικά δικαστήρια θα δικαιωθούν, λόγω μονιμότητας.** Όπως επίσης και με προσφυγή τους στα ποινικά δικαστήρια, εναντίον των εκάστοτε υπεύθυνων παραγόντων των Δ.Σ. της Εταιρίας, καθώς και των υπηρεσιακών παραγόντων που αγνόησαν την εφαρμογή των κανονισμών μπορούν να ζητήσουν ηθική και υλική ικανοποίηση.

Τέλος δεν είναι δυνατό να μην αναφερθώ στην εγκληματική πράγματι συνδικαλιστική συμπεριφορά εκείνων των συνδικαλιστών που συνέβαλαν καθοριστικά στο βάψισμα των εργαζομένων στους ΗΣΑΠ από ΜΟΝΙΜΟΥΣ σε ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΥΣ, με όλες τις τραγικές συνέπειες που ακολούθησαν και θ’ ακολουθήσουν.

Ίσως στην αρχική φάση ν’ αποφάσισαν μια τέτοια στάση: Από άγνοια, από επιπολαιότητα και από κάποιες πιέσεις εργαζομένων, που ήθελαν να πάνε κοντά στα χωριά τους (όπως λέγεται). Όταν όμως είχαν πλήρη και σαφή πληροφόρηση, τόσο από τις θέσεις του νομικού συμβούλου της Εταιρίας, όσο και από τις τεκμηριωμένες καταγγελίες του Σωματείου Συνταξιούχων, για το τεράστιο κακό που προκαλούσε η συνέχιση της υποστήριξης μιας τόσο καταστροφικής θέσης για τους εργαζόμενους: Αυτό αποτελεί πράγματι ενσυνείδητο συνδικαλιστικό έγκλημα τεράστιων διαστάσεων.

Όπως αποτελεί τεράστια πρόκληση να παρουσιάζονται σήμερα οι ίδιοι, ως τιμητές ενός “φωύλου” και “σαθρού” συνδικαλιστικού κινήματος και μάλιστα να ορίζουν τους εαυτούς τους ως “πρωταγωνιστές” του αγώνα για καθαρή και επαναφορά όσων απώλεσαν εργαζόμενοι και συνταξιούχοι!!!

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1869-2011 (Από το αρχείο ΣΑΠ-ΕΗΣ-ΗΣΑΠ)

**ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
Η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ —
Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ**

Η Αθήνα πρωτεύουσα του Ελληνικού Κράτους

Ήταν μια μικρή πόλη, κεφαλοχώρι μάλλον, με επτά χιλιάδες κατοίκους, με πολύ μεγάλο όνομα και σωρούς ερείπια, από πέτρες και από μάρμαρα, που μιλούσαν για το ένδοξο παρελθόν. Την τριγύριζαν δάση από πεύκα και ελιές, λοφίσκοι ανεβοκατέβαιναν εδώ κι εκεί, και τα σπίτια και τα σπιτόπουλα ήταν συγκεντρωμένα γύρω από την Ακρόπολη, που δέσποζε επάνω τους σαν κάστρο. Είχε το παζάρι της, τον Μητροπολίτη της, τους προεστούς της· και είχε υποφέρει από τον πόλεμο της Ανεξαρτησίας.

Ήταν μια μικρή πολιτεία, ξεχασμένη μέσα στους αιώνες της σκλαβιάς, ξεχασμένη κι από πριν. Φυτοζωούσε αιώνες και αιώνες, και μόνο οι λίγοι σπουδασμένοι αναπολούσαν την παλιά της δόξα. Είχε σκορπίσει στα πέρατα της Οικουμένης τα πνευματικά της φώτα και είχε αποδώσει μέσα σ' έναν αιώνα ό,τι άλλες πόλεις ή άλλα κράτη δεν μπόρεσαν να προσφέρουν μέσα σε χιλιάδες χρόνια. Και ύστερα...

Ύστερα ατύχησε. Έχασε την ηγεμονία της κι άρχισε να μαραζώνει. Το σαράκι της παρακμής που έτρωγε την πολιτεία δεν εκδηλώθηκε αμέσως. Χρειάστηκε να περάσουν αιώνες, για να φανεί σ' όλη την έκταση η διάβρωσή του. Η πόλη κατακτήθηκε, έγινε επαρχία του Ρωμαϊκού Κράτους. Αλλά ο βάρβαρος ακόμη Ρωμαίος υπέκυψε μπρος στο μεγαλείο της. Η Αθήνα ήταν η πόλη του φωτός, έτσι την έβλεπαν, έτσι την ένιωθαν. Κι έζησε ακόμη μερικούς αιώνες με το αρχαίο φως, που όμως σιγά σιγά αδυνάτιζε. Ο Χριστιανισμός ήταν ένα νέο φως που άρχισε ν' ανατέλλει στον κόσμο. Οι φιλόσοφοι στην Αθήνα εξακολουθούσαν να διδάσκουν, ώπου έφθασε και εδώ το μεγάλο μήνυμα που έστειλε στην Οικουμένη ο ταπεινός Θεός που γεννήθηκε στην Ιουδαία. Και ο κόσμος άλλαξε. Επίστειψε στο κήρυγμα της αγάπης. Οι παλιοί θεοί κλονίζονται. Ο «άγνωστος Θεός», που ο βωμός του υπήρχε στην αγορά της αρχαίας Αθήνας, κερδίζει τις ψυχές. Οι φιλοσοφικές σχολές, η Ακαδημία, δεν είχαν πια πολλούς μαθητές. Στις όχθες του Ιλισού δεν περπατούσαν πια οι φιλόσοφοι. Τα νερά κυλούσαν κάτω απ' τα πλατάνια, χωρίς ο ήχος τους να συνοδεύει τις συζητήσεις των μαθητών του Σωκράτη, του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη. Επικράτησε ο Χριστιανισμός. Κλείσθηκαν οι εθνικοί ναοί. Η Αθήνα δεν είχε πια φώτα δικά της να προσφέρει. Οι καιροί άλλαξαν. Άλλοτε ήταν εκατοντάδες χιλιάδες οι κάτοικοι της. Τώρα ξέπεσε, άρχισε ν' αραιώνη ο πληθυσμός της. Αιώνες ολόκληρους δεν ακούεται τ' όνομά της. Είναι πια μια μικρή, ασήμαντη πόλη, παρ' όλο το παλιό κλέος της. Είναι μια επαρχιακή πόλη της Ρωμαϊκής Ανατολικής Αυτοκρατορίας, της Βυζαντινής. Κάθισαν στον θρόνο του Βυζαντίου και Αθηναίες αυτοκρατορίες. Ούτε κι εκείνες μπόρεσαν να της ξαναδώσουν την παλιά της αίγλη. Με το πέρασμα των αιώνων συνεχίζεται ο μαρasmus. Στα 1025, ένας ένδοξος αυτοκράτορας έρχεται προσκυνητής. Ο Βουλγαροκτόνος. Ανεβαίνει και προσεύχεται στον Παρθενώνα, στην εκκλησία της Παναγιάς της Αθηνιώτισσας, όπως την ονόμαζαν την εποχή εκείνη. Έμεινε στην Αθήνα μερικές ημέρες. Έφυγε. Άλλος αυτοκράτορας δεν την επισκέφθηκε.

Ήρθαν οι Φράγκοι. Οι Καταλάνοι. την κατέλαβαν πρώτα εκείνοι, ύστερα οι άλλοι. Έπειτα οι Τούρκοι: ήρθε η σκλαβιά, ο αφανισμός. Ραγιάς ο Αθηναίος, όπως ο Τριπολιτσιώτης, όπως ο Κορινθίος· σκλαβωμένο ό, τι ήταν και λεγόταν ελληνικό.

Οι αιώνες εκύλησαν και τέλος εσήμανε το 1821 με τους αγώνες, τα θαύματα, τις δikhνοίες, τα σκαμπανεβάσματα της δόξας και της συμφοράς. Και κάποτε ελευθερώθηκε ένα κομμάτι της ελληνικής γης, μαζί του κι η Αθήνα.

Οι ελεύθεροι Έλληνες θυμήθηκαν την ιστορία της, το παρελθόν της, την παλιά δόξα της, το περασμένο μεγαλείο της. Και γι' αυτό τη διάλεξαν για πρωτεύουσα του νεοσύστατου βασιλείου. Πρωτεύουσα ένα κεφαλοχώρι με πλήθος τα ερείπια που μιλούσαν για τ' αλλοτινά χρόνια ένα κεφαλοχώρι με χίλια πεντακόσια σπίτια και σπιτόπουλα και εκατόν είκοσι τέσσαρις εκκλησίες, που μόνο οι τριάντα δύο είχαν στέγη και μπορούσαν να λειτουργήσουν.

Η πλατεία Συντάγματος.

Ο Γερμανός αρχαιολόγος Λουδοβίκος Ρος (Ludwig Ross), που αγάπησε τη Ελλάδα σα δεύτερη πατρίδα του και είχε διατελέσει έφορος των αρχαιοτήτων της Πελοποννήσου κι έπειτα καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, περιγράφει το πρώτο ταξίδι του στην Ελλάδα το 1832. Η περιγραφή του για τον Πειραιά, την Αθήνα και την τότε συγκοινωνιακή κατάσταση τους βρίσκεται στο βιβλίο του «Αναμνήσεις και Ανακοινώσεις από την Ελλάδα», που το έγραψε το 1863. Δίνωμε σε μετάφραση δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την περιγραφή του πρώτου εκείνου ταξιδιού του:

«Στις 20 Αυγούστου (1832) το απόγευμα έφθασα μ' ένα καΐκι στον Πειραιά. Το περίφημο λιμάνι ήταν τότε τελείως έρημο. Τα ερείπια ενός μοναστηριού, που κατά τις μάχες του Αγώνα της Ανεξαρτησίας είχε σχεδόν τελείως κατασραφή, και καμμιά δωδεκακαριά ξύλινες καλύβες υπήρχαν εκεί όπου και πάλι σήμερα (το 1863) υψώνεται μια αξιόλογη πόλη με πολλά δημόσια κτίρια. Μερικοί Τούρκοι υπάλληλοι, μερικοί καφετζήδες και αγωγιάτες κατοικούσαν σ' εκείνες τις καλύβες. Το επόμενο πρωινό περπάτησα με τον κ. Black γύρω στην πόλη, επάνω στα θεμέλια του Κιμωνείου τειχούς, εκεί όπου τώρα είναι ο λιθόστρωτος δρόμος. Δύο άλογα μετέφεραν τις αποσκευές μας. Αμάξια, ακόμη και κάρα, δεν υπήρχαν τότε σ' ολόκληρη την Ελλάδα, εκτός από το Ναύπλιο και το Άργος, όπου για πρώτη φορά τα έφερε ο Καποδίστριας και έκαμε κι ένα δρόμο γι' αυτά. Για να μπορέση και πάλι κανείς να διασχίση τα βουνά της Ελλάδας με αμάξια, όπως συνέβαινε στην αρχαιότητα, πρέπει να περάση πολύς καιρός, ν' αυξηθή ο πληθυσμός και η ανάγκη εσωτερικής συγκοινωνίας να γίνη πιο επιτακτική. Τότε μπορεί κανείς και πάλι να κατασκευάση γέφυρες και δρόμους. Για την ώρα, όλοι οι δρόμοι είναι στενοί, καμωμένοι μόνο για άλογα και μουλάρια. Στα περίχωρα, όπως από Πειραιά στην Αθήνα, δεν μπορεί κανείς να μεταφέρει μεγαλύτερα φορτία, απ' όσα μπορεί να σηκώση μια καμήλα. Πότε έφεραν τα χρήσιμα αυτά ζώα, δεν γνωρίζω. Τα είχα ήδη βρει στο Ναύπλιο και τώρα τα συνάντησα σε μεγαλύτερο αριθμό στην Αθήνα. Καμήλες, μερικοί φοίνικες, γυναίκες στις βρύσες με σταμνιά στα κεφάλια τους, άνδρες με τουρμπάνια, όλα αυτά έδιναν στον κλασικό τόπο ένα περίεργα ανατολίτικο, θα έλεγα βιβλικό, χρώμα».

Και συνεχίζει παρακάτω ο Ρός: «Έντονη εντύπωση προξένισε ένα ζεύγος διτρόκων αμαξιών, που ο ναύαρχος Malcolm έστειλε από τη Μάλτα, για να χρησιμεύσουν στην οικοδόμηση του εξοχικού του σπιτιού στα Πατήσια. Βεβαίως η παλιότερη γενιά είχε ήδη δει κατά τη διάρκεια του πολέμου κανόνι επάνω σε τροχούς, ή ακόμη και αμάξι, αλλά το μεγαλύτερο μέρος των κατοίκων συγκεντρωνόνταν τότε έξω από την πόλη, για να θαυμάση το θαύμα εκείνο της φράγκικης μηχανικής. Επέρασαν όμως από τότε ακόμη δύο χρόνια, ώπου να εμφανισθούν τα πρώτα τετράτροχα αμάξια στην Αθήνα».

Αυτή, λοιπόν, η Αθήνα έγινε πρωτεύουσα του νέου ελληνικού βασιλείου με διάταγμα της Αντιβασιλείας (18 Σεπτεμβρίου 1834).

Από το βιβλίο των ΕΗΣ για τα 100 χρόνια της Εταιρείας (1869-1969) ένα αφιέρωμα για όλους τους αναγνώστες της Εφημερίδας μας «Ο Ηλεκτρικός».

Ο Όθων εγγώριζε ήδη τη νέα πρωτεύουσά του. Μια επίσκεψη του στις 11 Μαΐου του 1833 τον είχε φέρει στην πόλη της Παλλάδος. Είχε επισκεφθή τότε πολλούς αρχαιολογικούς τόπους με την καθοδήγηση του Λ. Ρός, που αναφέραμε. Ήρθε δεύτερη φορά τον Μάρτιο του 1834. Τότε μπήκε και ο θεμέλιος λίθος των ανακτόρων του. Ήταν μακριά τ' ανάκτορα του από την παλιά Αθήνα· αυτή όμως έμελλε να μεγαλώση και ν' αγκαλιάση τ' ανάκτορά του.

Τι ήταν όμως τότε η Αθήνα; Ένα κεφαλοχώρι, αλλά με μέλλον και ευρύτατη προοπτική. Έγιναν σχέδια επί σχεδίων. Ξένοι πολεοδόμοι και δικοί μας ανέλαβαν τη χάραξη των δρόμων, των πλατειών, του πράσινου. Το ένα σχέδιο όμως βρισκόταν σε αντίθεση με το άλλο, και η Αθήνα...

Σκοπός του Λευκώματος δεν είναι ν' ασχοληθούμε με την εξέλιξη της Αθήνας εκρίναμε όμως απαραίτητη τη σύντομη αυτή αναδρομή, για να θυμηθί ο αναγνώστης τι ήταν η Αθήνα, όταν έγινε πρωτεύουσα της νεώτερης Ελλάδος.

Ο Όθων ήρθε επίσημα στη νέα πρωτεύουσα την 1η Δεκεμβρίου του 1834. Ανέβηκε από την οδό Πειραιώς και διασχίζοντας την Ηρακλειδών ξεπέζεψε στο Θησείο, τότε ναό του Αγίου Γεωργίου, και εκεί παρακολούθησε τη δοξολογία για την καθιέρωση της νέας πρωτεύουσάς του.

Να μιλήσωμε για συγκοινωνίες την εποχή εκείνη θα ήταν μάλλον αστείο. Τα άλογα, τα γαϊδουράκια, οι άμαξες, ήταν τα μόνα μεταφορικά μέσα.

Η πρωτεύουσα όμως μεγάλωνε. Το 1837, δύο χρόνια περίπου μετά την εγκατάσταση του Όθωνος, ο πληθυσμός της Αθήνας φθάνει τους 12.700 κατοίκους. Άρχισαν να κτίζονται σπίτια διώροφα, αρχοντικά. Μπήκαν τα θεμέλια για διάφορα δημόσια κτήρια, χαράχθηκαν δρόμοι. Τα μονοπάτια, από τα οποία περνούσαν τα μουλάρια και οι καμήλες, πλάτυναν. Τώρα αρχίζουν να κυκλοφορούν άμαξες. Και ο ρυθμός που σημειώνει η αύξηση του πληθυσμού της πρωτεύουσας συνεχίζεται. Με τη συρροή νέων κατοίκων από όλα τα μέρη της Χώρας στην πρωτεύουσα, ο πληθυσμός της από χρόνο σε χρόνο αυξάνει. Αναγράφωμε μερικούς αριθμούς: το 1840 ο πληθυσμός της Αθήνας υπολογίζεται περίπου σε 19.000 κατοίκους, το 1845 σε 25.000, το 1855 σε 31.000, το 1865 σε 42.700.

Παράλληλα σημειώνεται ανάλογη πρόοδος στην εξέλιξη του Πειραιά. Όταν το 1834 αποβιβάστηκαν στον Πειραιά οι αρχές για τη μεταφορά τους στην πρωτεύουσα, οι κάτοικοί του μπορούσαν να μετρηθούν στα δάχτυλα. Τότε ήρθαν ομαδικά πολλοί νησιώτες, ιδίως Χιώτες, Υδραίοι και Συριανοί, και δημιουργήσαν δύο συνοικίες σε έρημες εκτάσεις. Έτσι, το 1835 οι Πειραιώτες έφθασαν στους 1.000. Το 1838 ο πληθυσμός του επινείου υπολογίζεται περίπου σε 2.200 κατοίκους, το 1845 σε 4.250, το 1850 σε 5.250 και το 1868 σε 11.000.

Το πρόβλημα της συγκοινωνία Αθηνών — Πειραιώς

Με την αύξηση του πληθυσμού των δύο πόλεων, άρχισε να δημιουργήται πρόβλημα συγκοινωνίας μεταξύ τους. Και το πρόβλημα αυτό παρουσιάζεται μέρα με την ημέρα οξύτερο. Τα υποζύγια και τ' αμαξάκια αρχίζουν να μην επαρκούν. Ο Βαυαρός Στρόγγ, που είχε υπογράψει το 1835 σύμβαση με το ελληνικό δημόσιο για τη συγκοινωνία της Αθήνας με τον Πειραιά, χρησιμοποίησε στην αρχή λίγα

αμάξια, που αργότερα έφθασαν γύρω στα πεντακόσια, για τις μεταφορές και τις συγκοινωνιακές ανάγκες των δύο πόλεων, και μερικά «παμφορεία» ή «πολυφορεία», όπως τα έλεγαν τότε, για τη μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων κάθε είδους. Αλλά και αυτά δεν επαρκούσαν. Η κατάσταση δεν είχε αλλάξει και πολύ αργότερα.

Ένας Γάλλος ταξιδιώτης, ο αξιωματικός του πολεμικού ναυτικού και μυθιστοριογράφος Ανρί Ριβιέρ (Henri Riviere), που ήρθε για πρώτη φορά στον Πειραιά με το πολεμικό του το 1862, δίνει μian ωραία περιγραφή της συγκοινωνίας του Πειραιά με την πρωτεύουσα. Η περιγραφή αυτή βρίσκεται στη μελέτη του Μπάμπη Άννινου «Αι Αθήναι κατά το 1850» που περιέχεται στο βιβλίο του «Ιστορικά Σημειώματα». Είναι τόσο παραστατική, που δεν μπορούμε ν' αποφύγωμε τον πειρασμό να την παραθέσωμε εδώ, όπως τη μεταφράζει ο Άννινος:

«Εξήλθα δια της λέμβου του πλοίου μας, ναυλοχούντος παρά την Σαλαμίνα, γράφει ο Ριβιέρ, παραπλέον δε την άκραν του λιμένος, διέκρινα εκεί τους δύο τρεις λίθους τους αποτελούντας τον λεγόμενον τάφον του Θεμιστοκλέους. «Εντεύθεν, λέγει ο Βύρων, η σκιά του μεγάλου ναυμάχου χαίρειται τα εισπλέοντα εις τον λιμένα πλοία». Και η μεν ποίσις καλώς πράττει πιστεύουσα ότι η κόνις του Θεμιστοκλέους αναπαύεται παρά την θάλασσαν, ένθα περιφανώς ηγωνίσθη αλλ' η πραγματικότης δεν κατέχει ασφαλή δεδομένα περί τούτου, και η επιστήμη απέχει να το βεβαιώση».

Ο αποβιβαζόμενος εις την ξηράν αντικρύζει με πολλήν έκπληξιν και περιέργειαν τους κατοίκους του Πειραιώς με τις βράκες των ή την φουστανέλλα, την κεντητήν φέρμελνη, την τριχωτήν κάπαν, την μελαχρινήν όψιν και τους μακρούς μύστακας. Νομίζει ότι ευρίσκεται εν τω μέσω λαού παλαιμάχων πολεμιστών. Πολλοί όμως εκ των αρειμανίων αυτών ανδρών είναι αμαξάδες και αντί όπλου κρατούν εις χείρας μάστιγα. Επί τούτου ευρίσκει εκεί ο αφικνούμενος ξένος πλήθος οχημάτων, παντός ρυθμού και πάσης εποχής, συρομένων υπό ίππων ισχνών, αλλ' ακουράστων. Ανήλθον εις εν αυτών των οχημάτων, εις εν «λαντώ», του οποίου η νεότης είχε παρέλθει από τεσσαρακονταετίας τουλάχιστον και δια τούτο έτριζε καθ' οδόν οδυνηρώς εις κάθε τιναγμόν».

Και συνεχίζει ο Άννινος: «Η άμαξα τω όντι κατ' εκείνην την εποχήν ακόμη ήτο το μόνον υπάρχον μέσον της συγκοινωνίας μεταξύ Αθηνών και Πειραιώς και τανάπαυιν. Έμελλον έκτοτε να παρέλθουν επτά ακόμη έτη, έως ν' ακουσθή εις το αττικόν έδαφος ή πρώτη νικητήριος κραυγή της προόδου δια του συριγμού της ατμομηχανής του σιδηροδρόμου. Και έπρεπε να κατανικηθούν πρότερον πολλά δυσκολία και πολλοί δισταγμοί, δια να εξασφαλισθή η σιδηροδρομική συγκοινωνία μεταξύ της πρωτευούσης και του επινείου της. Είναι δε βεβαίως γνωστόν εις πολλούς εκ των αναγνωστών μου, ότι πλούσιος τις Αθηναίος, ευφυής κατά τ' άλλα, δυσπιστώ όμως προς τους νεωτερισμούς, ηθέλησε, πριν συνεισφέρει τα κεφάλαιά του, να βεβαιωθή εμπειρικάς περί του επικερδούς της επικειρήσεως (του σιδηροδρόμου) προς τούτο μετέβαιναν επί ημέρας εις το μέσον της οδού Πειραιώς και μένων επί ολοκληρούς ώρας εκεί εμετρούσε τας ανερχομένας και κατερχομένας αμάξας και τους μεταφερόμενους δι' αυτών επιβάτας· κατέληξε δε εκ της πραγματογνωμοσύνης του ταύτης εις το συμπέρασμα, ότι το έργον θα ήτο επιζήμιον...

Αι άμαξαι εστάθμευον τότε εν Αθήναις, παρά την συμβολήν των οδών Ερμού και Αθηνάς, δι' ο και το μέρος εξηκολουθεί μέχρις εσχάτων να λέγεται: «Στης καρότσες». Πράγματι δε, ως παρητήρησεν ο ανωτέρω ξένος επισκέπτης, η μεγίστη πλειονότης των αμαξηλατών, οίτινες ήσαν επαρχιώται κατά το πλείστον, έφερον την εγχώριον ενδυμασίαν· τοιούτους δε φουσταναλλοφόρους αμαξάδες ημείς οι πρεσβύτεροι ενθυμούμεθα υπάρχοντας εν Αθήναις και μέχρι προ τεσσαρακονταετίας και ακόμη υστερώτερα. Βαθμηδόν εν τούτοις ήρχισαν και αυτοί να παραδέχωνται, όπως και οι άλλοι τεχνίται και επαγγελματίαι, το ευρωπαϊκόν ένδυμα, πρωτιμώντες μάλιστα την λιβρέαν και το υψηλόν καπέλλον — συνήθως από δεύτερον χέρι, εκ των στάβλων των πρεσβειών και των πλουσίων αριστοκρατικών οίκων — υπό τα οποία η εμφάνις των επαρουσιάζετο με μεγαλειέταν επισημότητα».

Συνεχίζεται...

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΑΣ

Νέα Διευθύντρια στο Ταμείο Συντάξεων

Από την 1η Οκτωβρίου τοποθετήθηκε νέα Διευθύντρια στο Ταμείο Συντάξεων μετά την αποχώρηση της κας. Σακαρέλη. Το Σωματείο μας εύχεται στη νέα Διευθύντρια, κυρία Ελένη Λιάπη, καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που ανέλαβε και της υποσχόμαστε ότι θα είμαστε δίπλα της και θα της συμπαραστεκόμαστε όταν οι ενέργειες της και οι πράξεις της βοηθούν για να επιλυθούν τα συσσωρευμένα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα, με αποτέλεσμα να κωλυσιεργούν οι οριστικές αποδόσεις των συντάξεων σε 250 συναδέλφους μας από τον Φεβρουάριο του 2011 μέχρι σήμερα. Θα είμαστε όμως απέναντί της όταν δεν υπάρχει αντιμετώπιση όλων αυτών των προβλημάτων.

Ελπίζουμε ότι μετά το διορισμό της νέας υπαλλήλου στο Τμήμα Απονομής Συντάξεων, σύντομα να ομαλοποιηθεί η κατάσταση γιατί φαίνεται ότι κάτι κινείται.

Αφού ευχθούμε καλή σταδιοδρομία στη νέα υπάλληλο και καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο της νέας Διευθύντριας, της ζητάμε να έχουμε και νέα συνάντηση μαζί της για να βρούμε από κοινού δρομολόγηση των συσσωρευμένων προβλημάτων και μάλιστα όπως της τονίσαμε στην τελευταία επιστολή μας, η συνάντηση πρέπει να είναι άμεση γιατί τα προβλήματα δεν μπορούν να περιμένουν άλλο.

Κυρία Λιάπη, ελπίζουμε και ευχόμαστε να ανταποκριθείτε στην έκκληση που σας κάνουμε και να ορίσετε την ημέρα συνάντησης.

Η Διοίκηση

Τι συμβαίνει με τον παιδικό σταθμό;

Όπως γνωρίζουμε όλοι, μέχρι σήμερα ο παιδικός σταθμός των ΕΗΣ-ΗΣΑΠ στο Νέο Φάληρο ο οποίος ανέστειλε τη λειτουργία του το 2004, είχε όμως ανακαινισθεί το 2009-2010, το 2013 παραχωρήθηκε για εκμετάλλευση 15 ετών στο Δήμο Πειραιά με προτεραιότητα φιλοξενίας των παιδιών των εργαζομένων στην εταιρία. Όμως στις 4 Οκτωβρίου ο Δήμαρχος Πειραιά, παρουσία του καλού υπουργού όπως ανέφερε, αλήθεια υπάρχουν και κακοί υπουργοί κύριε Δήμαρχε; Κωστή Χατζηδόκη και μερικών χειροκροτητών, πραγματοποιώντας τα εγκαίνια του παιδικού σταθμού είπε ότι ο Πειραιάς απέκτησε έναν πρότυπο βρεφονηπιακό σταθμό χωρίς να κάνει τον κόπο να αναφέρει τι ήταν ο χώρος πριν και πως λειτουργούσε τόσα χρόνια.

Κύριε Δήμαρχε και λίγος σεβασμός για αυτούς που αγωνίστηκαν και διαχειρίστηκαν αυτόν τον χώρο δεν βλάπτει. Αλήθεια, δεν σας προξένησε απορία γιατί από την ιδιοκτήτρια εταιρία του χώρου δεν παρευρέθηκε κανείς στα εγκαίνια; Καλό είναι να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι ο χώρος αυτός είναι περιουσιακό στοιχείο των ΗΣΑΠ και ότι ο Δήμος είναι ένας απλός ενοικιαστής και χρήστης για ορισμένο χρόνο.

Η Διοίκηση

Κράτος μόνο για κλάματα

Εγράφη σε επαρχιακή εφημερίδα ότι το αγροτικό ιατρείο μιας κωμοπόλεως και μάλιστα με μεγάλη τουριστική κίνηση χειμώνα-καλοκαίρι, έκλεισε γιατί ο γιατρός δεν μπορούσε να συνταγογραφήσει φάρμακα επειδή δεν είχε μελάνι για τον εκτυπωτή.

Το γεγονός αυτό δεν μου προξενεί απορία γιατί έτυχε να ζήσω προσωπικά ένα παρόμοιο θέμα σε μεγάλο και μάλιστα Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο στη βόρεια Ελλάδα όταν μια γιατρός θέλησε να μου συνταγογραφήσει ένα φάρμακο επί δέκα λεπτά έψαχνε στους εκτυπωτές στα γραφεία άλλων γιατρών για να βρει χαρτί εκτύπωσης.

Όλα αυτά δείχνουν ότι η σαπίλα έχει φτάσει πολύ βαθιά, η κατρακύλα του ΕΣΥ δεν σταματά με μαντζούνια, χρειάζεται νυστέρι και μάλιστα να μπει πολύ βαθιά.

Ο Εκδότης

Αυτά μόνο στην Ελλάδα γίνονται

Μπορεί να σας φαίνεται απίστευτο, είναι όμως αληθινό. Η προσφυγή του Σωματείου μας στο Συμβούλιο της Επικρατείας που ήταν προγραμματισμένη να συζητηθεί μετά από δύο αναβολές, την 1η Νοεμβρίου 2013, πήρε μια μικρή αναβολή και προγραμματίστηκε να συζητηθεί στις 15 Δεκεμβρίου 2014.

Έτσι για μας τους συνταξιούχους δεν απομένει τίποτα αλλά παρά η ελπίδα ότι θα κατορθώσουμε να επιζήσουμε μέχρι τότε, γιατί όπως λέει ο Απόστολος Παύλος «ημείς εις Χριστόν Ιησού επιστεύσαμεν, ίνα δικαιωθώμεν» πουθενά αλλού δεν θα βρούμε το δικίο μας.

Ενημέρωση για το καταστατικό του 1933

Σχετικά με το αντίγραφο του καταστατικού που μας κοινοποιήθηκε από το συνάδελφο Πρόεδρο του Μουσείου Μανώλη Φωτόπουλο στις 25 Φεβρουαρίου 2013, σας ενημερώνουμε για τις ενέργειες που έχουμε κάνει μέχρι σήμερα. Από τη στιγμή που πήραμε στα χέρια μας το αντίγραφο του καταστατικού, δεν αδρανίσουμε ούτε στιγμή, το δώσαμε στο δικηγόρο γραφείο του κ. Λουκά Αποστολίδη να ερευνήσει στα αρχεία του Πρωτοδικείου Αθηνών εάν υπάρχει απόφαση αναγνώρισης Σωματείου με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ». Την υπόθεση ανέλαβε η δικηγόρος κα. Κατερίνα Στρατογιάννη και μέχρι στιγμής έχουμε στα χέρια μας:

1ο: Έγγραφο του Πρωτοδικείου Αθηνών που ενημερώνει ότι στις 21 Οκτωβρίου 1933 έχει κατατεθεί αίτηση αναγνώρισης του Σωματείου.

2ο: Δεν ανευρέθη στα αρχεία του Πρωτοδικείου καταστατικό σύστασης του Σωματείου.

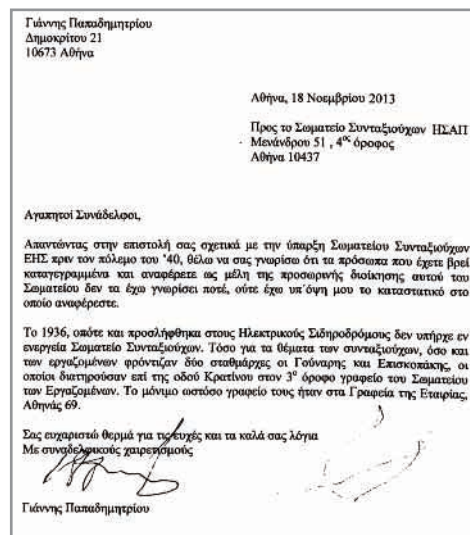
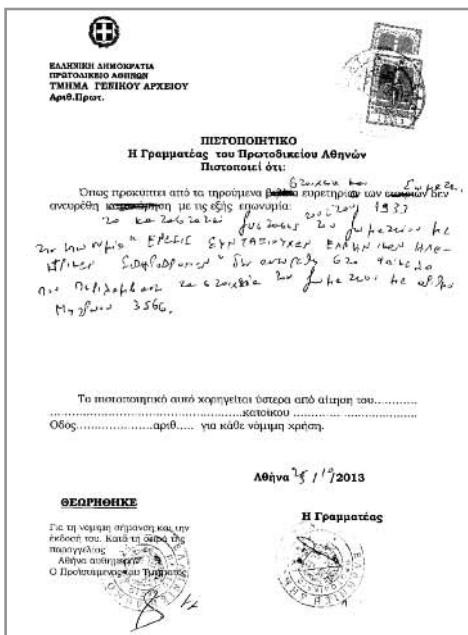
3ο: Ευρέθη στα αρχεία του Πρωτοδικείου και άλλο καταστατικό με τον τίτλο «ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ» έτους 1972 το οποίο αναφέρει ότι είναι τροποποιημένο καταστατικό του 1933. Εδώ τα πράγματα μπλέκουν πιο πολύ γιατί φαίνεται ότι υπάρχουν σήμερα δύο καταστατικά. Για το λόγο αυτό αναθέσαμε πάλι στο δικηγόρο κ. Λουκά Αποστολίδη να γνωμοδοτήσει πιο καταστατικό θα ακολουθήσουμε. Παράλληλα δε, με τις πιο πάνω ενέργειες μας, το Σωματείο έστειλε επιστολές: 1) Στη χίρα του Αντωνίου Γούναρη εάν υπάρχει κάποιο σχετικό έγγραφο του συζύγου της που ήταν Πρόεδρος σύμφωνα με το καταστατικό του 1972. 2) Στο συνάδελφο Γιάννη Παπαδημητρίου ο οποίος ήταν εργαζόμενος στους ΕΗΣ από το 1936.

Ο συνάδελφος Γιάννης Παπαδημητρίου μας απάντησε ότι δεν υπήρχε το 1936 Σωματείο Συνταξιούχων. Επισυνάπτουμε τη σχετική επιστολή.

Εκ μέρους δε της κυρίας Γούναρη μας ενημέρωσε τηλεφωνικά η οικονομός της ότι δεν υπάρχει στο αρχείο κανένα σχετικό έγγραφο.

Όταν πάρουμε στα χέρια μας τη γνωμοδότηση του νομικού μας, θα σας ενημερώσουμε για τις ενέργειες που θα πρέπει να κάνουμε.

Η Διοίκηση

Το δίδαγμα της 28ης Οκτωβρίου του 1940

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε επιβάλλεται να τονώσουμε την εγκυρότητα και την επικαιρότητα των ελληνικών ιδεωδών. Σε αυτή τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε, σ' αυτήν την προσπάθεια που επικρατεί για να βγει η πατρίδα μας από την οικονομική, πολιτική και την κρίση αξιών από την οποία ταλανίζεται, ας εμπνευστούμε από τους αγώνες και τις θυσίες των τιμώνων ηρώων του έπους του '40 και την υπέρβαση των ορίων που αποτόλμησαν κάτι που κανένας λαός της Ευρώπης δεν το έκανε -να τα βάλουν με δύο υπερδυνάμεις την Ιταλία και την Γερμανία.

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά σήμερα, για να διατηρηθούν τα ιδεώδη της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας, για τα οποία με τόση αυτοθυσία πάλεψαν εκείνοι, χρειάζεται και πάλι σκληρός αγώνας, χρειάζεται διαρκής και ασίγητη δράση, χρειάζεται ιδρώτας, χρειάζεται γενικός ξεσηκωμός.

Η πατρίδα μας σε όλες τις περιστάσεις ανά τους αιώνες στον

πόλεμο και στην ειρήνη, προσέφερε τα πάντα για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι πολίτες. Οι πατερνάδες μας στα αλβανικά βουνά έδωσαν το αίμα τους, έδωσαν τη ζωή τους χωρίς να περιμένουν καμία αντιπαροχή. Το ίδιο πρέπει να γίνει και στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε σήμερα. Δεν είναι ώρα να σκεφτόμαστε τι έκανε και τι κάνει η πατρίδα για μας, αλλά τι κάνουμε εμείς για την πατρίδα μας. Μονάχα έτσι και με τη συνοδεία της επικής και ηρωικής, καθώς και της πνευματικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς, θα διασφαλίσουμε την πορεία μας στο σύγχρονο κόσμο, θα περάσουμε τις απειλητικές συμπληγάδες, θα βελτιώσουμε και τις οικονομικές παραμέτρους που τόσα χρόνια μας ταλανίζουν. Τότε μόνο θα αναπαυθούν και οι ψυχές των προγόνων μας που θυσιάστηκαν για να έχουμε εμείς μια πατρίδα ελεύθερη.

Ρουσιάς Ευθύμιος

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΗΣΑΠ

ΣΤΟ Α΄ ΤΜΗΜΑ ΕΠΤΑΜΕΛΟΥΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ Εκδικάστηκε στις 7 Οκτωβρίου στο Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή του Σωματείου μας

Κατά

1. Του Ελληνικού Δημοσίου, όπως νομίμως εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών
2. Του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης περί ακυρώσεως της υπ' αριθ. Α.Π.Φ. 8000/14254/1097/06-07-2010 Υ. Α. των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3, παράγραφος 15 του νόμου 3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α/6-5-2010) «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της Ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» περί χορήγησης των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων- Πάσχα και επιδόματος αδείας.

Επειδή, κατ' ακολουθία οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι μη νόμιμες γιατί ευθέως αντίκεινται στο Σύνταγμα και σε Διεθνείς και Ευρωπαϊκούς κανόνες δικαίου πρέπει να ακυρωθούν.

Επειδή, ενόψει όλων των προεκτεθέντων, η Αίτησή μας αυτή πρέπει να γίνει καθ' ολοκληρία δεκτή και να ακυρωθούν και εξαφανισθούν οι προσβαλλόμενες.

Επειδή η παρούσα Αίτησή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, ασκείται δε παραδεκτά και εμπρόθεσμα.

Επειδή, σειρά νομοθετημάτων, με πιο πρόσφατο το νόμο 4093/2012 επέβαλαν σωρευτικές περικοπές στο ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών.

Για τους λόγους αυτούς Αιτούμεθα

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση ακυρώσεως.
- Να ακυρωθούν και εξαφανισθούν, δια τους ανωτέρω λόγους οι προσβαλλόμενες πράξεις επειδή έρχονται ευθέως σε πλήρη αντίθεση με τις διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος, αλλά και με Διεθνείς και Ευρωπαϊκούς κανόνες δικαίου ως και πάσα ετέρα συναφής πράξη η παράλειψη της Διοικήσεως, ως μη νόμιμες.
- Να καταδικαστεί το Ελληνικό Δημόσιο στην ενε γένει δικαστική μας δαπάνη και στη νόμιμη αμοιβή του Πληρεξουσίου Δικηγόρου μας.

Συναδέλφισες - Συνάδελφοι, ο μόνος δρόμος σήμερα για να διεκδικήσουμε αυτά που μας πήραν με τις αλλεπάλληλες μειώσεις των συντάξεών μας καθώς και με την κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα και επιδόματος αδείας είναι η προσφυγή στα Δικαστήρια με την ελπίδα ότι η δικαιοσύνη θα αναγνωρίσει κάποια στιγμή τα δίκαια αιτήματά μας, δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

Τι συμβαίνει και σήμερα οι Έλληνες δεν αντιστέκονται στα αντιλαϊκά και αβάστακτα μέτρα της πολιτείας;

Με αφορμή τη συγκέντρωση της 6ης Νοεμβρίου 2013 που είχαν προγραμματίσει και πραγματοποιήσαν τα σωματεία Ένωση Εργαζομένων ΗΣΑΠ - Σωματείο Ηλεκτροδηγών και λοιπών εργαζομένων Κίνησης ΣΤΑ.ΣΥ και το Σωματείο Συνταξιούχων ΗΣΑΠ στο σταθμό του Πειραιά, όπου η συμμετοχή των συναδέλφων ήταν μηδενική. Υπάρχει αιτιολογία όχι όμως πειστική, ότι έφταιγε ο κακός καιρός και η πρωινή στάση εργασίας των εργαζομένων σε λεωφορεία - τρόλεϊ. Το θέμα όμως βρίσκεται αλλού και πρέπει να εξεταστεί σε βάθος.

Πρέπει να βρεθεί η πραγματική αιτία που κάνει τον Έλληνα πολίτη να μην αντιστέκεται, να σιωπά, να κάνει υπομονή. Αλήθεια, τι μας ταΐζουν και τι μας ποτίζουν για να είμαστε τόσο μαλθακοί και να μην αντιδράμε στα βάρβαρα και αντιλαϊκά μέτρα της τελευταίας τετραετίας και το μόνο που κάνουμε είναι να σχολιάζουμε φιλοσοφικά τα διαδραματιζόμενα από τον καναπέ του σπιτιού μας;

Ο συμβιβασμός που έγινε με την Τρόικα δεν οδηγεί πουθενά, για να βρούμε από την κρίση χρειάζεται να γίνει ρήξη με το παρελθόν, να αφυπνιστούμε και να διεκδικήσουμε το αυτόνοπτο. Για να γίνει όμως αυτό, χρειάζονται ηγέτες με όραμα, με πυγμή και με ουσία οι οποίοι με σθένος και τόλη θα μπουν μπροστά και θα οδηγήσουν το κοπάδι στο σωστό δρόμο. Δυστυχώς σήμερα από τους υπάρχοντες πολιτικούς δεν ξεχωρίζει κανένας. Όλοι τους νοιάζονται για την καρέκλα τους και το τομάρι τους και όχι για την Ελλάδα.

Κάτι πρέπει να γίνει όμως, δεν μπορούμε μοιρολατρικά να περιμένουμε πότε θα πεθάνουμε από την πείνα και το άγχος. Τότε θα είμαστε υπόλογοι στα παιδιά μας και στην

κοινωνία γιατί θα αποδειχθεί ότι είμαστε άχρηστοι. Επibάλλεται όλοι ενωμένοι πέρα από τις όποιες πολιτικές και ιδεολογικές σκοπιμότητες που μας χωρίζουν να αγωνιστούμε για εμάς και τα παιδιά μας. Αλήθεια, αναλογιστήκατε τι έχουν να χάσουν σήμερα αν βγουν στους δρόμους για να αγωνιστούν 1.500.000 άνεργοι; Η νεολαία της χώρας μας που την μαστίζει η ανεργία και τα φωτεινά μυαλά έχουν σκορπιστεί μετανάστες στους τέσσερις ορίζοντες, καιρός είναι να ξεκολλήσουν και τα 3.000.000 συνταξιούχοι από τους καναπέδες τους να κλείσουν το χαζοκούτι και να βγουν στους δρόμους για να διεκδικήσουν αυτό που τους έκλεψαν οι αδίστακτοι και ανίκανοι πολιτικοί μας καθ' ύποδειξη της Τρόικας.

Είναι καιρός να αντιληφθούμε όλοι ότι τα σωματεία από μόνο τους χωρίς τη δική σας συμμετοχή και συμπαράσταση, δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, γι' αυτό σας καλούμε να συμμετέχετε σε κάθε κάλεσμα που σας γίνεται. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για αδράνεια. Είναι καιρός να αφυπνιστούμε όλοι και να αντιληφθούμε ότι τα επικοινωνιακά παιχνίδια περί δήθεν επιτυχίας των μέτρων και περί εξόδου σε λίγο από την κρίση και τα μνημόνια, καθώς και ότι η χώρα μας από το 2014 μπαίνει σε αναπτυξιακή τροχιά, είναι όλα ψέματα. Είναι παραμύθια που δεν τα πιστεύουν ούτε τα παιδιά του νηπίου.

Ένα είναι γεγονός, ότι τα βάρβαρα και αντιλαϊκά μέτρα ήρθαν στη χώρα μας για να μείνουν και θα μείνουν. Και εάν δεν αντισταθούμε όλοι μας στην πατρίδα μας θα εδραιωθεί για πολλά χρόνια η ανεργία, η φτώχεια και η εξαθλίωση.

Τι άλλο να περιμένουμε αλήθεια για να αφυπνιστούμε; Δεν βλέπουμε ότι οι συντάξεις μας έχουν μειωθεί κατά 50%, τα δώρα Πάσχα-Χριστουγέννων και επίδομα αδείας καταργήθηκαν. Τα δημόσια νοσοκομεία κλείνουν το ένα μετά το άλλο και στη θέση τους φυτρώνουν τα ιδιωτικά νοσηλευτικά ιδρύματα, που είναι γι' αυτούς που έχουν τα χρήματα ενώ ο λαός στοιβάζεται στα ράντζα και στους διαδρόμους χωρίς καμία φροντίδα.

Φτάνει πια. Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, οι νέοι, τα λαϊκά στρώματα δεν αντέχουν άλλο. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Χρειάζεται τώρα άμεσα αντίσταση από όλους για να ανατρέψουμε αυτήν την αδιέξοδη πολιτική την μονόπλευρη λιτότητας. Πρέπει όλοι να ενεργοποιηθούμε, να συσπειρωθούμε, να κινητοποιηθούμε από κοινού όλοι μαζί, εργαζόμενοι, άνεργοι και συνταξιούχοι και να απαιτήσουμε να μας επιστρέψουν τον ιδρώτα μας και το μόχθο που μας έκλεψαν. Την κρίση δεν τη δημιούργησαν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, όμως μόνο αυτοί την πληρώνουν, αλλά το σάπιο πολιτικό σύστημα και οι ανίκανοι και άφρονες πολιτικοί μας, οι οποίοι σαν πειθήνια όργανα εφαρμόζουν τις εντολές της Τρόικας κατά γράμμα. Χρειάζεται όμως αγώνας από όλους μας για να ανατρέψουμε τα σχέδιά τους.

Γιατί μια λαϊκή παροιμία λέει «εάν δεν κλάψει το παιδί η μάνα δεν θα του δώσει να φάει».

Μήπως εμείς δεν πεινάμε σήμερα; Εάν πεινάμε τι κάνουμε; Το μάννα το ουρανού που δεν πρόκειται να έρθει ποτέ από μόνο του.

Ρουσιάς Ευθύμιος

Πραγματοποιήθηκε Αιμοδοσία στους ΗΣΑΠ 22-23 Οκτωβρίου

Για τις ανάγκες της Τράπεζας Αίματος του ΗΣΑΠ το περιφερειακό Κέντρο Αιμοδοσίας του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου, πραγματοποίησε αιμοδοσία στις 22 Οκτωβρίου στην Αττική και 23 Οκτωβρίου στον Πειραιά, όπου και τις δύο μέρες συγκεντρώθηκαν 110 φιάλες αίματος, μεταξύ των αιμοδοτών ήταν και συνταξιούχοι του ΗΣΑΠ.

Η Τράπεζα Αίματος η οποία δημιουργήθηκε πριν 27 χρόνια με πρωτοβουλία των εργαζομένων και με τη συμπαράσταση της Εταιρίας, όλα αυτά τα χρόνια που λειτουργεί η τράπεζά βοηθήθηκαν πολλοί συνάδελφοι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι που είχαν ανάγκη από αίμα κα-

θώς και οι συγγενείς τους.

Συναδέλφισσα - Συνάδελφε, Εργαζόμενε και Συνταξιούχε, Όλοι μαζί πρέπει να στηρίζουμε την Τράπεζα Αίματος γιατί κανένας μας δεν γνωρίζει πότε θα έχει ανάγκη από μια φιάλη αίματος όπου μπορεί να του σώσει τη ζωή. Βούληση και αγάπη για το συνάνθρωπο χρειάζεται και εάν δεν μπορεί κάποιος συνταξιούχος να δώσει αίμα μπορεί να δώσει κάποιο μέλος της οικογενείας του.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Αλλαγή τηλεφώνων

Συναδέλφισσα - Συνάδελφε,

Σας ενημερώνουμε ότι τα τηλέφωνα με τα οποία κλείνατε ραντεβού με τους γιατρούς της Υγειονομικής Υπηρεσίας για συνταγογράφηση, έχουν αλλάξει. Τα νέα τηλέφωνα για να κλείνετε ραντεβού με τους γιατρούς είναι: 214 - 4141.533 και 214 - 4141.627

Υπάρχει εκπροσώπηση των συνταξιούχων στον ΕΟΠΥΥ;

Το ερώτημα αυτό έκανε το Σωματείο μας με επιστολή προς τον Πρόεδρο της Ανωτάτης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας (Α.Γ.Σ.Σ.Ε) κ. Νίκο Μουλίνο, στις 22 Νοεμβρίου 2013.

Αφορμή εστάθη για την επιστολή μας αυτή, οι δηλώσεις του τύποις εκπροσώπου μας στον ΕΟΠΠΥ ο οποίος είχε προταθεί από την Α.Γ.Σ.Σ.Ε για τη θέση αυτή. Οι δηλώσεις του κυρίου εκπροσώπου πρόσβαλαν τους συνταξιούχους της πατρίδας μας γιατί έχει την εντύπωση ότι οι συνταξιούχοι στερούνται μυαλού και κρίσης.

Να τι είπε ο κύριος εκπρόσωπος στο συνέδριο της Ομοσπονδίας της ΟΣΤΟΕ μεταξύ άλλων: «Και αυτά τα οποία λένε ότι ταλαιπωρούνται οι συνάδελφοι σήμερα με τον ΕΟΠΥΥ σας λέω το εξής: Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν 22 χιλιάδες γιατροί που συνταγογραφούν, υπάρχουν τα εργαστήρια, μπορεί να πάει ο καθένας αμέσως να βγάλει τα αποτελέσματα και να μην μεμφιμορούμε».

Ναι, καλά διαβάσατε, αυτά για όλα όσα προσφέρει το κράτος για την υγεία να γνωρίζετε όλοι και ασφαλώς δεν θα χρειαζόταν να μας τα πει ο εκπρόσωπος μας ο οποίος όπως φαίνεται μπέρδεψε το ρόλο του και αντί να εκπροσωπεί συνταξιούχους εκπροσωπεί τον ΕΟΠΥΥ.

Η Διοίκηση

Καλό χειμώνα

Για τα δισεκτα χρόνια που βιώνει ο συνταξιούχος, η ευχή για καλό χειμώνα είναι βάλασμα και θα θέλαμε να είναι καλός και ήπιος ο φετινός χειμώνας γιατί αναλογιζόμαστε ότι με τα εξοντωτικά μέτρα των κυβερνήσεων ο χειμώνας θα είναι δύσκολος και σκληρός. Αλλά εμείς πρέπει να οπλιστούμε με δύναμη, με κατανόηση και σύμπνοια μεταξύ μας ώστε ενωμένοι και δίπλα και κοντά ο ένας με τον άλλο, να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε και τη φετινή βαρυχειμωνιά με την ελπίδα ότι θα έρθει άσπρη μέρα και για μας.

Η αλλαγή των εποχών χρειαζόταν πάντοτε ένα μικρό χρονικό διάστημα για να εγκλιματιστούμε. Τώρα όμως αυτόν το χειμώνα δεν θα έχουμε αυτή την πολυτέλεια γιατί για τους συνταξιούχους ο χειμώνας είναι μόνιμος και διαρκείας και μόνο μας όπλο ενάντια σε αυτή τη λαίλαπα που έχει ενσκήψει στην πατρίδα μας είναι η συσπείρωση στο Σωματείο μας, η επαγρύπνηση και η ετοιμασία για αγώνες, γιατί μόνο με αγώνες θα περισώσουμε κάτι από αυτά που αποκτήσαμε με τον ιδρώτα μας και το μόχθο μας.

ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Η ετήσια γιορτή – εκδρομή του Σωματείου μας

4 Οκτωβρίου

Είναι μια ιδιαίτερη και ξεχωριστή ημέρα για τους Συνταξιούχους των ΗΣΑΠ.

Είναι θεσμός πλέον για το Σωματείο μας η 4η Οκτωβρίου, γιορτή του Αγίου Ιερόθεου πρώτου επισκόπου Αθηνών. Κάθε χρόνο εδώ και 19 χρόνια το Σωματείο μας την ημέρα αυτή διοργανώνει ημερήσια εκδρομή, κάθε χρονιά σε διαφορετικά μέρη της πατρίδας μας και σε διαφορετικά μοναστήρια για να γιορτάσουμε τον προστάτη άγιο των συνταξιούχων των ΗΣΑΠ, τον Άγιο Ιερόθεο.

Συναδέλφισσες – Συναδέλφιοι, η γιορτή αυτή πέρα από το ψυχαγωγικό της σκοπό γίνεται και για δύο ιερούς σκοπούς. Πρώτος ιερός σκοπός είναι η αρτοκλασία που γίνεται σε μοναστήρι υπέρ υγείας όλων των συναδέλφων μας καθώς και των οικογενειών μας ως και των φίλων και συγγενών μας και ο δεύτερος ιερός σκοπός είναι ο τρισάγιος ύμνος που γίνεται για τις ψυχές όλων των συναδέλφων μας καθώς και των συγγενών και φίλων μας που έχουν φύγει από τη ζωή και έτσι με τις δεήσεις που ψάλλουμε μαζί με τον ιερέα υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των αγαπημένων μας προσώπων δείχνουμε ότι είναι ζωντανοί στη μνήμη μας και δεν τους ξεχνάμε.

Στη φετινή εκδρομή-γιορτή του Σωματείου μας παρ' όλο την οικονομική κρίση που περνάμε όλοι, η συμμετοχή των συναδέλφων μας ήταν μεγάλη.

Το κάλεσμα της Διοικήσεως του Σωματείου βρήκε τεράστια απήχηση στις καρδιές όλων μας και η συμμετοχή ήταν αθρόα και πολυπληθής. Έτσι στις 4 Οκτωβρίου ημέρα Παρασκευή και ώρα 8:00 το πρωί, 4 πούλμαν με διακόσιους συναδέλφους και συναδέλφισσες αφήνοντας πίσω όλες τις έγνοιες και παίρνοντας μαζί τους το κέφι, τη χαρά και την αισιοδοξία, ξεκινήσαμε για το μοναστήρι της Αγίας Λαύρας το οποίο βρίσκεται 10 χιλιόμετρα έξω από τα μαρτυρικά Καλάβρυτα. Σύντροφος ήταν και ο καιρός που προωιόνιζε μια αξέχαστη εκδρομή-γιορτή. Πρώτη στάση για καφέ έγινε στο Κιάτο και στην Ακράτα. Στη συνέχεια της διαδρομής από το Διακοφτό πήραμε την ανηφόρα για τα Καλάβρυτα μέσα από μια ονειρική διαδρομή, φθάσα-

με στο μοναστήρι όπου έγινε μέσα σε θρησκευτική κατάνυξη η αρτοκλασία υπέρ υγείας και η επιμνημόσυνη δέηση για αυτούς που έφυγαν από κοντά μας. Κατόπιν κάναμε ένα μικρό διάλειμμα για να θαυμάσουμε την ωραία πόλη των Καλαβρύτων και στη συνέχεια μεταβήκαμε σε ένα ωραίο κέντρο κάτω από το μοναστήρι του Μεγάλου Σπηλαίου για φαγητό.

Ενώ το φαγητό ήταν πολύ καλό, υπήρξε πρόβλημα με το σέρβις γιατί καθυστέρησαν να σερβίρουν και δημιουργήθηκε αναστάτωση μεταξύ μας, αλλά πρέπει όλοι να γνωρίζουμε ότι σε αυτές τις περιπτώσεις που πρέπει να εξυπηρετηθούν πάνω από 200 άτομα θα υπάρχουν και τα μικροπροβλήματα. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου ζητά τη συγνώμη σας και την επιείκεια σας για τα όποια προβλήματα παρουσιάστηκαν.

Στις 5 το απόγευμα αφού επιβιβαστήκαμε πάλι στα πούλμαν πήραμε το δρόμο της επιστροφής. Ο δρόμος της επιστροφής δεν ήταν ανιαρός όπως συνηθίζεται μετά από ένα καλό φαγοπότι που προκαλεί υπνηλία. Οι Συνταξιούχοι των ΗΣΑΠ δεν ξέρουν απ' αυτά, όπως ξεκίνησαν με τραγούδια, χαμόγελα και χαρές το επανέλαβαν και στην επιστροφή με τραγούδια, χορούς, ανέκδοτα. Ο δρόμος της επιστροφής ήταν ένα σωστό πανηγύρι και αποχωριστήκαμε αργά το βράδυ στην Ομόνοια με μια ευχή. Και του χρόνου να είμαστε όλοι μαζί.

Τελειώνοντας τη μικρή αναφορά για την ετήσια γιορτή-εκδρομή του Σωματείου μας, θέλουμε να ευχαριστήσουμε το συνάδελφο Σταύρο Πανούτσο και τη σύζυγό του Βιολέτα για την προσφορά τους (10 άρτους, το λάδι και το κρασί που προσέφεραν για την αρτοκλασία υπέρ υγείας του συναδέλφου μας Γιάννη Παπαδημητρίου καθώς και τη συνταξιούχο μας Βασιλική Αλεβίζου που προσέφερε ένα μπουκάλι λάδι καθώς και όλες και όλους εσάς που ήσαστε μαζί μας σε αυτή τη γιορτή και να ευχηθούμε υγεία σε όλες και όλους και του χρόνου η συμμετοχή να είναι ακόμη μεγαλύτερη για να γιορτάσουμε πάλι όλοι μαζί αυτή τη ξεχωριστή ημέρα του Σωματείου μας.

Η Διοίκηση

Εκδρομές που έγιναν

Από 9 μέχρι 15 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε εννιάημερη εκδρομή του Σωματείου μας στην Βουλγαρία και στην Ρουμανία, η οποία ομολογουμένως σημείωσε μεγάλη επιτυχία καθώς και οι 39 συμμετέχοντες στην εκδρομή έγιναν μια οικογένεια όπου και με τη βοήθεια του καιρού, ο οποίος όλες τις ημέρες ήταν καλοκαιρινός, έδωσε την ευκαιρία σε όλους τους

συμμετέχοντες να δουν και να θαυμάσουν όλα τα μνημεία των δύο γειτονικών χωρών. Όλοι και όλες που συμμετείχαν στην εκδρομή επέστρεψαν στην πατρίδα με τις καλύτερες εντυπώσεις. Ο δε αποχαιρετισμός ήταν με μία ευχή, μακάρι και του χρόνου η εκδρομή του Σωματείου μας στο εξωτερικό να έχει την ανάλογη επιτυχία.

Αποζημιώσεις Συνταξιούχων

Και τρίτη αγωγή για τις μειωμένες αποζημιώσεις που κατέβαλε η εταιρεία στους συναδέλφους και συναδέλφισσες που αποχώρησαν από την υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης μετά την 10η Αυγούστου 2011, κατετέθη στο Ειρηνοδικείο Αθηνών η οποία αφορά τους συναδέλφους:

1. Αναγαστόπουλο Νικόλαο του Μιλτιάδη
2. Αδάμο Ιωάννη του Θεοδώρου
3. Τσιώλη Κωνσταντίνο του Δημητρίου
4. Τζοβάνη Δημήτριο του Παναγιώτη
5. Μπουρλή Δημήτριο του Γεωργίου
6. Θωμόπουλο Ιωάννη του Γεωργίου
7. Μανιάτη Αποστόλου του Φιλίππου
8. Παπαδόπουλο Δημήτριο του Θεοδώρου
9. Νικολακόπουλο Σωτήριο του Θεοδώρου
10. Ράπη Κωνσταντίνο του Βασιλείου
11. Σκαλή Αθανάσιο του Δημητρίου
12. Μπουλουκάκη Εμμανουήλ του Ιωάννη
13. Ρίζο Αθανάσιο του Αλεξάνδρου
14. Πανουτσάκοπουλο Ανδρέα του Ιωάννη
15. Κατσαρό Στυλιανό του Νικολάου
16. Δρετάκη Εμμανουήλ του Ιωάννη
17. Κокκινάκη Ιωάννη του Δημητρίου
18. Νικόλαο Κωνσταντίνο του Βασιλείου
19. Γεωργιά Αντώνιο του Κωνσταντίνου
20. Τούλια Ματθαίο του Κωνσταντίνου
21. Καρβελά Διονύσιο του Δημητρίου
22. Λυγηρό Ιωάννη του Σπυρίδωνα
23. Χασομέρη Σπυρίδωνα του Ιωάννη
24. Χαραλαμπίκη Γεωργίο του Δημητρίου
25. Ισκιόγλου Πέτρο του Σπυρίδωνος

και ορίστηκε δικάσιμος για την Τρίτη 18 Δεκεμβρίου 2014.

Συναδέλφισσες – Συνάδελφοι,
Υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι έχουν δώσει στο Δικηγόρο κ. Λουκά Αποστολίδη τα χρήματα και δεν έχουν φέρει τα δικαιολογητικά που χρειάζονται. Όπως επίσης υπάρχουν συνάδελφοι που έχουν δώσει ελλιπή δικαιολογητικά.
Για να προχωρήσει η υπόθεσή τους πρέπει να φέρουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά τα οποία είναι:

- 1) Απόφαση απόλυσης
- 2) Αποδεικτικό είσπραξης του ποσού που πήραν
- 3) Φωτοτυπία Αστυνομικής Ταυτότητας

ΠΡΟΣΟΧΗ

Παρακαλούνται οι πιο κάτω αναφερόμενοι συνάδελφοι να επικοινωνήσουν με το Σωματείο για υπόθεσή τους.

- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
- ΤΕΝΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- ΝΙΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
- ΚΟΡΕΣΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
- ΚΛΕΝΤΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
- ΚΑΓΚΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
- ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
- ΤΟΥΡΝΑΒΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- ΨΥΛΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
- ΚΑΛΛΙΑΝΙΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- ΜΕΪΜΑΡΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
- ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
- ΞΙΦΑΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
- ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- ΒΕΛΙΣΣΑΡΑΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Συγκέντρωση στην Πλατεία Κλαυθμώνος

Η Ανωτάτη Γενική Συνομοσπονδία Συνταξιούχων Ελλάδας (Α.Γ.Σ.Σ.Ε.) πραγματοποίησε στις 16 Οκτωβρίου το απόγευμα συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Πλατεία Κλαυθμώνος εκφράζοντας τη θέληση όλων των συνταξιούχων να αγωνιστούν σε ένα κοινό μέτωπο ενάντια στα αντιλαϊκά μέτρα που έχουν παρθεί από τις προηγούμενες κυβερνήσεις αλλά και σε αυτά που θα έρθουν αν μείνουμε αδρανείς. Το Σωματείο μας όπως κάνει πάντα είχε μια αξιοπρεπή παρουσία στη συγκέντρωση αυτή που ομιλητής ήταν ο Πρόεδρος της Ανωτάτης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας (Α.Γ.Σ.Σ.Ε) κ. Νίκος Μουλίνος, ο οποίος μεταξύ άλλων με απλά λόγια είπε ότι ζητάμε από την Πολιτεία να κάνει το χρέος της έναντι των συνταξιούχων και αυτό το χρέος συνίσταται στο:

- 1ο: Η Α.Γ.Σ.Σ.Ε. ως τριτοβάθμιο όργανο να μετέχει στα κέντρα λήψης των αποφάσεων για θέματα που τους αφορούν.
- 2ο: Την καθιέρωση μόνιμου κοινωνικού πόρου για να γίνει εξυγίανση των ασφαλιστικών ταμείων και να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητά τους.
- 3ο: Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι να συμμετέχουν ενεργά στα Διοικητικά Συμβούλια του ΙΚΑ-ΤΑΥΤΕΚΩ ΕΟΠΥΥ και ΕΤΕΑ.

- 4ο: Να αξιοποιηθεί η ακίνητη περιουσία των ταμείων προς όφελος των εργαζομένων και συνταξιούχων.
- 5ο: Όλες οι περικοπές που έχουν γίνει μέχρι σήμερα στις συντάξεις μας να μετατραπούν σε δάνειο με την έκδοση ομολόγων υπέρ των συνταξιούχων.
- 6ο: Παράταση του μέτρου αναστολής απαγόρευσης των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας και παράλληλα την προώθηση ευνοϊκών ρυθμίσεων από τις τράπεζες για τα "κόκκινα δάνεια".
- 7ο: Λήψη άμεσων μέτρων για να αποφευχ-

- θούν τα σχέδια του Υπουργείου Εργασίας σε ιδιωτικά χέρια το ασφαλιστικό.
 - 8ο: Να γίνει αναδιάρθρωση των υπηρεσιών απονομής κυρίων και επικουρικών συντάξεων προς όφελος των συνταξιούχων.
 - 9ο: Να πάρει θέση η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας.
 - 10ο: Να παρθούν μέτρα φορολογικής ελάφρυνσης των συνταξιούχων.
- Μετά το τέλος της ομιλίας του Προέδρου της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. διαβάστηκε ψήφισμα το οποίο εστάλη σε όλους τους αρμόδιους.

Συνέδριο Α.Γ.Σ.Σ.Ε.

Στις 30 Οκτωβρίου 2013 πραγματοποιήθηκε στο Ξενοδοχείο «TITANIA» το Έκτακτο Καταστατικό Συνέδριο της Ανωτάτης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας (Α.Γ.Σ.Σ.Ε) με ένα και μοναδικό θέμα, την τροποποίηση ορισμένων άρθρων του καταστατικού.

Μετά τη διαπίστωση απαρτίας, ο εισηγητής ανέγνωσε τα άρθρα του καταστατικού που ήταν προς τροποποίηση και μετά από διαλογική συζήτηση έγινε ψηφοφορία κατ' άρθρο και στο σύνολο όπου ψηφίστηκαν όλα τα άρθρα με μία αρνητική ψήφο. Το Σωματείο μας, το οποίο είναι ιδρυτικό μέλος της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. εύχεται στη Διοίκηση της Συνομοσπονδίας επιτυχίες στο δύσκολο έργο της και ειδικά σήμερα που ο συνταξιούχος της πατρίδας μας πλεονάζει για τους ντόπιους και ξένους κατακτητές, οι οποίοι αφού μας τα πήραν όλα, το μόνο που τους απομένει είναι η φυσική μας εξόντωση. Δεν πρέπει όμως να τους αφήσουμε να μας εξοντώσουν και αυτό εξαρτάται από εμάς και μόνο από εμάς.

Η Διοίκηση

Γράφουμε ιστορία...

Ο συνάδελφος Γιώργος Γεωργιάδης παρουσίαστηκε εθελοντής στο πολεμικό ναυτικό στις 5 Απριλίου 1945 και υπηρέτησε στο θωρηκτό Αβέρωφ 32 μήνες, μέχρι τις 28 Ιουλίου του 1947 από ό,τι μας θύμισε με τις αφηγήσεις του τον τοποθέτησαν στο γραφείο επιστάσις μαζί με 2 ακόμη ναύτες με προϊστάμενο τον τότε σημαιοφόρο Ιωάννη Κουρούκλη καθώς και ότι σε ένα εκπαιδευτικό ταξίδι σε Ρόδο – Κρήτη ήταν μαζί τους και ο Αρχιεπίσκοπος Αμασσκηνός ο οποίος είχε γίνει Αντιβασιλέας. Το ταξίδι αυτό του έχει μείνει αξέχαστο γιατί στην Κρήτη έμαθε τη ρακί για τα καλά καθώς τον πήγαν σηκωτό στο καράβι όπου ξύπνησε μετά από δύο μέρες. Μαζί με την αποστρατεία του αποστρατεύτηκε και το θωρηκτό Αβέρωφ.

Όσα πρέπει να γνωρίζουν οι πολίτες για τις κατασχέσεις από τραπεζικούς λογαριασμούς

Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 4161/2013 και όπως μας ενημερώνει ο συνήγορος του καταναλωτή, οι οφειλέτες μπορούν να δηλώσουν το ακατάσχετο σαν έναν λογαριασμό που επιθυμούν στα πιστωτικά ιδρύματα με τα οποία συναλλάσσονται.

Ο ακατάσχετος λογαριασμός γίνεται μόνο σε μία τράπεζα και για ένα λογαριασμό.

Υπάρχουν δύο κατηγορίες οφειλών για τις οποίες ισχύουν διαφορετικά πράγματα σε σχέση με το ακατάσχετο από τραπεζικούς λογαριασμούς.

α) Σε ό,τι αφορά σε χρέος προς τράπεζες και ιδιώτες δανειστές δεν επιτρέπεται κατάσχεση ποσού μέχρι 1.500 ευρώ σε περίπτωση ατομικού λογαριασμού ή 2.000 ευρώ σε περίπτωση κοινού λογαριασμού. Εάν στο λογαριασμό πιστώνεται μισθός ή σύνταξη τό-

τε ισχύει το ακατάσχετο ολόκληρου του μισθού ή της σύνταξης, ακόμα κι αν τα σχετικά ποσά υπερβαίνουν τα ως άνω ανώτατα καθορισμένα όρια.

β) Σε ό,τι αφορά σε χρέη προς το Δημόσιο, δεν επιτρέπεται καμία κατάσχεση από λογαριασμό για ποσό που αφορά σε μισθό, σύνταξη ή ασφαλιστικές παροχές μέχρι του ποσού των χιλίων ευρώ. Εάν ο μισθός, η σύνταξη ξεπερνούν αυτό το ποσό επιτρέπεται η κατάσχεση του 1/4 του συνολικού ποσού της σύνταξης ή του μισθού με την προϋπόθεση ότι πάντα θα μένουν στο λογαριασμό 1.000 ευρώ.

Προϋπόθεση για να ισχύουν όλα αυτά είναι να υπάρχει δήλωση του καταθέτη προς την τράπεζα ότι στο λογαριασμό που ορίζεται ως ακατάσχετος πιστώνεται ο μισθός ή η σύνταξη καθώς και το προνοιακό επίδομα.

ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Στις 24 του Νοέμβρη γιορτάστηκε στον Γοργοπόταμο η Εθνική Αντίσταση και η 71η επέτειος από την ανατίναξη της σιδηροδρομικής γέφυρας από τις ομάδες των ανταρτών του ΕΛΑΣ-ΕΔΕΣ καθώς και της ομάδας των Άγγλων σαμποτέρ, οι οποίοι έπεσαν στα βουνά της Γκιώνας με αλεξίπτωτο για το σκοπό αυτό.

Η συμμετοχή του κόσμου ήταν σχετικά μικρή λόγω των κακών καιρικών συνθηκών. Αλλά εκείνο που την αμαύρωσε ήταν δύο μικρές ομάδες οπαδών οι οποίες μονοπώλησαν την Εθνική Αντίσταση και γιουχάζαν όσους δεν τους ήταν αρεστοί, ξεχνώντας ότι η αντίσταση 1941-1945 και η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου ήταν έργο όλων των Ελλήνων που αντιστάθηκαν στον Άξονα. Βέβαια πλην των δοσίλογων οι οποίοι συνεργάστηκαν με τον κατακτητή.

Το Σωματείο μας τιμώντας την Εθνική Αντίσταση καθώς και τους αγωνιστές της πραγματοποιήσε εκδρομή στον Γοργοπόταμο, συμμετέχοντας για 32η χρονιά στις εορταστικές εκδηλώσεις και κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο που έχει στηθεί από την πολιτεία προς τιμή των αγωνιστών.

Καιρός είναι όμως να σταματήσουν οι μονοπωλήσεις της Εθνικής Αντίστασης, σήμερα μετά από 71 χρόνια από την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου, επιβάλλεται οι Έλληνες να ομονοήσουν και να ενωθούν γιατί και σήμερα η χώρα μας ζει κάτω από την γερμανική κατοχή, τότε βέβαια με το όπλο, σήμερα με τον οικονομικό πόλεμο και πρέπει όλοι μαζί να αντισταθούμε για να αποτινάξουμε το ζυγό και να διώξουμε τον τύραννο από την πατρίδα μας. Έτσι μόνο θα αναπαυθούν όλοι αυτοί που πολέμησαν τον κατακτητή και δημιούργησαν το έπος 1940-1945.

Γοργοπόταμος: Ο θρίαμβος της Ενωμένης Εθνικής Αντίστασης

Τη νύχτα της 25 προς 26 Νοεμβρίου 1942 πραγματοποιήθηκε μια από τις σημαντικότερες αντιστασιακές επιθέσεις στην ιστορία της Κατοχής. Σε στενή συνεργασία μεταξύ τους οι δύο μεγαλύτερες οργανώσεις της Εθνικής Αντίστασης που είχαν δημιουργηθεί το 1941, ο ΕΔΕΣ υπό τον Ναπολέοντα Ζέρβα και ο ΕΛΑΣ υπό τον Άρη Βελουχιώτη σε συνεργασία με μέλη της βρετανικής αποστολής στην Ελλάδα υπό το συνταγματάρχη Μάγιερς και με σύνδεσμο τον Κρις Γουντχάουζ, ανατίναξαν τη γέφυρα του Γοργοποτάμου στην Φθιώτιδα. Η σημασία της ανατίναξης ήταν πολλαπλή και ως στρατηγικό χτύπημα κατά των γερμανικών τρένων που μετέφεραν από ξηράς πολεμικό υλικό και εφόδια στην Βόρεια Αφρική, έστω κι αν αυτό ήλθε ενδεχομένως σχετικά αργά αλλά και ως μήνυμα αντίστασης στον κατακτητή. Και ίσως το πιο σημαντικό, ως δείγμα του τι θα μπορούσαν να πετύχουν οι δυνάμεις της Εθνικής Αντίστασης δρώντας ενωμένες απέναντι στον κοινό εχθρό. Οι δυνάμεις κατοχής θεώρησαν το χτύπημα ως από πού ακριβώς ήταν, μία μεγάλη ήττα τους, μια μεγάλη νίκη της Αντίστασης. Και η απάντησή τους ήταν, όπως κάθε σχεδόν φορά, η συγερή δολοφονία άμαχων Ελλήνων. Δυστυχώς για όλα αυτά τις ημέρες εκείνες δεν γράφτηκε τίποτε στις σελίδες των κατοχικών εφημερίδων.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

17 Νοέμβρη 1973 – 17 Νοέμβρη 2013 Τι νόημα έχει αυτή η Επέτειος

Λες και πέρασαν 40 αιώνες και όχι μόνο 40 χρόνια από τότε που ενωμένοι όλοι οι φοιτητές στις 17 Νοέμβρη 1973 όρθωσαν το ανάστημά τους στο δικτατορικό καθεστώς, επαναστάτησαν ζητώντας τρία απλά πράγματα ψωμί-παιδεία-ελευθερία. Αλήθεια τι απέγιναν τα παιδιά που τότε ήταν είκοσι ετών και σήμερα όσοι από αυτούς ζουν θα είναι 60 ετών και άνω, δεν αισθάνονται προδομένοι και ταπεινωμένοι μπροστά στη σημερινή κατάσταση της χώρας μας ή συμβιβάστηκαν και βολεύτηκαν; Γεγονός είναι ότι η πλειοψηφία των παιδιών εκείνων μετά τη μεταπολίτευση έγιναν υπουργοί, βουλευτές, κατέλαβαν δημόσια αξιώματα και επαναπαύθηκαν στις δάφνες τους. Ο ελληνικός λαός εκτιμώντας την προσφορά τους, τους τίμησε με τη ψήφο του τόσο χρόνια και τους έστειλε στη βουλή για να τον υπηρετήσουν και όχι να τον λεηλατήσουν. Με αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην πατρίδα μας, πολλοί από τους τότε ήρωες με τα έργα τους και τις πράξεις τους έχουν άμεση σχέση και ευθύνει με αυτά που συμβαίνουν σήμερα, έγιναν επιλήσμονες των γεγονότων της εποχής εκείνης. Έτσι η επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου έχασε το νόημά της και καλό θα είναι πριν να είναι πολύ αργά να ομονοήσει το φοιτητικό κίνημα στη χώρα μας και να δώσει στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το νόημα που πρέπει για να υπάρχει επέτειος και να αισθάνονται υπερήφανοι όλοι οι Έλληνες φοιτητές. Διαφορετικά δεν υπάρχει λόγος εορτασμού της επετείου αυτής με το να συναθροίζονται μερικοί ειδικοί απλώς για να φωτογραφίζονται χωρίς να έχουν τη δυνατότητα ή τη βούληση να αξιοποιήσουν το νόημα της ιστορικής εξέγερσης του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του 1973.

Ο Εκδότης

Η λογοτεχνία στη ζωή μας

Κωνσταντίνος Καβάφης - Ποιητής 1863-1933

Ο Κωνσταντίνος Καβάφης γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1863.

Ο πατέρας του Πέτρος-Ιωάννης ήταν δραστήριος έμπορος στην Αλεξάνδρεια. Η μητέρα του Χαρίκλεια (το γένος Γεωργιάκη Φωτιάδη), ανήκε σε παλιά φαναριώτικη οικογένεια της Κωνσταντινούπολης. Τα δύο αυτά στοιχεία – η εμπορική ιδιότητα του πατέρα του και η αρχοντική καταγωγή της μητέρα του – συνετέλεσαν σημαντικά στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του ποιητή.

Σε νηπιακή ηλικία βρέθηκε στην Αγγλία και επέστρεψε στην Αλεξάνδρεια σε ηλικία 9 ετών, οπότε για πρώτη φορά άρχισε να μαθαίνει τα ελληνικά. Από το 1889 μέχρι το 1922 εργάστηκε ως υπάλληλος στην αιγυπτιακή κυβέρνηση. Το 1886 σε ηλικία 23 ετών, δημοσίευσε το πρώτο ποίημά του στο περιοδικό «Εσπερος» της Λειψίας. Στη συνέχεια δημοσίευσε μερικά ακόμα ποιήματα και ύστερα σιώπησε για αρκετά χρόνια έως το 1891. Από το 1912 ξεκίνησε να δημοσιεύει τα ποιήματά του σε μονόφυλλα, τα οποία συγκεντρώνει σε συλλογές. Το γεγονός αυτό δημιούργησε σε πολλούς τη λανθασμένη εντύπωση ότι ο ποιητής δεν είχε κυκλοφορήσει ποτέ τις συλλογές του. Στην πραγματικότητα, δημοσίευσε δύο με τον τίτλο «Ποιήματα» (Αλεξανδρινές εκδόσεις), τη μία το 1904 και την άλλη το 1910. Ο Καβάφης αποκήρυξε τα ποιήματα που έγραψε πριν από το 1900, δηλαδή δεν τα τύπωσε στα κατά καιρούς εμφανιζόμενα φυλλάδια, εκτός από ένα (Η πόλις, 1896) και ορισμένα άλλα, τα οποία επεξεργάστηκε όμως από την αρχή.

Τελικά, αναγνώρισε ως αντιπροσωπευτικά της τέχνης του μόνο 154 ποιήματα. Η πρώτη έκδοση του συνόλου των ποιημάτων του, στην οποία δεν περιλαμβάνονταν τα σιωπηρά αποκηρυγμένα πρώτα ποιήματα του και τα ανέκδοτα, έγινε μετά το θάνατό του, με την επιμέλεια του φίλου του, ζωγράφου Τάκη Καλμούχου. Πάντως, η νεώτερη έρευνα του Γ.Π. Σαββίδη έδειξε πως τα ανέκδοτα ποιήματα του Καβάφης εκτείνονται χρονικά πριν από το 1886 και το κυριότερο, πολύ μετά το 1900 μέχρι το 1923. Αυτά δημοσιεύθηκαν το 1968, προκειμένου να συμβάλλουν στην πληρέστερη γνώση και κατανόηση της Καβαφικής ποίησης.

Ο Καβάφης με τα ποιήματά του, πολλά από τα οποία είναι ερωτικά και

150 χρόνια από τη γέννησή του και 80 χρόνια από το θάνατό του

συνχρότητα ηδονιστικά, με έκδηλη τη ροπή του προς την ομοφυλοφιλία, εισήγαγε στην ελληνική ποίηση ένα ύφος που ξάφνιασε με την τόλμη του. Έγραψε επιγραμματικούς στίχους, γιατί είχε την ικανότητα να ανακαλύπτει τη συμπυκνωμένη δραματική και αισθητική δύναμη που κρύβουν μέσα τους οι λεπτομέρειες. Η ποίησή του είναι πεζολογική, έχει καταργήσει τα μέτρα και την ομοιοκαταληξία, η οποία στις λίγες περιπτώσεις που υπάρχει, προσδίδει στο ποίημα κάποιον ειρωνικό τόνο, γραμμένη σε μία ιδιόρρυθμη ημικαθαρεύουσα. Το πνεύμα της παρακμής που κυριαρχεί στην ποίησή του, τον έφερε κοντά στην ομολογία του αλεξανδρινή εποχή. Έτσι, μια σειρά από τα ποιήματά του είναι ιστορικά, με την έννοια πως η ιστορία είτε πλαισιώνει τα δικά του προσωπικά θέματα είτε του παρέχει τα σύμβολα για την έκφραση των δικών του αντιλήψεων.

Η γοητεία που ασκούσε στον Καβάφη το παρελθόν αποδεικνύεται ακόμα από την ποιητική απόδοση των ερωτικών συγκινήσεών του, κατά κανόνα ανάγονται σε μια περασμένη εποχή, όταν ο ποιητής ήταν ακόμα νέος. Η ποίηση του Καβάφης είναι αυστηρά ανθρωποκεντρική και εγωκεντρική, η φύση είναι εξορισμένη απ' αυτήν. Τη μόνη φορά που εμφανίζεται, παρουσιάζεται ως μια χαμένη ομορφιά (θάλασσα του πρωινού). Ο Αλεξανδρινός ποιητής πίστευε πως η παρουσία του και η έξαρση της φύσης θα ήταν ένα γνώρισμα του ανεπίτρεπτου σε αυτόν λυρισμού. Ωστόσο στα ποιήματα που έγραψε πριν από το 1900 υπήρχαν συχνές αναφορές στη φύση. Η ποίηση του Καβάφης, ανιγμιακή στην αρχή, βρήκε στη συνέχεια μια πρωτοφανή απήχηση στο κοινό. Αυτό συνέβη επειδή ο μοναχικός και παρδόξος ποιητής, δείχνοντας με θάρρος και ειλικρίνεια τις πληγές του, τη μοναξιά, την ανία, το αδιέξοδο, συγκίνησε όλους εκείνους που μέσα από τους στίχους του αναγνωρίζουν τον εαυτό τους. Ωστόσο, ο Καβάφης έδειξε πως η αξιοπρέπεια πρέπει να αποτελεί την έσχατη ελπίδα του ανθρώπου, όσο απελπισμένος και αν είναι.

Τα ποιητικά έργα του Καβάφης είναι: Τείχη (1897), Κεριά (1899), Το πρώτο σκαλί (1899), Θερμοπύλες (1903), Περιμένοντας τους βαρβάρους (1904), Επιθυμίες (1904), Η πόλις (1910), Απολείπειν ο θεός Αντώνιου (1911), Ιθάκη (1911), Επέστρεψε (1912), Όσο μπορείς (1913), Ορνύει (1915), Καισαριών (1918), Το διπλανό τραπέζι (1918), Να μείνει (1919), Ο Δαρείος (1920), Εύνοια του Αλεξάνδρου Βάλα (1921), Ιερός του Σερραπίου (1926) Ο Ιουλιανός και οι Αντιοχείς (1926), Μέρρες του 1901 (1927), Ας Φρόντιζον (1930), Είς τα περίχωρα της Αντιοχείας (1933) και άλλα... Στο έργο του Καβάφης, ο οποίος είναι ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές μας και από τους λίγους με παγκόσμια απήχηση, τα ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες, συμπεριλαμβανονται και διάφορα πεζά κείμενα, κυρίως κριτικά σημειώματα, ταξιδιωτικές εντυπώσεις και δοκίμια, που δεν προσθέτουν πολλά στο έργο του, βοηθούν όμως στην καλύτερη ερμηνεία του.

Το 1932, ο Καβάφης, άρρωστος από καρκίνο του λάρυγγα, πήγε για θεραπεία στην Αθήνα, όπου παρέμεινε αρκετό διάστημα, εισπράττοντας μια θερμότητα συμπάθειας από το πλήθος των θαυμαστών του. Επιστρέφοντας όμως στην Αλεξάνδρεια η κατάστασή του χειροτέρευσε. Εισήχθη στο νοσοκομείο της ελληνικής κοινότητας, όπου και πέθανε στις 29 Απριλίου του 1933 τη μέρα που συμπλήρωνε 70 χρόνια ζωής.

Σε ένα σύντομο αυτοβιογραφικό σημείωμα έλεγε:

«Είμαι Κωνσταντινουπολίτης τον καταγωγή, αλλά γεννήθηκα στην Αλεξάνδρεια, σ' ένα σπίτι της οδού Σερίφ. Μικρός πολύ έφυγα και αρκετό μέρος της παιδικής μου ηλικίας το πέρασα στην Αγγλία. Κατόπιν επισκέφθη την χώραν αυτήν μεγάλος, αλλά για μικρόν χρονικόν διάστημα. Διέμεινα και στην Γαλλία. Στην εφηβικήν μου ηλικίαν κατοίκησα υπέρ τα δύο έτη στην Κωνσταντινούπολη. Στην Ελλάδα είναι πολλά χρόνια που δεν επήγα. Η τελευταία μου εργασία ήταν υπαλλήλου εις ένα κυβερνητικόν γραφείον εξαρτώμενον από το Υπουργείον των Δημοσίων Έργων της Αιγύπτου. Ξέρω αγγλικά, γαλλικά και ολίγα ιταλικά».

Εκείνο που ξεχωρίζει στην ποίηση του Καβάφης, είναι το λιτό συμβολικό ύφος, η απροσποίητη γραφή, ο στοχευμένος λόγος, η ωμή καταγραφή των συναισθημάτων του. Η οικία Καβάφης, βρίσκεται στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και έχει μετατραπεί σε Μουσείο όπου εκτίθενται το σπάνιο βιβλιογραφικό υλικό του ποιητή, τα χειρόγραφα του, τα βιβλία του, πάνω από 3.000 άρθρα του καθώς και όλα τα προσωπικά του αντικείμενα.

Πηγές Διαδίκτυο - Εγκυκλοπαίδειες

ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΜΠΟΔΙΑ

Η εκδρομή του Σωματείου μας στα Πομακοχώρια της Ξάνθης και η βράβευση των μαθητών, μαθητριών του Γυμνασίου Σμίνθης που άριστευσαν τη σχολική περίοδο 2011-2012

Με μεγάλη προσπάθεια το Σωματείο μας ξεπέρασε τα μεγάλα εμπόδια που δημιούργησε η οικονομική κρίση και που μας μαστίζει όλους τα τελευταία χρόνια και πραγματοποιήσε την τετραήμερη εκδρομή του στη Βόρεια Ελλάδα όπου την Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, 7 χρόνια μετά την πρώτη γνωριμία που είχε με τα παιδιά του Γυμνασίου Σμίνθης, όταν στις 11 Νοεμβρίου 2006 επισκέφθηκαν το Μουσείο μας στον Πειραιά, βραβεύσαμε τα παιδιά που άριστευσαν. Φέτος βραβεύσαμε 15 παιδιά, 12 κορίτσια και 3 αγόρια της Α', Β' και Γ' Γυμνασίου. Φέτος η βράβευση έγινε μέσα στις αίθουσες του Γυμνασίου, αιτία η μεγάλη νεοροπντή, παρουσία της νέας Διευθύντριας του Γυμνασίου κας. Ζηνοβίας Μασσούδη, του πρώην Διευθυντή κ. Κωνσταντίνου Δεληγεώργη, των καθηγητών όλων των μαθητών του Γυμνασίου, πολλών μαθητών από το Λύκειο, των γονέων και των εκδρομικών συνταξιούχων του Σωματείου μας.

Η καταρρακτώδης βροχή δεν στάθηκε εμπόδιο στην όλη προσπάθειά μας και κατά γενική ομολογία ήταν μία επιτυχημένη εκδήλωση. Ευχή όλων μας που παραβρεθήκαμε στην όμορφη αυτή γιορτή, είναι και του χρόνου να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τα μεγάλα οικονομικά εμπόδια που αντιμετωπίζουμε, να ξαναπάμε και να βραβεύσουμε πάλι τα παιδιά που θα αριστεύσουν κατά τη σχολική περίοδο 2012-2013 και μάλιστα να είναι περισσότερα γιατί το αξίζουν, καθώς ζουν σε μια ξεχασμένη και άγονη περιοχή της πατρίδας μας κάτω από δύσκολες συνθήκες και καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για να μορφωθούν και να συγκεντρώσουν υψηλές βαθμολογίες με την αναμονή του χρόνου να είναι και η δική τους σειρά για βράβευση. Θα ήταν αγένεια και μεγάλη παράλειψη εκ μέρους μας να μην αναφερθούμε στην ετοιμασία που είχαν κάνει οι γονείς των παιδιών για να μας ευχαριστήσουν. Είχαν γεμίσει μία αίθουσα με κάθε λογής γλυκίσματα και παραδοσιακά φαγητά τα οποία θα αρκούσαν και περίσσευαν κι αν θα ήμασταν και άλλοι τόσοι εκδρομείς.

Ξεχωριστή στιγμή ήταν και η στιγμή που το Σωματείο μας τίμησε με αναμνηστική πλακέτα το δάσκαλο όπως τον αποκαλούσαμε, κ. Κωνσταντίνο Δεληγεώργη, ο οποίος υπηρέτησε ως Γυμνασιάρχης στο Γυμνάσιο Σμίνθης 11 χρόνια έχει δεθεί με το Γυμνάσιο και τα παιδιά και θα είναι δύσκολος ο αποχωρισμός τους. Πάντως το Σωματείο μας του εύχεται να έχει υγεία και κάθε επιτυχία σε ό,τι

προσπαθήσει να κάνει από εδώ και εμπρός. Το Σωματείο μας τον αισθάνεται φίλο του και θα τον σκεπτόμαστε πάντα για τη θυσία του να παραμείνει τόσα πολλά χρόνια σε μία άγονη και ξεχασμένη περιοχή μόνο για την αγάπη που είχε για τα παιδιά αυτά, που καθώς είδαμε και αυτά τον λα-

τρεύουν και αυτό νομίζουμε ότι είναι η καλύτερη ανταμοιβή του για όλα αυτά τα χρόνια. Επίσης θα θέλαμε μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας «Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ» να ευχηθούμε ολόψυχα καλή επιτυχία στη νέα Διευθύντρια κα. Ζηνοβία Μασσούδη με τη διαβεβαίωση ότι το Σωματείο μας

θα συμπαραστέκεται όσο του επιτρέπουν οι δυνάμεις του χωρίς μάλιστα να επιδιώξει, όπως άλλωστε δεν το επεδίωξε τόσα χρόνια, να δώσει δημοσιότητα πέρα από αυτή που πρέπει στις όλες ενέργειές του. Ό,τι κάνει το Σωματείο μας, το κάνει από την αγάπη που έχει για τα παιδιά εμείς τα αγαπάμε πιο πολύ για ένα ακόμη λόγο, για την προσπάθεια που καταβάλλουν αυτά τα παιδιά για μάθηση και μόρφωση παρά τις μεγάλες αντιξοότητες που υπάρχουν στην άγονη περιοχή τους και με τη συμπαράσταση των αξιόλογων καθηγητών τους προσδίδουν. Εμείς αποφεύγουμε την όποια δική μας προβολή και δεν διατυμπανίζουμε τη μικρή μας προσφορά γιατί δεν είναι αυτός ο σκοπός μας. Σκοπός είναι το πώς θα μπορέσουμε να κάνουμε ένα παιδί να χαμογελάσει. Είναι μεγάλο κατόρθωμα να κάνει κανείς σήμερα ένα παιδί να είναι χαμογελαστό. Και το κυριότερο είναι ότι δεν θέλουμε να δώσουμε σε κανέναν το δικαίωμα να παρερμηνεύσει την ωραία και ανιδιοτελή αυτή προσπάθειά μας και πρωτοβουλία μας. Γιατί για τους συνταξιούχους του ΗΣΑΠ δεν υπάρχει καλύτερη ανταμοιβή από το να βλέπουμε ζωγραφισμένη στα παιδικά αυτά πρόσωπα που διαβιούν σε αυτή την ταλαιπωρημένη και ξεχασμένη από όλους περιοχή της πατρίδας μας ένα πλατύ χαμόγελο και μια ευχαρίστηση. Φεύγοντας από το Γυμνάσιο και αποχαιρετώντας τους φίλους μας και τις φίλες μας πλέον, μετά από τόσα χρόνια γνωριμίας, κάναμε μια ευχή και είναι στο χέρι μας να την πραγματοποιήσουμε. Να έχουμε υγεία, δύναμη και κουράγιο και του χρόνου να ξαναπάμε στα Πομακοχώρια της Ξάνθης και να βραβεύσουμε ακόμα περισσότερα παιδιά και αυτό θα είναι ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση ότι και εμείς κάτι κάναμε προς την κατεύθυνση αυτή. **Τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα τα παιδιά και ειδικά αυτών των περιοχών στα Πομακοχώρια της Ξάνθης είναι πάρα πολλά. Γι' αυτό όποιος συνάδελφος και όποια συνάδελφισσα καθώς και όποιος συνάδελφος εργαζόμενος μπορεί και θέλει να προσφέρει κάτι από το υστέρημα του να επικοινωνήσει με τα γραφεία του Σωματείου μας.**

Το Σωματείο μας θα περιμένει να υποδεχθεί με αγάπη τους φίλους του μαθητές και μαθήτριες μαζί με τους αξιόλογους καθηγητές τους, όταν θα πραγματοποιήσουν την εκπαιδευτική τους εκδρομή στην Αθήνα.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΣ

Του Μανώλη Φωτόπουλου
προέδρου του Μουσείου

Το Μουσείο 8 χρόνια στον Πειραιά

Στις 23 Νοέμβρη έκλεισαν 8 χρόνια από τότε που έγιναν τα εγκαίνια λειτουργίας του Μουσείου μας στον Πειραιά, δικαιώνοντας τους σκληρούς και ανυποχώρητους αγώνες που κάναμε προκειμένου να μας παραχωρηθεί ο χώρος του Ταχυδρομείου, για να μεταφέρουμε τα χιλιάδες εκθέματα και όλο το Μικρό Μουσείο από την Μενάνδρου που άρχισε να λειτουργεί το 1995, σε ένα χώρο μεγαλύτερο και περισσότερο προσβάσιμο.

Ήταν ένας μεγάλος αγώνας, όχι μόνο σκληρός αλλά και άνισος, γιατί είχαμε απέναντί μας την τότε Διοίκηση της Εταιρίας η οποία όπως έλεγε ήθελε ο χώρος του Ταχυδρομείου να γίνει πέρασμα που θα ένωνε με αερογέφυρα το σταθμό με το λιμάνι, θέσεις με τις οποίες συμφωνούσε και η τότε ηγεσία του Υπουργείου Μεταφορών, αλλά και κάποιους συνδικαλιστές οι οποίοι ήθελαν να το κάνουν Σταθμαρχείο Τάξεως, αρκεί να μην κατέβαιναν οι συνταξιούχοι στον Πειραιά και τους είχαν στα πόδια τους, όπως έλεγαν.

Δεν απογοητευτήκαμε και δεν κάναμε ούτε βήμα πίσω, με αλεπάλληλα ψηφίσματα των Γενικών μας Συνελεύσεων προβάλαμε το θέμα στη Βουλή και τελικά δικαιωθήκαμε με παρέμβαση του τότε Προέδρου της Βουλής κ. **Απόστολου Κακλαμάνη**.

Όπως δικαιωθήκαμε και με την επέκταση του Μουσείου, γιατί και τότε κάποιες **“αόρατες”** δυνάμεις έβαζαν εμπόδια όχι μόνο στο προσκήνιο, αλλά και στο παρασκήνιο για να μην μας δοθούν οι χώροι της επέκτασης.

Τελικά οι χώροι δόθηκαν ύστερα από παρέμβαση του τότε Προέδρου της Βουλής κ. **Σιούφα** ο οποίος με διακομματική επιτροπή βουλευτών στις 13-7-2009 είχαν επισκεφτεί το Μουσείο και είχαμε ζητήσει τη βοήθειά τους.

Τα προβλήματα όμως που μας δημιουργούσαν σε κάθε ευκαιρία **“οι φίλοι μας συνδικαλιστές”** δεν είχαν τελειωμό και αυτό φάνηκε για μια ακόμα φορά όταν στη συνεδρίαση του Δι-

οικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας που επρόκειτο να παρθεί απόφαση για να εγκρίνει τους όρους δημοπράτησης του έργου για την επέκταση του Μουσείου **οι εκπρόσωποι των εργαζομένων ΑΠΟΥΣΙΑΣΑΝ, όπως απουσίασαν και οι αναπληρωτές τους**.

Τελικά δεν τους πέρασε γιατί αυτό που νίκησε είναι ο πολιτισμός και οι προσπάθειες που έγιναν και εξακολουθούν να γίνονται για την ανάδειξη της πλούσιας ιστορίας της εταιρίας, της προσφοράς και των αγώνων διαχρονικά όλων των παλαιότερων συναδέλφων μας και μάλιστα σε δύσκολα χρόνια και με αντίξοες συνθήκες.

Πέρασαν 18 χρόνια από τότε που ιδρύθηκε το Μουσείο και αταλάντευτα συνεχίζουμε, γιατί χρειάζεται να γίνουν πάρα πολλά ακόμα και θα γίνουν, αρκεί να υπάρχουν υγεία και δύναμη.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους βοήθησαν και βοηθάνε.

Από τον Ατμήλατο του 1869

στον Ηλεκτρικό Σιδηρόδρομο, στο ΜΕΤΡΟ και στο ΤΡΑΜ του 2014

Οι Διοικήσεις της “ΣΤΑ.ΣΥ” και του ΜΟΥΣΕΙΟΥ επεξεργάζονται προγράμματα ξενάγησης σχολείων στους χώρους του ΜΕΤΡΟ-ΗΣΑΠ-ΤΡΑΜ και ΜΟΥΣΕΙΟ.

Σκοπός των προγραμμάτων είναι να προβληθεί και να γίνει ευρύτερα γνωστός ο ρόλος των “Σταθερών Συγκοινωνιών” και των εργαζομένων προς όφελος διαχρονικά του επιβατικού κοινού, του περιβάλλοντος και της εθνικής οικονομίας γενικότερα.

Τα προγράμματα θα έχουν τίτλο: 145 χρόνια Σταθερές Συγκοινωνιών.

Από τον Ατμήλατο του 1869 στον Ηλεκτρικό Σιδηρόδρομο –το ΜΕΤΡΟκαι το ΤΡΑΜ του 2014.

Επισκέψεις Σχολείων

Τους μήνες Οκτώβριο - Νοέμβριο επισκέφτηκαν το μουσείο τα παρακάτω σχολεία:

- Νηπιαγωγείο Πειραιά “Το Γλειφιτζούρι”, άτομα 16
- Δημοτικό Σχολείο Ταύρου, άτομα 32
- Ιωνίδειος Σχολή Πειραιά, άτομα 22
- Ίδρυμα Προστασίας και Αποκατάστασης Παιδιών και Νέων με νοσητική υστέρηση η “Θεοτόκος”, άτομα 28

Δωρεές για το Μουσείο

α) Για τους εκθεσιακούς χώρους και το Αρχείο του Μουσείου

- **Σαργιώτης Γιώργος:** (Συνταξιούχος) Μια γραβάτα με το λογότυπο ΗΣΑΠ.
- **Δάρρας Παναγιώτης:** (Συνταξιούχος) Έναν Κανονισμό Προσωπικού Εξωτερικών Υπηρεσιών έκδοσης 1940.
- **Οικονόμου Βαγγέλης:** (Συνταξιούχος) Μια ταυτότητα Προμηθευτικού Συνεταιρισμού έκδοσης 1994 και μια ταυτότητα βεβαίωσης Προσωπικού ΗΣΑΠ, έκδοσης 1993.
- **Μαξούρης Γιάννης:** (Συνταξιούχος) Μια πινακίδα με το λογότυπο των Πράσινων εωφορείων “Σωσών”.
- **Οικογένεια Καπελιάρη:** Ένα μεγάλο πίνακα ζωγραφικής με θέμα: “Ο Ηλεκτρικός και τα Τραμ Παράλιας και Περάματος”.
- **Παπαδάκης Χαρίδημος:** (Συνταξιούχος) Δύο Δελτία Ελευθέρων Κυκλοφορίας συνταξιούχων ΗΣΑΠ, ένα δικό του και ένα της γυναίκας του, έκδοσης 1988. Ο πίνακας δόθηκε εις μνήμη του συζύγου και πατέρα Νίκου Καπελιάρη.

β) Για την οικονομική ενίσχυση του Μουσείου

- **Βενέτης Θανάσης:** (Εργαζόμενος) 20 Ευρώ

Αφίσες και ενημερωτικά έντυπα

Για τις ανάγκες προβολής και ενημέρωσης των επισκεπτών του Μουσείου και ύστερα από συνεργασία με τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της ΣΤΑ.ΣΥ κ. Παπαθανάση και με τα στελέχη της ΣΤΑ.ΣΥ κ.κ. Δεμερούτη και Αρχιμανδρίτη, αποφασίστηκε η ΣΤΑ.ΣΥ να επιχορηγήσει την εκτύπωση νέων αφισών και νέων ενημερωτικών φυλλαδίων όπου θα αναγράφονται όλοι οι εκθεσιακοί χώροι του Μουσείου, παλαιοί και νέοι.

Οι αφίσες θα τοποθετηθούν στους διάφορους σταθμούς των ΣΤΑ.ΣΥ (Ηλεκτρικός – Μετρό – Τραμ).

Ενώ τα ενημερωτικά φυλλάδια που είναι γραμμένα στην ελληνική και αγγλική γλώσσα θα διανέμονται δωρεάν στους επισκέπτες του Μουσείου.

Η μετάφραση των φυλλαδίων έγινε από το στέλεχος της ΣΤΑ.ΣΥ κα. Σταυρίδου.

Μεγάλες ζημιές στους εκθεσιακούς χώρους του 1ου ορόφου

Πριν καλά-καλά χαρούμε εμείς και οι επισκέπτες του Μουσείου τους νέους εκθεσιακούς χώρους του 1ου ορόφου στις 23 Σεπτεμβρίου το πρωί είδαμε να έχουν αποκολληθεί σοβάδες από τις οροφές (ταβάνια) με αποτέλεσμα να έχουν υποστεί σοβαρές ζημιές οι ψευδοροφές.

Την ίδια μέρα, με έγγραφό μας προς τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της ΣΤΑ.ΣΥ κ. Παπαθανάση γνωστοποιήσαμε το τι ακριβώς είχε συμβεί και ζητούσαμε οι αρμόδιες υπηρεσίες της Εταιρίας να αντιμετωπίσουν το όλο πρόβλημα, γιατί υπάρχει κίνδυνος καταστροφής των προθηκών, αλλά και των εκθεμάτων.

Η κινητοποίηση ήταν άμεση, τεχνίτες της Διεύθυνσης Γραμμής και Έργων σε συνεργασία με εξειδικευμένο στις εργασίες αυτές τεχνίτη του Μουσείου και υπό την επίβλεψη της Πολιτικού Μηχανικού κας. Βασιλικής Τραυλού, για λόγους ασφαλείας αφαίρεσαν από όλες τις οροφές (ταβάνια) τους σοβάδες και επισκεύασαν τις ψευδοροφές.

Πέρα από τις παραπάνω ενέργειες η Διοίκηση του Μουσείου ζήτησε από ειδικούς μηχανικούς να ελέγξουν και να διερευνήσουν στο που οφείλεται η αποκόλληση των σοβάδων από τις οροφές του 1ου ορόφου, αλλά και οι ρωγμές των σοβάδων από τις οροφές του 2ου ορόφου. Ήταν τυχαίο γεγονός, ή οφείλεται στις εργασίες που πραγματοποιούσαν δίπλα από το κτίριο συνεργεία της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ;

Οι εργασίες αποκατάστασης των ζημιών στον 1ο και 2ο όροφο είχαν σαν συνέπεια οι χώροι αυτοί να μείνουν κλειστοί για περισσότερες από 60 ημέρες.

Οι δαπάνες για τις επιπλέον εργασίες τις απογευματινές ώρες και τα Σαββατοκύριακα καλύφθηκαν από έκτακτες επιχορηγήσεις του Σωματείου Συνταξιούχων ΗΣΑΠ.

Τα προβλήματα τώρα εστιάζονται στους καθαρισμούς των προθηκών και των εκθεμάτων, γιατί από τις σκόνες που έχουν εισχωρήσει δεν βλέπονται.

Επιστολή

του Μανώλη Φωτόπουλου
Προέδρου του Μουσείου
Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων
και πρώην Προέδρου του
Σωματείου Συνταξιούχων ΗΣΑΠ

Προς
Τους μαθητές, τις μαθήτριες και
τους καθηγητές και καθηγήτριες
του Γυμνασίου Σμίνθης

Όταν στις 11 Νοεμβρίου 2006 μέσα στα πλαίσια της εκπαιδευτικής – ψυχαγωγικής εκδρομής του σχολείου σας στην Αθήνα μαθητές – μαθήτριες και καθηγητές με επικεφαλής τον ξεχωριστό δάσκαλο και οραματιστή κ. Κώστα Δεληγιώργη επισκέφτηκαν το Μουσείο μας στον Πειραιά και μας δόθηκε η ευκαιρία να σας γνωρίσουμε θεωρώ την ημέρα αυτή καθοριστική και ιστορική, γιατί αναπτύχθηκε μεταξύ μας μία ειλικρινής σχέση φιλίας και αγάπης, η οποία χρόνο με το χρόνο γινότανε όλο και μεγαλύτερη, αλλά και γιατί στη συνέχεια μάθαμε όσοι δεν γνωρίζαμε την περιοχή σας, τους κατοίκους της και τα προβλήματα τους και αυτό μας έκανε να δεθούμε ακόμα περισσότερο μαζί σας.

Δημιουργήσαμε ένα θεσμό που ξεκίνησε το 2007 και συνεχίζεται.

Ο θεσμός αυτός, δηλαδή της βράβευσης των αριστούχων μαθητών δεν θα πρέπει να σταματήσει ποτέ, αντίθετα θα πρέπει χρόνο με το χρόνο να γίνεται όλο και μεγαλύτερος.

Φέτος δυστυχώς δεν θα μπορέσω να είμαι κοντά σας, αν και πάρα πολύ το ήθελα για δύο λόγους.

α) Για να δω και να αποχαιρετήσω τον φίλο μου και άξιο δάσκαλο κ. Κώστα Δεληγιώργη, ο οποίος συνταξιοδοτήθηκε ύστερα από 35 χρόνια προσφοράς στην εκπαίδευση των παιδιών μας και **β)** Για να χειροκροτήσω και να συγχαρώ τους αριστούχους μαθητές και μαθήτριες.

Τελειώνοντας αφού σας ευχαριστήσω για την αγάπη που δείξατε σε εμένα αλλά και στο Σωματείο μας τα προηγούμενα χρόνια και αφού ευχηθώ σε όλα τα παιδιά να έχουν καλή τύχη στη ζωή τους, σας πληροφορώ ότι θα εισηγηθώ στο Διοικητικό Συμβούλιο του Μουσείου να θεσπιστεί βραβείο Κώστα Δεληγιώργη το οποίο θα απονέμεται στον μαθητή και την μαθήτριά της Γ΄ τάξης του Γυμνασίου Σμίνθης, που θα συγκεντρώνει την υψηλότερη βαθμολογία.

Σας εύχομαι και πάλι να έχετε καλή πρόοδο στις σπουδές σας και καλή αντάμωση στο Μουσείο όταν πραγματοποιήσετε την εκδρομή σας στην Αθήνα.

Πειραιάς 8 Νοεμβρίου 2013